

**ÖMRE
ADANMIŞ
ŞİİRLER**

MUZAFFER ASLAN

Ömre Adanmış Şiirler

Muzaffer Aslan

Yayına Hazırlayan

Duran Doğan

Kapak Tasarımı

Hale Özer

Mizanpazı

Salih Koca

Tashih

Hakan Koç

ISBN

978-625-99010-0-8

Baskı Tarihi

Nisan 2023

Matbaa

AKBABA Matbaa Basım Yayın Hiz.

Şazibey Mah. 2.Sk.Hisar Apt.No 10/ A

Onikişubat K.MARAŞ

Tel: 0344 235 40 02 Gsm: 0532 517 62 24

Sertifika No: 49187

**ÖMRE
ADANMIŞ
ŞİİRLER**

MUZAFFER ASLAN

MUZAFFER ASLAN

1955 yılında Kahramanmaraş'ın Hacınoğlu köyünde doğdu. İmam Hatip Lisesi'nde eğitimine devam ederken, köydeki ailesinden daha fazla uzak kalamadı ve gurbete dayanamayarak eğitimini yarıda bıraktı.

Eğitim hayatını yarıda bıraktıktan sonra Kahramanmaraş merkezde esnaf olarak çalıştı. Maraş'ın ticari kültürünü, bu kültürü şekillendiren çarşı esnafını, yakından tanıdı, dost-

luklar kurdu. Bu sayede şehirdeki dönemsel gelişen bir çok olaya şahit oldu, insanların üzerindeki etkisini yakından inceledi. Esnaf olmanın getirdiği imkanla şehirdeki insanların acılarına, hüznlerine ve duygularına şahit oldu.

Çevresinde iyi bir esnaf, iyi bir Maraşlı olarak tanındı. Daha sonra yaşadıklarının etkisiyle ve güçlü duygusal yanının sonucunda şiir yazmaya yöneldi. Özellikle son on beş yıllık dönemde çeşitli konularda şiirler yazdı. Aile bağlarına çok önem veren şair, genellikle sevgi, doğa, ölüm, din, aile üzerine şiirler yazdı. Özellikle aşk, sevgi ve hayat gibi konulardaki şiirleri halk şiirinin sınırlarını aşan özelliğindedir. Keskin kalemle yazdığı hiciv şiirleri ise ayrıca dikkat çekicidir. Aşk ve sevgi konularını yoğun bir şekilde mısralarına yansıtan şairin bir çok şiiri gelecek kuşaklara kalacak niteliktedir.

ÖNSÖZ

Muzaffer Aslan, Anadolu şiirinin önemli şairlerinin çıktığı Kahramanmaraş'ta yaşamaktadır. Bu bölgedeki Abdurrahim Karakoç, Aşık Mahzuni, Bahaettin Karakoç, Derdiçok, Aşık Yener gibi şairlerin dile getirdiği benzer konuları zenginleştirerek kendine özgü şekilde şiirlerinde işlemiştir. Onlardan farklı olarak, aile konusu şiirlerinde yoğun olarak işlenmiştir. Kendisi bir halk şairi olarak diğer halk şairleriyle de yakından ilgilidir. Bir şiirinde bu şairlerin bazılarını isim vererek anar;

*“Türkü sesi, Anadolu, yaylalar
Neşat Ertaş'ları yakan Leyla'lar
Karakoçlarımın Mihriban'ı var.”*

Kitaptaki bütün şiirlerini hece vezniyle, halk şiirinin kurallarına uygun olarak yazmıştır ama seçtiği konular halk şiirinin ilgi alanlarının ötesindedir. Sevgi, aile, hayat kavramlarına yaklaşımı yaşanmışlığın getirdiği coşku etkisiyle samimi ve canlıdır. Şiirini hissi bir yoğunluk altında, tamamen duygularının yönlendirmesiyle, ezber bozan bir tarzda yazmaktadır. Bu açıdan bazı şiirleri klasik halk şiirinin geleneksel kalıplarının dışına çıkmaktadır.

*“Ne hayalsin, ne resimsin, ne cisim
Sen yücesin, erişilmez bir isim”*

Mısraları modern Türk Şiiri'nin büyük şairlerini hatırlatır. Aslan, yaşamın hemen hemen her alanında söyleyeceği olan, itiraz eden, tepki duyan bir şairdir. Şiirlerinde diri, tepkili, hatta bazen de insani olmayan davranışlara öfkeli bir anlatım hakimdir. Bazı şiirleri modern şiirin soyut, vurgulu anlatımına yakındır. *“Tabutumu seyrettim, perdenin arkasından.”* Mısraları halk şiirinin sınırlarını aşmakta, evrensel modern şiir tadını vermektedir. Bu açıdan şiirleri incelendiğinde bir çok kavrama çok özel ve özgün yaklaştığı gö-

rülür. Bunun sebebi hamasetin kolaycılığından uzaklaşıp, hayatın gerçekliğinden yola çıkarak yazmasından dolayı olmalıdır.

Şair, ölüm temasını da yoğun olarak şiirlerine yansıtmıştır. Ölümü kabullenmekte, inancın getirdiği sakinlikle ölümü beklemekte ve Azrail ile buluşmayı neredeyse “dostça bir karşılaşma” olarak görmektedir. Azrail’i ürkütücü bir simge olarak değil, zamanı geldiğinde kendisine uğrayacak bir yoldaş olarak tanımlamaktadır. Bu tür dinsel kavramlarla barışık olması, muhafazakar dünyayı iyi tanıması onun şiirlerindeki duygusal, yer yer protest anlatımı engellemez.

Muzaffer Aslan köyde geçen çocukluk yıllarını özleyen, çocukluğunu sık sık hatırlayan şehirli bir şairdir. Şehirlidir ama geleneksel anlayışın ve dilin içindedir. O şehrin sürekli bir tarz arayan, dönem dönem gelişen şiir akımlarını takip eden şairlerinden değildir. Onun derdi içindeki her türlü duyguyu ve düşünceyi mısralarına geleneksel şiirin biçimiyle akıcı bir dille yansıtmaktır.

Bu sebeple duygularını, hatta öfkesini şiirlerine yansıtmaya biçimi belirli bir özgünlük taşır. Yazım şekli de günümüz geleneksel halk şairleriyle uyumludur. Bu anlamda eleştiri şiirleri yine Maraşlı bir başka şair Aşık Mahzuni’nin eleştiri şiirlerini hatırlatır. Ondan farklı olarak eleştiri şiirleri daha çok kişilerin yaptıkları hataları ve günlük yaşamın yanlışlarını konu edinir.

Kitapta en çok iki kavram üzerine şiir yazılmıştır; Aşk ve hayat. Birbirinden ayrılmaz bu iki kavram şairin dünyasında yoğun olarak düşünülmüş, anlamı aranmıştır. Bunu da şiirlerinde geniş bir yelpazede görmekteyiz. Aşk ekseninde sevgi, dostluk, aile, mutluluk, çocuk sevgisi hatta Allah sevgisi ayrı ayrı işlenmiştir. Özellikle ailesine tutkun şair, bu konudaki duygularını mısralara çok akıcı ve etkileyici şekilde dökmüştür.

*“Öpsem ellerinden, öpsem alnını
Gönlüm çok arzulu, yarım var benim.”*

Aile fertlerine ayrı ayrı şiirler yazabilmiş nadir şairlerdendir. Eşi Hatice’ye akrostiş bir şiir de olmak üzere yakın çevresine duygulu, minnettarlık dolu şiirler yazmıştır. Kızlarına, torunlarına hatta anne babasına yazdığı sevgi şiirleri aile bağlarının kişideki

gücünü göstermesi bakımından önemlidir.

Aşağıdaki örnekte görüleceği gibi torun sevgisini çok etkili bir biçimde anlatır;

*“Elif gelir sol göğsüme yaslanır
Cennet kokusunu sunar Elif'im.”*

Bu dizeler ise yıllar geçse de bitmeyen, azalmayan anne sevgisini içli bir şekilde göstermektedir;

*“Şimdi de yokluğu boynumu bükür
Beni şefkatine doyurdu anam”*

Muzaffer Aslan'ın “Bebeğim” adında bir şiiri vardır ki edebiyatımıza yaşanan acı bir olayın ardından yazılan en etkili şiirlerden biri olarak geçebilecek niteliktedir. Acıyı bu şekilde yoğuran, yansıtın şiir azdır:

*“Sam yelleri esti taze yaprağa
Ciğer parem düştü kara toprağa
Döndürmesin Mevlam, o eski çağa
Yoksulluk kolumu bağlar bebeğim
Sallayın dağları ağlar bebeğim.”*

Şair tabiat olaylarını da şiirlerine güzel yansıtır;

*“İbret ile baktım, denize, dağa
Yağmura, doluya, kara, toprağa”*

Dizeleri doğa ve insan ilişkisinin nasıl olması gerektiğine iyi örnektir. Aslında şiirleri de yaşamın kendisi gibidir. İlk satırlardaki coşku son satırlarda hüzünlü bir ölüm hatırlayışına dönüşür:

*Muzaffer düşerken, sağ kol üstüne
Bir kabre koysunlar, yat sol üstüne
Benimle ecelin, kollarında gel.*

Aşağıdaki dizeler de ölümden çok bahsettiği halde ölüm kavramıyla barışık olduğunu gösterir.

“Kara haber mi var, karardın gene

Azrail orda mı, sor bana gelsin.”

Şair'in şaşırtıcı, bazen sert kelimelere varan eleştiri dozu yüksek şiirleri de vardır. Toplumun hemen her kesimini kendince eleştirir. Bundan ham softa da nasibini alır, siyasetçisi de, haddini bilmeyen herhangi biri de. Hatta bu eleştiriden kendini de azade etmez. Gerektiğinde samimi itiraflarda bulunur.

*“İradem var ama, ben de beşerim
Bazı da nefsi me yenik düşerim”*

Muzaffer Aslan'ın şiirlerinde yalın bir samimiyet vardır. Bu samimiyet kitaptaki ilk şiirlerden itibaren okuyucuyu etkiler, kendine çeker. Onun sözünü sakınmayan dili şiirlerinin özgünlük düzeyini yükseltmektedir. Özellikle hiciv şiirleri sakınmadan, cesaretle yanlışları ve yanlış karakterleri bir biçim kaygısı gütmeden günlük konuşma dili ile eleştirir. Bu hesapsız dil onun diğer aşk ve hayata dair şiirlerinde de vardır. Süslemeden uzak samimi ifadeleri yer yer halk şiirinin o yerelden evrensele uzanan tadını vermektedir.

8 Muzaffer Aslan sevgi ve dostluk söz konusu olduğunda bir çok şablonu da yıkmaktadır. Bunu belki biçimsel olarak olmasa da ifade etme de başardığı açıktır. “Emmi” adında oluşturduğu karakterle konuşması, ona yaşamın aksayan yönlerinden bahsetmesi, öğüt vermesi yine “Fikri” adındaki karakter üzerinden yanlış davranışları hicvetmesi ilginçtir.

Şairin özellikle sevginin her boyutunu ve her şeklini şiirlerine yansıtmaya değerlidir. Duygusal yönünün güçlü olması şiirlerini de vurgulu ve tutkulu yapmıştır. Ona göre yaşamın bir gün biteceğinin getirdiği hüznün ne sevmeyi ne sevilmeyi etkilememelidir. Duygusal bağları ölüm bile zayıflatmamalıdır. Ve hatta belki de yaşamın bitecek olmasının hüznünü dindirecek tek şey sevgidir.

Bu anlatı dili, yazarken sadece kendi duygularına odaklanması, çok yoğun içerikte ve farklı konularda yazması onu halk şiirinde kendine özgü yeni bir isim yapmaktadır.

Duran Doğan

*Kabramanmaraş Büyükşehir Belediyesi
Kültür Daire Başkanı*

İÇİNDEKİLER

SENİ ARADIM	17	SEVGİLİM	60
KUTLU KADINIM	19	AŞK AĞLATIR DERT SÖYLETİR..61	
AŞK ve HASRET	20	GÜZELLİK GÖZDÜR, GERİSİ SÖZDÜR..62	
GERÇEK SEVDALAR.....	21	DERT ORTAĞIM.....	63
ZENGİN KIZ FAKİR OĞLAN	22	GÖNÜL.....	65
İMRENDİM.....	24	BİZİMDE HAKKIMIZ VAR.....	66
NAZLI (1).....	25	SESSİZ GECELER.....	67
NAZLI (2).....	26	HATİCE HANIM	68
NAZLI (3).....	27	AŞKIN ATEŞİ SÖNMEZMİŞ	69
SEVDA	28	BÜLBÜL.....	70
ESRARLI GÜZEL.....	29	BAHAR ÇİÇEĞİM.....	71
SEVGİLİ.....	30	MİHMANIM.....	72
HÜZÜN	31	KIRMIZI GÜL	73
KÜNYE.....	32	VOLKAN OLMUŞ GÖNÜL DAĞI 74	
HATİCE'M.....	33	DEDENİN GÜNLÜĞÜ.....	75
KAYABAŞI.....	34	NENENİN ARDINDAN.....	75
ZEYNO	35	MUHTACIM	76
BENİM SEVGİLİM.....	36	GÜNEŞ MİSİN, AY MİSİN?.....	77
KADIN.....	37	SIĞ SULAR.....	78
BİZLERE BAĞLI	38	GİZEMLİ SANDALYE.....	79
KÖYLÜ KIZI.....	39	KADERİN İŞİ.....	80
GÖNÜL.....	40	SEVENLER UNUTMAZ.....	81
SAHTE AŞKIN OYUNU	41	NEREDESİN.....	82
SENİNLE GÜZEL.....	42	SULTANIM	83
TÜRKMEN KIZI.....	43	GÜLEN GÖZLER.....	84
SÜRME Lİ CEYLAN	44	PAMUK İPLİĞİNDE HAYAT.....	85
SEVMEK, SEVİLMEK	45	CIBIL DURDU	86
KALP NEDİR	46	BAYKUŞ	87
FEDAKARLIK.....	47	SON GÖRDÜĞÜMDE	88
CEYLAN	48	AŞKA ÖMÜR BİÇİLMEZMİŞ.....	89
ACZ ve CEZM.....	49	MASİVA.....	90
SEVMEK.....	50	GÖNÜL DE KOCARMIŞ	91
ZİRVEDEKİ SEVGİ.....	51	SEN.....	92
YARATAN GÜZEL.....	52	KÜL OLMAYAN KUL OLMAZ	93
MUTLULUK	53	SEVMİŞTİM	94
LEYLA'LAR ÜSTÜ LEYLA'M.....	54	YOKSULLUK KADER DE, YA AŞK?	95
LADES.....	55	KADIN.....	96
MANİ	56	ÖTE	97
SEVENİM VARMİŞ.....	58	DERT ve DERMAN.....	98
GÖNÜL DOSTU.....	59	ÖTELERİN ÖTESİNDEN	99

İKİ BEDEN BİR CAN	100	KONUK.....	153
BİR TANEM	101	BEN BUYUM	154
GÖNLÜM BOŞ KALDI	102	HAYAT HİKAYEM	155
HATIRA KALDI	103	ACILARA ÇARE DEĞİL.....	156
YORUMSUZ.....	104	EY GARİP YOLCU.....	157
YAĞMUR DAMLALARI	105	HAYATTA HERŞEY VAR.....	159
BENİM DİRDİM BENİ YAKAR... 106		HAYAT	161
YANDI	107	DÜNYA MALININ FİTNESİ.....	162
RIZAYA DOKUNUR	108	DAĞLAR.....	163
SUNAM (1)	109	MİSAFİR OLMAK.....	164
SUNAM (2)	110	EMMİM	165
SUNAM (3)	111	KENDİMİ KINARIM.....	166
O ZAMANLAR YIL YETMİŞTİ... 112		BU DÜNYA BİR GÖNÜL ETMEZ.. 167	
ŞİMDİLER DE YAŞ YETMİŞ..... 112		FELEK	168
KADIN.....	113	ÇİÇEKLER SOLMASIN	169
NERDESİN	114	ÖMÜR DEDİĞİN ŞEY.....	170
YUNUS GİBİ PİŞMEK.....	115	BEBEĞİM.....	171
ÇİÇEK DALINDA GÜZEL	116	TÜRKÜZ, TÜRKÜLERİMİZ..... 172	
YELME GÖNÜL YORULURSUN 117		DEMEDİ DEME.....	174
ARARSIN.....	118	HAYAT ÜNİVERSİTESİ	176
OLAMADIM	119	KORKUN.....	177
ÖLÜM VAR.....	120	İŞTE GELDİK, GİDİYORUZ	178
SUSAMAK	121	YAŞ ALTMİŞ ALTI	179
YÂRİLE OLMAK	122	TEK YÖN YOL.....	181
BANA BENZER	123	HAYATIN İÇİNDEN.....	182
SERAP	124	HAYAT	183
KUMRU.....	125	DÜĞÜN MASASI (mizah)..... 185	
GÖZLERİ.....	126	DİL YARASI.....	186
AVARE (Sığınmacı).....	131	YOLLAR GARİP, YOLCU GARİP... 187	
NELER DEDİLER.....	132	GAFLET	188
ÇEKER.....	133	DEĞMEZ	189
GÜLER, GÜLER AĞLARIM	134	HAYAT KİME GÜZEL.....	190
NOT DEFTERİ 1.....	135	MUSİBET Mİ NASİHAT Mİ..... 191	
ÖMÜR BİR RÜYA	136	AĞIRLIĞI TOPRAK TAŞIR	192
GELİŞİN GİDİŞİ VAR.....	137	KİBİR VE ŞÜKÜR.....	194
GARİP YOLCU	138	YUNUS'UN SARI ÇİÇEĞİ	195
BULUNMAZ	139	İNCİTME	196
MERAK.....	140	GENÇLİK ACIYA DEĞMEZ	197
KADERİME MAHKUM	141	HAYAT	198
DÜŞMEK.....	142	EŞEĞİN KUYRUĞU	199
YABANCI	144	BAŞTAN SONA.....	200
ÜZER BENİ.....	145	DEVİR	201
DEDE'NİN NENE'YE AĞIDI..... 146		PİŞMAN OLMADAN	202
MATEM.....	147	SON AKIL BAŞTA OLSAYDI..... 203	
DEDENİN MACERASI.....	148	YOL AÇIK GÖNÜL AÇIK.....	204
SÖYLE BE DOKTOR.....	149	HATIRLATMA	205
TAHAMMÜL.....	150	GARİBİM.....	206
HAYAT	151	YALINIZLIK.....	207
ÇEKİRDEK FIRSAT	152	ATEŞ KÜLÜ YAKMAZ.....	208

BEŞİ ÇARPTIM KIRK EYLEDİ ...	209
KİM DEĞİL, NASIL OLDUĞUM ...	210
VEFA.....	211
KAHRI BÜYÜK DÜNYA	212
KISA KÜNYELER.....	213
TUTKUMUZ SERAP, SONUMUZ HARAP	214
1953'DEN 2020'YE.....	215
YOLCU	216
HAYAT BU MU?.....	217
HAYAT BU MU?.....	218
SÜPRİZ ACILAR	219
GÜZERGAH.....	220
YORULDUM	221
KADER	222
GÖNÜL DAĞININ GARİP ÇOBANI.....	223
SONBAHARIM.....	224
KESİT	225
KISA YOL	226
SON AYRILIK	227
ARAMA	228
ÖTEYE KALSIN	229
GİBLİ.....	230
ŞAŞMAZ ADALET, YENMEYEN HAK	231
ÖMRÜM BİTMEDEN.....	232
FINDIK KABUÇU HAYAT.....	233
UNUTULMAZ HATIRALAR	234
HEP BALTAYI TAŞA VURDUK.....	235
KÖPRÜ	236
ÖLÜMSÜZLÜK, ÖLÜMLE BAŞLAR.....	237
KENARINDA DURDUM	238
BEN BU DÜNYANIN	238
HAYAT BU	239
SESSİZ YOLCULUK	240
BİN DERDİ BİR CAN TAŞIR.....	241
DERTLERİ İNSAN TAŞIR	241
DÜNYA HALİ	242
PAŞA DOĞDUM.....	243
KÖLE YAŞADIM.....	243
GARİP ÖLDÜM.....	243
BAY GÖNÜL	244
BOŞ ARZULARIM.....	245
UYMADI.....	246
BU CİHANDA	247
UZAKLARDAN GELEN KARAR.....	248
BOŞTAN DOLUYA	249
HAYAT BİR SINAV.....	250
DEĞİL Mİ.....	251

SONBAHAR.....	252
DİLENCİ.....	253
HAYAT MARATONU	254
SES VER	255
SÖZÜN MERDİ	256
ÖMÜR DEDİĞİN.....	257
KÖYDEN ŞEHİRE.....	258
ŞÜKÜR, FAKİRDE	259
ÇOCUKLARIM ve BEN.....	265
ELİF'İM.....	266
GÖNLÜMÜN GÜNEŞİ	267
ÇOCUK ANAM.....	268
ARARIM (Eşime).....	270
KUZUM.....	271
BABAM.....	272
BABALAR.....	273
KIZLAR.....	274
ANNE AŞKI.....	275
BABA.....	276
SOĞAN, SARMISAK	277
YARIM ASIRIN SIRRI.....	278
UYKU, GAFLET, RÜYA VE GERÇEK.....	279
EVLİLİĞİMİZİN 48. YILI (Eşime).....	280
GÜLENDAM.....	281
KUZENLERİN DÜĞÜNÜ	282
TORUNLA SOHBET	283
ANNELER GÜNÜYMÜŞ	285
AĞLARSA ANNEM AĞLAR.....	286
SÜTÜN HATIRI	287
50. YIL	288
EŞLER, AYNI TÜRDEN HUZUR İÇİN YARATILMIŞ, ALLAH'IN EMANETİDİR	289
BİR ANNENİN EVLAT ACISI.....	290
ANAM	291
ELLİNCİ EVLİLİK YILIMIZ	292
BENİ KINAMAYIN	293
DOST	299
DOST SEVGİSİ.....	300
SOHBET MASASI	301
DOST KAPISI.....	302
DOST ACI SÖYLER.....	303
DOST DOST DEDİĞİM.....	305
ŞAKİ DÜNYA	306
DOST KAPISI.....	307
YEMEK DUASI.....	313
KARASU	314
MARAŞ.....	315
GURBETTEN MARAŞA.....	316

BİR MADALYA HİKAYESİ.....	318	VEDASIZ GİTTİN.....	351
KAHRAMANMARAŞ.....	320	CENAZEDE HELALLİK.....	352
ZAHİR.....	321	BEKLİYORUM.....	353
VİRÜS.....	322	SİTEM EYLEME.....	359
SANA GELİRİM.....	327	GERÇEKLERİ GÖR.....	360
KÖR OLMAYASIN.....	328	ÖKÜZ.....	361
YOBAZ.....	329	OLUR MU SANDIN.....	362
GİBİSİN.....	330	HOCA.....	363
MEZARCI.....	332	SONRADAN GÖRME.....	364
UYAR, UYMAZ.....	333	İHLASLIYA SÖZÜM YOK.....	365
ÖLÜM MELEĞİM.....	335	CEHALETE ÇÖZÜM YOK.....	365
SON KAPI.....	336	HAM SOFU.....	366
ALLAH İÇİN.....	337	GEL GİT AKILLI.....	367
MEVLA'DAN DAVET.....	338	DOKUNUZ BOZULDU.....	368
TEFEKKÜR.....	339	TOKATÇI.....	369
RUH ve BEDEN.....	340	İŞTE BU DEVİR.....	370
SON SEFER.....	341	GAFİL.....	371
KULLAR SENİ UNUTMASIN.....	342	FİKRİ BEY.....	372
MEVLAYA.....	344	GARİBAN MARŞI.....	373
FARKINDA MISIN.....	345	BEY'LE, MEMMED EFENDİ.....	374
HÜVE'L-BAKİ.....	347	HAFİF ADAM.....	376
PİŞMAN OLURSUN.....	348	KİBİR.....	377
NEYİN SARHOŞUYUZ.....	349	KADINLAR GÜNÜNE.....	378
GERÇEKLER.....	350		

*Sevgi
Œiirleri*

SENİ ARADIM

En güzel şans ile geldim cihana
Ömrümün başında seni aradım.
Seni bulmak vardı cihan bahane
Hayat akışında seni aradım.

Yaşım geldi aklım erecek çağa
İbret ile baktım denize, dağa
Yağmura doluya, kara toprağa
Nebat bitişinde seni aradım.

Aradım, “Baba çok yaşa”larında
Yoksulun, miskin, neşelerinde
Mabetlerin sessiz köşelerinde
Harcında, taşında seni aradım.

Senin nimetin temiz yediğim
Hamdü sena ile şükür dediğim
Azda olsa sana ödünç verdiğim
Bir lokma aşında seni aradım.

Sonu sana çıkan bütün yolların
Aşkın ile yanan saf gönüllerin
O çaresiz kalmış dertli kulların
Her haykırışında seni aradım.

İradem var ama ben de beşerim
Bazı da nefsimi yenik düşerim
Günahım var benim pişman yaşarım
Gözümün yaşında seni aradım.

Her yerde mevcutsun sonunda buldum
Secdede müminin alnında buldum
Yetimin sabinin gönlünde buldum
Bunların dışında seni aradım.

Görünür görünmez her şeyde mevcut
Gözle görünmezsın varsın tek vücut
Derinden inandım eyledim sücut
Gönlüyün hoşunda seni aradım.

Buldum sonsuzluğu yaratışında
Buldum kainatın var oluşunda
Buldum yok olmayı senin dışında
Ben beni kaybettim beni aradım.

KUTLU KADINIM

Havva ile başlar, sizin şanınız
Cefakar, çilekeş, dertli kadınıım.
Mukaddesleşmiş, “ana” ünvanınız
Sıcak yuvasında mutlu kadınıım.

Bir süprize, bir çiçeğe sevinen
Bir ilgi bir tebessümle avunan
Kendisini göz yaşıyla savunan
Şiddete ermiyor akli kadınıım.

Kadın haklarının temel taşları
Yıl altıyüz onbir vahiy başları
Hala sürer bitmez hak savaşları
Haklı davasında haklı kadınıım.

Kadıındır erkeğin ekmeği, aş
Kadıındır erkeğin hayat yoldaşı
Kadınla dik durur erkeğin baş
Seninle hayatlar farklı kadınıım.

Erkekke kadın, aynı kefedede
Hayatla savaşır aynı cephede
Kadın tarlada erkek kahvede
Emeğin mahşere saklı kadınıım.

Kadın derler, hatırlarım anamı
O beni vücuda getiren kanı
Bir gün değil hergün kadınlar günü
Her gününüz olsun kutlu kadınıım.

AŞK ve HASRET

Hasretin ateşi sanma küllenir
Hergün yüreğimde yanan kor bana.
Beşikte bebeler yeni dillenir
Ağlarken gülerken aşkım der bana.

Havva'dır Adem'in kalbinde diken
Yusuftu Yakub'un belini bükten
Hasretti gözünün suyunu çeken
Ayrılıktan beter hasret var bana.

20

Virüs gibi dostan dosta bulaşır
Destan olur dilden dile dolaşır
Dünyalara sığmaz arşa ulaşır
Miraç'ta buluşan dostan sor bana.

İbrahim'den örnek aşkın yapısı
Kalplere verilmiş hisse tapusu
Nazlı yarin gönlü kale kapısı
Girmek desem çıkmak desem zor bana.

Beni yataklarda hasret yatırır
Gökten melek iner derman getirir
Tutar ellerimden dosta götürür
Kavuştuğum hasret topraktır bana.

GERÇEK SEVDALAR

Vur teline dertli sazım ağlasın
Her gönülün bir sevdalı yanı var.
Sussun çağlayanlar gözüm çağlasın
Yaştan öte yüreğimin kanı var.

Söyleyin beylere ferman vermesin
İki gönül arasına girmesin
Sevdasını yüreğine gömmesin
Yürekleri burkan garibanı var.

Gel gönül uzanma yüksek dallara
Hayalini yorma çıkmaz yollara
Gönlünce ol inanma masallara
Her gönülün yatan bir sultanı var.

Kiminin isyanı kız babasına
Kimini ecel düşürmüş yasına
Çobanın türküsü yar sevdasına
Üfler kavalını Berivan'ı var.

Katar olmuş sevda yüklü mayalar
Türkü sesi Anadolu yaylalar
Neşat Ertaş'ları yakan Leyla'lar
Karakoçlarımın Mihriban'ı var.

Gelelim şimdiye! aşk leplerinde
Ne desem yakışır deyim yerinde
Ün almış sevgili transferinde
Sevdaya yakışan hangi yanı var?.

ZENGİN KIZ FAKİR OĞLAN

İşçi babam, yoksul annem
“Biz yüzleri akız” dedi.
“Şükür eyle gel bir tanem
Gözü gönlü tokuz” dedi.

Delikanlı yaşlarımda
Neler yok ki düşlerimde
Koştum sevda peşlerinde
“Yol çok ince tek iz” dedi.

22

Aşkî suya yazamadım
Sır nerede çözemedim
Torba değil büzemedim
“El ağzında sakız” dedi.

Dedi “boşa takılırsın
Bir olayda yıkılırsın
Kullanılıp atılırsın
Ha varız ha yokuz” dedi.

Bir kız söylemişti peşin
Asgari ücretliymişim
“Gel bir de tersini düşün
Dengin değil o kız” dedi.

“Papatyadan fallar tutma
Harçlığın yok hava atma
Arkadaşlık teklif etme
Sıraya kor sekiz” dedi.

Büyüklerim haklı imiş
Herkes sevda yüklü imiş
Birbirinden farklı imiş
“Biz yüreği pekiz” dedi.

Kılı kırka yarıyorum
Bir çıkar yol arıyorum
Dedim seni seviyorum!!!!
“Oha yani öküz” dedi.

İMRENDİM

Kaptırmış kendini aşk hevesinden
Namelere öten kuşa imrendim.
Utandım göğsümün kısık sesinden
Başımı vuracak taş imrendim.

İmrendim kuşlara şakirt olmaya
Süleyman aradım sırrın sormaya
Aşıklardan gerçekleri görmeye
Kör oldu gözlerim şaşa imrendim.

Bir aşık aşkına dağları delmiş
Karani'li Veysel Yemen'den gelmiş
Anneye sadakat görmeden dönmüş
Yarine döktüğü yaşa imrendim.

Yaşadığı çağda olmak isterdim
Olmadı kabrine varmak isterdim
Hiç olmazsa düşte görmek isterdim
Ellerin gördüğü düşe imrendim.

Babaya sadakat Hakka sadakat
Sevdada hakikat aşkta hakikat
Tadanlar bilirler aşktaki haz tat
Hakka kurban olan başa imrendim.

Gönlüm güzellere köşk olacaksa
Sevdası gözümde yaş olacaksa
Kul sevdiği ile haşrolacaksa
Sanmayın bu kulu boşa imrendim.

NAZLI (1)

İsmi de huyuna ne güzel uymuş
Beklerim dışarı çıkmıyor Nazlı.
İşaret eyledim anası duymuş
Utanmış yüzünü saklıyor Nazlı.

Avlu duvarından başım uzattım
Nazlım heyecandan kan tere battım
Baksın diye fiske ile taş attım
Gavur oldu dönüp bakmıyor Nazlı.

Nazlım sana güzellikte örnek yok
Senden başkasına gönül vermek yok
Sordum anasına düğün dernek yok
Körpe oğlak gibi hopluyor Nazlı.

Nazlı dedim yok mu sevda hevesi
Lafı değiştirdi titredi sesi
Cevabına yetti gülümsemesi
Kalbim mi duracak tekliyor Nazlı.

Alnıma yazılan sensin kaderim
Yaktın beni Kerem'den de beterim
Kitaba el basar yemin ederim
Gönlüm başkasına akıyor Nazlı.

NAZLI (2)

“Abi!” dedi Nazlı kızın kardeşi
“Haber kötü” yüreğim alevlenir.
“Babam” dedi “anam çıksa da karşı”
“Zalim babam nüfuzunu kullanır”.

Ana dedim git söyle şu zalime
Vicdan yok mu dönde bir bak halime
Anam dedi “kız mı yokmuş oğluma”
“Teyze kızın köyden köye dillenir”

Ana senin bacın kısır olaydı
Tarla-takım soykasında kalaydı
Baba senin çift öküzün öleydi
Nazlım komşu tarlasında sallanır.

26 Dedim Nazlı ahdimiz bu değildi
“Babam” dedi başı öne eğildi
Damla damla göz yaşları sayıldı
“Uzaktan geç gören olur kılanır”.

“Güneş olsam pencerenden doğardım
Yağmur olsam yar üstüne yağardım
Gücüm yetse teker teker boğardım
Düşmanların hepsi birden çullanır”.

Nazlım seni bindirmişler atlara
Eremedim eresin muratlara
Derman idin ölüm hariç dertlere
Ata binmiş gözü yaşlı yollanır.

Muhtar emmi boyun posun devrilsin
Ciğerine ateş düşün kavrulsun
Malın mülkün duman olsun savrulsun
Ahım tutar murdar postun küllenir.

NAZLI (3)

Nazlım ile sabah saat altıda
Birlikteydik yüreğim bir hal oldu.
Bağdaş kurduk diz dize kahvaltıda
Bakışırken dillerimiz lal oldu.

Hele Nazlım çayımızı dökelim
Sen demi çek ben suyunu çekerim
Parmak batır bitmiş ise şekerim
Soğumuştur yüreğimde har oldu.

Karnımız aç olsa sırtımız üryan
Gönlümüz bir olur samanlık seyran
Su da yeter varsın olmasın ayran
Döşeğim çul yastığımız kol oldu.

Dinle nazlım neticeye gelelim
Son lokmayı iki paya bölelim
Olan ile şükretmeyi bilelim
Yar elinden zehir içtim bal oldu.

SEVDA

Ekmeği tanırken aşkı tanırız
Kalbe iğnesini batırır sevda.
Hemi utanırız, hem kıskanırız
Her gün Őiddetini artırır sevda.

Bir ęare ararız, gelirse takdir
Ne hoca ne muska ne ilaç doktor
Nakil de yaptırarak ęaresi yoktur
ęarpan kalbimize oturur sevda.

Fitratımızda var, karşı durulmaz
BeŐikten mezara yaşı sorulmaz
Açılan kolların ęoęu sarılmaz
Ya ölüm ya hasret getirir sevda.

ęoęumuz diyemez içinde saklar
AŞkın ateŐinden titrer dudaklar
Belki bir umut der ölümü bekler
İnce hastalıktan yatırır sevda.

Bir an hüzün ęöker gurbet ellerde
Yaşlı gözlerimiz kalır yollarda
Acılı bir destan olur dillerde
Yiğidi ecelsiz götürür sevda.

ESRARLI GÜZEL

Gören unuttur mu ay cemalini
Sordum söylemedi soyunu güzel.
Gül yüzüne siper etti elini
Söylesen de yeter köyünü güzel.

Emsalin bulunmaz edeyim izah
Seni meleklerle yaratmış ilah
Bakışların kurşun gözlerin silah
İlk atışta vurdun avını güzel.

Güneş sana rakip yıldız kıskanır
Ay seni kıskanır gündüz kıskanır
Endamını gören her kız kıskanır
Selbiye benzetmiş boyunu güzel.

Yavru ceylan gibi bakışın başka
Meri keklik gibi sekişin başka
Gönülden gönüle akışın başka
Birde bilebilsem huyunu güzel.

Gülen gözlerine meftun olurum
Güzel meylin varsa arar bulurum
Yemen'de de olsan kalkar gelirim
Azrail tutsa da yolumu güzel.

SEVGİLİ

Gece gündüz hayalini kurduğum
Zatı-cemaline hasret duyduğum
O güzel ismine selam durduğum
Güzeller güzeli, yarım var benim.

Ondan önce, Hakkın sevgisi ayrı
Daha başkasını sevemem gayrı
Ondan sonra, ana babamın kahrı
Bahtımda yazılı, yarım var benim.

Mecazi anlamda, kurban olurum
Ona kavuşmaya canım veririm
Hakiki sevgili onu bilirim
Ahiri ezeli, yarım var benim.

Vadem yetip bitirince ömrümü
Allah nasip ede alam gönlünü
Öpsem ellerinden öpsem alnını
Gönlüm çok arzulu, yarım var benim.

HÜZÜN

Sen orada, ben burada
Yollarında kaldı gözüm.
Kader denilen deryada
Bu bayramda yine hazim.

Bayram geçti, yok haberi
Acıymış aşkın bedeli
Değiştirmezmiş kaderi
Ne bir çaba, ne bir azim.

Alev alev kavruluyor
Bitkin kalbim yoruluyor
Ömür boyu bekle diyor
İçimdeki aşk'ı azîm.

Başım sarhoş sara değil
Sargı tutan yara değil
Göz yaşlarım çare değil
Sabah hüzün, akşam hüzün.

(Alpaslan ve Mehmed'in vefatı)

KÜNYE

Nazlı gülüm, sen güllerin hasısın
Çekip atma, demetinde tut beni.
İki dünyam senin ile ışınsın
Kandil oldum, gözlerinle yak beni.

Güzel, güzelliğın beni yandırır
Kaşın gözün yüreğime indirir
Kırpıkların çok hayatlar söndürür
Kalp üstünden vurdu siyah ok beni.

32

Güzellik timsali peri misin sen
Yürek yakan aşkın narı mısın sen
Sarp kayada öten meri misin sen
Keklik oldum, evsinlere çek beni.

Nazlı gülüm, nurdan yaratmış Allah
Nazar olur, gören desin maşallah
Fidanların meyve vermiş bismillah
Rahmet yağmış toprağına kat beni.

Toprağında fidanların solmasın
Koçların kötüye kurban olmasın
Muzaffer ismi sensiz anılmasın
Künye yaptır gerdanına tak beni.

HATİCE'M

Şu yüce dağlardan başın yücedir
Yolun çıkar dolam dolam Hatice'm
Söyle gülüm şimdi gönlün nicedir
Aç kolların sana gelem Hatice'm

Bakışların soğuk yüreğin sıcak
Ben senin ruhundan anlarım ancak
Hayat savaşında sendedir sancak
Senin hakkın benden selam Hatice'm.

Yanıma yakışır eli elime
Yürü desem benle gider ölüme
Neyim varsa feda olsun gülüme
Sana nakil parça olam Hatice'm.

Tek parçayız kırk beş seneyi aşkın
Var mi senin gibi aşkına düşkün
Ben ölürsem sen de kalsın ki aşkım
Senin ile tekrar ölem Hatice'm.

KAYABAŞI

Kayabaşı mesire
Efkarlıyım bu sıra
Arar yarı bulurum
Saklansa da Mısır'a.

Kayabaşı şelale
Selam saldım o yare
Selamımı almazsa
Gelmem ben o diyara.

34 Kayabaşı bey yolu
Güzeli sevda dolu
Sevdasız güzellerin
Kırılısın eli kolu.

Kayabaşı kavaklar
Al al olmuş yanaklar
Nikap çekmiş yüzüne
Nazlı yar kimden saklar.

Kayabaşı akan su
Taşa vurur yankısı
Benim yarım Nazlıgül
Senin yarin hangisi.

Kayabaşı bor kavşak
Nazlı gülüm barışak
Babanı öldürmedim
Telefon aç konuşak.

ZEYNO

Uykudan uyandım, içimde sızı
Korktum, kimler ile bakışır, Zeyno.
Al yeşil üstüne bağlar beyazı
Cennet libası mı yakışır, Zeyno.

Yıkılın ey! dağlar, olmayın perde
Yıkılın göreyim Zeyno'mu nerde
Züleyha misali güzelliklerde
Kalbi cemaline karışır, Zeyno.

Zeyno yarin nazı kolay çekilmez
Çivi olup boş eşige çakılmaz
Her esen rüzgarla Zeyno yıkılmaz
Karlı dağlar ile yarışır Zeyno.

Zeyno bu gün bağlansa da yollarım
Her sabah duaya kalkar ellerim
Son bir kez görmeye fırsat kollarım
Ya da ayrılığa alışır Zeyno.

BENİM SEVGİLİM

Leyla mısın Nazlım, mecnuna döndüm
Mecnuna döndüğüm haller söylesin.
O ıssız çöllerde sürünen bendim
Haller söylemezse, çöller söylesin.

İçim alev alev, çıkmaz dumanım
Yarin hayaliyle geçer zamanım
Yorulduğum, dizimde bitti dermanım
Çöller söylemezse, yollar söylesin.

Göz yaşım ıslatır yanaklarımı
Çılgılığım çınlatır kulaklarımı
Hasretin titretir dudaklarımı
Yollar söylemezse, diller söylesin.

Söz dinlemez gönlüm, sırsıklam aşık
Gözlerinin akı, ruhuma ışık
Kolun yastık olsun, kucağın beşik
Diller söylemezse, kollar söylesin.

Al yanak üstüne dökmüş kakülü
Yare güller verdim, sevda kokulu
Yar sarılmaz, kimden almış akılı
Kollar söylemezse, güller söylesin.

Muzaffer diyor ki, her sevda boştu
Gönlüm tek güzelin aşkıyla çoştı
Öyle bir sevda ki, beni de aştı
Evliler, bekarlar, dullar söylesin
Sevgilime giden yollar söylesin.

KADIN

Kendini bilmeyen, kadrini bilmez
Hanım efendinin kendidir kadın.
Olgundur, hürmetten tavizler vermez
Aslan kocasına kedidir kadın.

Şükreder, şikayet etmez darlıktan
Gözü tok, gönlü tok, her kibarlıktan,
Kaçmaz, dostlarına fedakarlıktan
Yetmiş sülaleye kadıdır kadın.

Unvanı saliha, ne güzel servet
Erkeğe Mevla'dan, lütuftur elbet
Cenneti alada, en büyük nimet
İki dünyanın da tadıdır kadın.

Halam, teyzem, yengem, kızım, kardeşim
Övücüm, gururum dik durur başım
Helede kadınım, hayat yoldaşım
İşçidir aşçıdır dadıdır kadın.

Bu şefkat sadece kadına hastı
Okşadı, kokladı bağına bastı
Sanki bedenimden bir parça kesti
Rahmetli anamın adıdır kadın.

BİZLERE BAĞLI

Mana dolu bakışlarda
Gönüller gözlere bağlı.
Devamı gelir kaşlarda
Çehreye, yüzlere bağlı.

Çehre güldür, deste, deste
Kokar, “aşk” diyen nefeste
Bülbül olur can kafeste
Muhabbet özlere bağlı.

Dil, muhabbeti ne bilir
Kelamı gönülden gelir
Gönül verir, gönül alır
Sevgiler sözlere bağlı.

Sevgide Yunus’um örnek
Muhabbette aşkı görmek
Hakikat bir gönle girmek
Netice bizlere bağlı.

KÖYLÜ KIZI

İçeri gir köylü kızı
Sofalara çıkma öyle.
Gören yanlış anlar bizi
Keçik yazma takma öyle.

Bahçemiz yanı yanına
Fiske taşı atma bana
Annenden olma kaynana
Boşa sevda çekme öyle.

Sende gençlik havası var
Boş hayalin sevdası var
Benden daha alası var
Göz yaşını dökme öyle.

Köşelerden el eyleme
Evimizi yol eyleme
Yeter beni deyleme
Kız canımı sıkma öyle.

İçerimden bir ses der ki
Baban anlar, beni belki
Senin anan kurnaz tilki
Masum masum bakma öyle.

İnkarına ne lüzum var
Komşu kızında gözüm var
Dönmem, yeminli sözüm var
Bana boyun bükme öyle.

GÖNÜL

Sözüm geçmez bu gönlüme
Sevdadan sevdaya kayar.
Hırslarım sığmaz ömrüme
Bir avuç toprakla doyar.

Gönül yüksekte dönersin
Bir yudum suya enersin
Ölümü uzak sanarsın
Zaman saatleri sayar.

Zaman geldi geçer gönül
Yeter gayrı, alçal gönül
Yar gönlünü açar gönül
Gir gönlüne, gönül değer.

SAHTE AŞKIN OYUNU

Hile yaptın, aşk dediğin oyunda
Gururuma ağır gelen yük senin.
Rüsvay ettin mahallemde, köyümde
Yarin olmak istemiştin, tek senin
Oyun muydu bana gönlün tok senin.

Dedi-koduların aslını duydum
Senin benden başka dostunu duydum
Canları yakmaya kastını duydum
Kalplerini katlettiğin çok senin
Zannetme ki, kara yüzün ak senin.

Sen gibisi bu dünyaya gelmemiş
Duydum seni koklamayan kalmamış
Aşk bellemiş, tuzağını görmemiş
Avcı mısın kirpiklerin ok senin
Azrail'den kalır yanın yok senin.

SENİNLE GÜZEL

Bizim yaylalarda sarı çiçeğin
Açması Hatice'm seninle güzel.
Köyler göçün çekmiş çıkar yaylaya
Göçmesi Hatice'm seninle güzel.

Yaz geldi yaylanın karı çözülür
Hayma önlerine kızlar dizilir
Bir güzel üstünde gözüm süzülür
Seçmesi Hatice'm, seninle güzel.

42

Yolum yokuş, yorgun geldim köyümden
Bir su ver yaylanın soğuk suyundan
Kenger kahvesinden diken çayından
İçmesi Hatice'm seninle güzel.

Selam aldım yardan yolumu bekler
Nasıl bir heyecan kalbimiz tekler
Aşka geldi beyaz mor kelebekler
Uçması Hatice'm seninle güzel.

Elli yıllık mazi gömdük bu dağa
Muzaffer, gidenler gelmez bir daha
Ebedi yurdumuz, kara toprağa
Düşmesi Hatice'm seninle güzel.

TÜRKMEN KIZI

Kalbimin büyük parçası
Kırılmasın Türkmen kızı.
Sana gönlümün köşesi
Dar olmasın, Türkmen kızı.

Türkmen kızı nerden gelir
Uzak diyarlardan gelir
Yar kucakta, yardan gelir
Yorulmasın, Türkmen kızı.

Dilin tatlı, yüzün güleç
Sarılayım kulaç, kulaç
Kalb-i derunum da miraç
Darılmasın, Türkmen kızı.

Kızım, gelinim, nicemsin
Kaderimde bilmecemsin
Ben Muzaffer, sen Ecem'sin
Su sızmasın, Türkmen kızı.

SÜRMELİ CEYLAN

Türkmenler diyarı Anadolium'da
Gariptir yurdunda, sürmeli ceylan
Çileye bürünmüş, hayat yolunda
Mertlerin mertinde, sürmeli ceylan.

Diskotek dans bilmez, ellerden uzak
Örtüsüz, iffetsiz, hallerden uzak
Batalıkta açan güllerden uzak
Dağların ardında, sürmeli ceylan.

44

Kudretten çekilmiş, gözün rimeli
Hanımlık neyine, evin hamalı
Sordum annesinden almış temeli
Bebegi sırtında, sürmeli Ceylan.

Tutmuş yakasını bırakmaz kader
Kaderine razı, eylemez keder
Bağ bahçeden gelir, tarlaya gider
Sabahın dördünde, sürmeli ceylan.

Hayatı okumuş, hoca görmemiş
Tırnağı kınalı, oje görmemiş
Senede iki ay koca görmemiş
Geçimi derdinde, sürmeli ceylan

SEVMEK, SEVİLMEK

Gönül kahrı çekmek yiğitlik karı
Destanları yazılmadık çağ olmaz.
Ah çekerek dolaştırır diyarı
Müptelası, ölü olmaz, sağ olmaz.

İbrahim ol, gökten kurbanlar insin
Yusuf ol ki, Yakup gözünden olsun
Şirin ol ki, Ferhat dağları delsin
Sevenlere delinmedik dağ olmaz.

Sevdim deme, gelip geçici hisle
Sevdim demek, sevmek olur mu, asla
Kerem ile, Aslı ile kıyasla
Yananların yüreğinde yağ olmaz.

Aşık maşukunu candan ileri
Sevmiyorsa, nar-ı cehennem yeri
Kime aşık, kim anlar Muzaffer'i
Sevenlerde, dünya ile bağ olmaz.

KALP NEDİR

Kalp denilen, kas yumağı
Sevgi yükle, yürek olur.
Bir güzele bağlanırsa
Gönül denen durak olur.

Bu kalp midir, kalbe ekli
Seven, sevilen sürekli
Çözülmeven sırlar yüklü
Kalp mecazi, merak olur.

46

Kas çalışır, kan dolaşır
Kalp, beyinle haşır neşir
Olup biteni ruh taşır
Cümle beden, toprak olur.

FEDAKARLIK

Unutamam, yayla senin başını
O gün gibi, bahtiyarlık görmedim.
On dördünde, yarin çocuk yaşını
Bu dünyada, böyle varlık görmedim.

Çiçek açtı, gezdiğimiz ovalar
Ben kaderi, kader beni kovalar
Atamızdan aldığımız dualar
Kabul gördü, serde zorluk görmedim.

Hemfıkirdik, neye atsak bir adım
Ayrı gitmez, içtiğimiz bir yudum
Çok zamanlar, yoksulluğu yaşadım
Yüreğinde, bir gün darlık görmedim.

Elli yıldır, almadın yar ahımı
Benim varsa, affeyle günahımı
Neşe dolu, şad ettin ervahımı
Genç yaşattın, ihtiyarlık görmedim.

İşin sırrı, Muzaffer'den sorulsun
İki yürek, saygı ile sarılsın
Eşler dostlar, gediğinde sağolsun
Yarım kadar, fedakarlık görmedim.

CEYLAN

Sürüsünü kayıp etmiş
Ürkek durur, dönmüş ceylan.
Kudretten sürmeli gözler
Bir noktada donmuş ceylan.

Süzülürdü, sülün gibi
Al duvaklı gelin gibi
Baktım derdi derin gibi
Ateşlere yanmış ceylan.

48

Kaderi kara yazılmış
Kötü ellerde ezilmiş
Bal olmuş şerbet süzölmüş
Yarım içer sanmış ceylan.

Beyaz tende siyah kaşı
Sürmeli gözün nakışı
Elliyi devirmiş yaşı
Bakışları sönmüş ceylan

Ermemiş sevgi adına
Evlattan da muradına
Azrail'i imdadına
Bekler gibi, sinmiş ceylan.

ACZ ve CEZM

Aşktır güzelliğin adı
Aşıklığa azmimiz var.
Aşk nerede, biz nerede
Maşuklukta arzumuz var.

Müminlere O'dur aşık
O'dur, aşıkına maşuk
Karanlık kalplere ışık
Ama bizim aczimiz var.

Bakmaz günah kayıtına
Bizde kulluk boyutuna
Alır gönül beyitine
Acz olsakta, cezmimiz var.

SEVMEK

Balık meftun deryasına
Ama, deryadan habersiz.
Meleşirken Rezzak'ına
Sürü yayladan habersiz.

Aşk sevmektir, türlü halde
Kimi kalpte, kimi dilde
Mevlasını buldu çölde
Mecnun, Leyla'dan habersiz.

Her kulun Leyla'sı başka
Her gözün aylası başka
Her gönlün sevdası başka
Sever, sevdadan habersiz.

Bilir misin aşk ne demek?
Bir güzele gönül vermek
Canından ileri sevmek
Olmaz, Mevla'dan habersiz.

ZİRVEDEKİ SEVGİ

Evlat verdin, torun verdin, can verdin
Cömertlik görmedim senin üstüne.
Evlat senin, torun senin, can senin
Kendimi övmedim senin üstüne.

Ne güzel nimettir, aşka gelirim
Hakiki aşkımı sende bulurum
İsmin üzerime kurban olurum
Kimseyi sevmedim senin üstüne.

YARATAN GÜZEL

“Dünya güzel” diyenlere
Dünya değil, vatan güzel.
Gerçeklere aç gönlünü
Gönüller ısıtan güzel.

Gönül güzele aşıktır
Bazı hisler karışıktır
Şimşekle çakan ışıktır
Ani olup, biten güzel.

Kimisi gafletle der ki
“Para, koltuk, makam, mevki”
Onlara güzeldir belki
Bizi kalpte tutan güzel.

Kusursuz güzel ararsan
Bakide karar kıalarsan
Vallahi bana sorarsan
Ravzasında yatan güzel.

Hem vallahi, hem billahi
Cennetinden güzel dahi
Seyreyle cemalullah-i
Güzeli yaratan güzel.

MUTLULUK

Canım de, gülüm de, başını okşa
Aldığın cevabın, adı mutluluk.
Mal ile, servetle, mutluluk olmaz
Yürekte sevginin odu mutluluk.

Canım!, diyen eşin, canıdır eşi
Sevginin, saygının, gözlenmez yaşı
Ne gözleri verir, ne kalem kaşı
Huzurlu yuvanın tadı mutluluk.

Hatasız kul olmaz, olur ya gaflet
İnsanlık erdemlik, bağışla, affet
Anlayışlı olmak güzeldir elbet
Hayatın şifresi, kodu mutluluk.

Sen mutlu olursan, her zat mutludur
Dost, komşu, akraba, ecdat mutludur
Cennetler vadeden, Allah mutludur
Sevenleri uçur, hadi mutluluk.

LEYLA'LAR ÜSTÜ LEYLA'M

Alem aleminde, dünya dar bana
Bir güzel uğruna dillere düştüm.
Leyla'lar üstünde Leyla var bana
Gafiller Mecnun der, çöllere düştüm.

Elçiler göndermiş, başım üstüne
Selamı gözümle kaşım üstüne
Azrail çökmeden döşüm üstüne
Davete icabet, yollara düştüm.

54

Acımasız dünya çeker ardımdan
Hala anlamıyor benim derdimden
Tapu mu verecek sanki yurdundan
Geriye dönmeyen yıllara düştüm.

Rahmeti Hüda'dır, mihmandarımız
İkramında vardır, arzularımız
Bülbül mülkü misal, oldu varımız
Dostun bahçesinde güllere düştüm.

Gönlü gül gülistan, yolları açık
Masrafım üstüne, elleri açık
Muzaffer Aslan'a kolları açık
Bağırına basacak kollara düştüm.

LADES

Yar ile lades oynadım, yar aklında tuttu beni
Canım verip utam dedim ,zannettim unuttu beni
Her defasında kaybettim, bu defa da uttu beni
Onu kalbimden çıkartıp, aklımdasın diyemedim.

Kazansam da kaybetsem de, bu iki can bir can imiş
Canıma canan arardım, cananım bana can imiş
Dünyamı içime gömdüm, yar tahtında sultan imiş
“Lades” dedi, bu can onun, kölen olsun diyemedim.

“Benim Muzaffer'im” dedi, buyur gülüm, Haccam dedim
Yakışıyordu Gül'üme, ünler iken aycan dedim
İddaya gönlünü koydu, karşılığı on can dedim
Utuldum, nefesim olsun bana kalsın diyemedim.

MANİ

Limonumun manisi
Dağların yabanisi
Yarin büyük kardeşi
Cehennem zebanisi.

Limon kabuğu acı
Yar derdimin ilacı
Taşla şeytan halanı
Hacı olursun hacı.

Limon toplayan kızlar
Eş beğenmez uyuzlar
Nişanlıma laf atmış
Porsuk bacaklı kızlar.

56

Limonumun taplası
Geldi düğün haftası
Güzelini ben aldım
Çatlar çirkin ablası.

Limonum yeşil yaprak
Yarım gelir şen şakrak
Kaynanamın dilini
Sustursun kara toprak.

Limonu çuvallarım
Nazlı yare yollarım
Yarım benden istesin
Karıncayı nallarım.

Limon ekim düzlere
Söylen güzel kızlara
Parasına kamasın
Varmasın öküzlere

Limonun sarısına
Kızların sürüsüne
Yar tırnağın değişmem
Maraş'ın yarısına.

Limonum sulu sulu
Çiçeği mis kokulu
Muzaffer'i beğenmez
Allah'ın sersem kulu.

SEVENİM VARMİŞ

Zaman mihenk taşı, değer ölçmeye
Gördüm, havanda su dövenim varmış.
Bal kovani diye açsam kapağı
İçi kızıl arı kovanim varmış

Seyyah oldum şu alemi taradım
Hatasız kusursuz dostlar aradım
Kime yaklaştıysam bir iki adım
Ne kadar taklacı övenim varmış.

58

Çoğuna sabrettim, çıkarıcı dosttu
Çıkarlar konuştu, gerçekler sustu
Az pahaya sattı, selamı kesti
Nede çok ipe un serenim varmış.

Dirisi ne ise, odur ölüsü
Başına yıkılsın, köşkü yalısı
Olsam nakış, nakış, Acem halısı
Ayaklar altına sürenim varmış.

Dost bildim insanı ettim eyvallah
Dostluğuna, kırk bir kere maşallah
Bilirsiniz, düşmez kalkmaz bir Allah
Düşene elini ovanım varmış.

Muzaffer'e sıcak duran birisi
Ayakları çıplak, köyün delisi
Sarıldı boynuma, kucak dolusu
Beni deli gibi, sevenim varmış.

GÖNÜL DOSTU

Ben bir güzeli sevdim, doyamadım medhine.
Severim sevenleri, sevgilim hürmetine.
Hayali muhabbette, ayrıldım dış dünyadan
Kayboldum derinlerde, hasretim suretine.

Dolaştım yer yüzünü, onu kalplerde buldum
Canlardan üstün imiş, mest oldum siretine.
Cürmümden utanırım, huzuruna yüzüm yok
Can senin, canan senin, başısla hürmetine.

SEVGİLİM

Güzelleri severler, seni sevmek ne güzel
Övmüş, yaratmış Mevlam, seni övmek ne güzel.
Kapının kıtmiriyim, emrine amadeyim
Siret-i aşkın ile nefsi boğmak ne güzel.

Kelamı mucizedir, ahlakın Kur'an senin
Nabzım seninle atar, senle doğmak ne güzel.
Ruhumun gıdası sen, ismin düşmez dilimden
Görmeden gül yüzünü, aşık olmak ne güzel.

AŞK AĞLATIR DERT SÖYLETİR

Bir gönüle aşk girince
Gönül ağlar, hazlar ağlar.
Zaman erir, hasret kalır
Dağlar ağlar, düzler ağlar.

Karşı dağa duman çöker
Şimşek yüreklerde çakar
Yağmur gözlerinden akar
Yağmur ağlar, gözler ağlar.

Mecnun gibi. düşer çöle
Garip gibi, gurbet ele
Kerem gibi. vurur tele
Teller ağlar, sazlar ağlar.

Denizler ırmağa aksa
Olan olur, olacaksa
Bıraktığı yerde yoksa
Döner ağlar, sızlar ağlar.

Sevda yolu, uzun ince
İki gönül bir sevince
Araya engel girince
Oğlan ağlar, kızlar ağlar.

Kalp yarayı almış baştan
Çare yokmuş, uzun yaştan
Ne doktordan, ne ilaçtan
Sekseninde özler, ağlar.

GÜZELLİK GÖZDÜR, GERİSİ SÖZDÜR

Kaşın kipriğinle güzellik gözdür
Atalar söylemiş gerisi sözdür
Sevdalı bakışlar alevli közdür
Güzele güzellik sağlayan gözler.

Sevinçte kederde ağlayan gözler
O ani bakışta gördüğüm düş mü?
Canımı acıtan kiprik mi kaş mı?
Kara bulutlardan sızan güneş mi?

Yetimine ninni söyleyen gözler
İpek mendil ister ağlayan gözler.
Uzaktan mı geldin durgunsun böyle
Türkmen mi, Arap mı, Acem mi söyle

Gözlerin konuşsun merhamet eyle
Kudretten sürmeli çağlayan gözler
Hicabından susar ağlayan gözler.
Aşkın dağlarından sevda devşirmiş

Buzları eritmiş gönül taşırmış
Sultan Süleymanı esir düşürmüş
Masum bakışına bağlayan gözler
Hak'ka mı niyazın ağlayan gözler.

Kaldırdı mikabın on dördünde ay
Hurilerle almış güzellikten pay
Sen kimsin güzel kim vay Muzaffer vay
Ahmak yürekleri dağlayan gözler
Kendi sevdasına ağlayan gözler.

DERT ORTAĞIM

Nisan aylarında, gün ortasında
Göçmen sürüsünden ayrılmış turnam.
Uzaktan mı geldin perişan halin
Acıkmış, susamış yorulmuş turnam.

Yoruldu mu ayrıldın mı sürüden
Dertleşelim geçer misin beriden
Beklediğin biri var mı geriden
Korkmazmısın ele yar olmuş turnam.

Ne alların kalmış, ne telin kalmış
Ne konup uçacak bir halin kalmış
Uzaklarda, aklın, hayalin, kalmış
Boş umutlarına sarılmış turnam.

Ey saçı sımalım, gözlerin badem
Sen bir ulu kuşsun, bense bir adem
İkimizin derdi ortakmış madem
Kanadı kalbinden kırılmış turnam.

Ulusun, yüreğin dolu bilirim
Yufkasın, gözlerin sulu bilirim
Turnam sesin Imam Ali bilirim
Zannettim bu sabah dirilmiş turnam.

Yine yalnız kaldık, masamız bomboş
Kanadımız kırık, aklımız sarhoş
Dert ortağı olduk, ey vakarlı kuş
Anladım kalbinden vurulmuş turnam.

Olmadı be telli turnam olmadı
Çabaladık şu bahtımız gülmedi
Elimizde resim bile kalmadı
Çerçeveler bize darılmış turnam.

Gitme vefasıza turnam burda kal
İster yaylalarda, ister gölde kal
Muzaffer Aslan'a, konuk olda kal
Sevmek Allah için var olmuş turnam.

GÖNÜL

Yok mu sonu arzunun, yeter artık, yoruldu
Bir ayağım çukurda, kızıl ufku gör gönül.
Gücüm, dermanım bitti, arzular değişmedi
Yanar dağdan lav akar, sen istersin kar Gönül.

Sana gücüm yetmedi, tatlı hayale kandım
Sürekli bir üst istek, bir gün doyarsın sandım
Ne doydun ne beğendin, bahanenden usandım
Her şeye kulp bulursun, memnun olman zor gönül.

Sanki cennet bu dünya her şeyini var ister
Yetmişinde topal kuş on beşinde yar ister
Utan be gönül utan, yüz utanma ar ister
İndir yelkenlerini yok mu sende ar gönül.

Ömrümün son demleri, müsrifliğin bitmedi
Hayatın kredili, sana gücüm yetmedi
Değer verdiğin dünya, bir tebessüm etmedi
İzzet ikram sahibi, kadir Mevlam var gönül.

Kalbin ustası Allah, Kâbe'nin ustası kul
Sen Kâbeden üstünsün öyle söyledi Resül
Sahibi gücenmesin yapıcı ol cömert ol
Yetmez mi çılgınlığın, Hakka gönül ver gönül.

Susturdular cihanı, getirdiler amana
Mütevazı idiler, hükmettiler devrana
Kalmadı Muhammed'e, kalmadı Süleyman'a
Al verdiğin gönülleri, tek gönüle gir gönül.

BİZİMDE HAKKIMIZ VAR

Evlat sevgisinin sade yarısı
Torun sevgisinin beşte birisi
Başka şey istemek kalsın gerisi
Günde üç beş fasıl gülümse yeter.

Dişi kuş misali avım demedik
Yuvaya taşıdık yalnız yemedik
Karşılığı çok bir şey istemedik
Dilini yumuşat “gülüm” de yeter.

66

Eve gelmez nazar değmiş kocaya
Koştun gittin üfürükçü hocaya
İnandin ocağı batasicaya
Günde çeyrek saat benimse yeter.

İçten seviyormuş dışa ne gerek
Sanki kızartılmış kıymalı börek
Kumaş paketine oynar mı yürek
Senin aradığın “benim” de yeter.

Bir saçı uzuna olmuşuz mahkum
Kanuna dayalı kurmuş tahakküm
Dünyanın tadını eylemiş zakkum
Onlara zevk bize zulüm de yeter.

İbadet istersen işte ibadet
Saadet istersen işte saadet
Sabreyledik sabrın sonu selamet
Bizleri sevmeye ölüm de yeter.

SESSİZ GECELER

Karanlık gecenin kalkar perdesi
Sanma uğultuyu rüzgarın sesi
İzbelerden gelen sevda nefesi
Miski amber kokar almasını bil.

Uyumuş uyanmış divanelerin
Hazinesi gizli viranelerin
Gönül kasasında saklı cevherin
Değerini bilen olmasını bil.

Gecedden karanlık gün ortasında
Aşk arama bülbül şamatasında
Pervane ol aşkın son noktasında
Sessiz sedasız can vermesini bil.

HATİCE HANIM

Toprağa düşerse sevdanın kökü
İşler damar damar Hatice hanım.
Hakiki sevgiyse yüreğindeki
Sevda aşka döner Hatice hanım.

Ezelden örülür kaderin ağı
Kudretten bağlanır kalplerin bağı
İner derinlere yarar toprağı
Öz suyunu emer Hatice hanım.

Rüzgâr esmek ile yaprak dökülmez
Kökü çürümeyen beden sökülmez
Dünya yıkılısada sevda yıkılmaz
Mutluluğa gömer, Hatice hanım.

AŞKIN ATEŞİ SÖNMEZMİŞ

Seksenlik nineme, sevmeyi sordum
Dedi, “hürmetine, kulu severim”.
Ya dedemi dedim, yüzü gamlandı
“Bastığı toprağı, yolu severim”.

“Rahmetliyi Mevlam sadık er verdi
Tırnağıma karşı gördüm ser verdi
Altmış yıl gönlünde bana yer verdi
Titreyen şu kalbim dolu severim”.

“Hayat ince bir yol, hem kıvrım kıvrım
Benim de olmadı, saygısız tavrım
Biz birbirimizi, üzmedik yavrum
Tatlı söz güler yüz dili severim”.

Başını kaldırdı gözleri doldu
Dudakları giryan külrengi soldu
“Niye ayırdı ki” diyecek oldu
Ölse de kalbimde diri severim”.

BÜLBÜL

Bülbül ne ötersin kara çalıda
Her dikenli çalı gül açmaz bülbül.
Biter umutların kalır yarıda
Beyhude beklersin, yar geçmez bülbül.

Hangi platonik sevdaya daldın
Gönül kafesinde tutsak mı kaldın
Sevdiğin avcıdan yara mı aldın
Kanadı kırılan kuş uçmaz bülbül.

70
Yaz ayları bitmiş, dağa kar atmış
Güller tohumunu toprağa katmış
Çekilmiş bör-böcek, uykuya yatmış
Aşıklar pınardan su içmez bülbül.

Beyler göçün çekmiş engin yazıya
Kargalar tünemiş kara mazıya
Koyun gebe kalmış yeni kuzuya
Yani, yaz gelmeden yar göçmez bülbül.

Aşk sabırdır bülbül, kışlar geçecek
Yine gülistanda güller açacak
Bekle bu yolları yarin göçecek
Seven sevdiğinden vazgeçmez bülbül.

BAHAR ÇİÇEĞİM

Kırlarda açılmış bahar çiçeğim
Dolaşma çamurlu göl kenarında.
Kadrini bilmezler incitir seni
Gül olup açılma yol kenarında.

Yüksek dalda açıl kul uzanmasın
“Maşallah” demeyen dil uzanmasın
Dikkat et harami el uzanmasın
Büyütmezler engin dal kenarında.

Gönlüne sahip ol güvenme yâda
Aç kurtlara kuzu olursun ya da
Kaybolur gidersen bulanık suda
Oynak taşla basma sel kenarında.

Yay gibi kaşların kirpiklerin ok
Seni kullanacak firavunlar çok
Önünde derya var köprü geçit yok
Emrinde Musa ol Nil kenarında.

Senden başka güzel kendin övmesin
Kıskanırım annen bile sevmesin
Göy boncuk olayım nazar değmesin
Omuzdan attığın şal kenarında.

Sevgiye saygım var ben Muzaffer'im
Sor kalbine var mı merkezde yerim
Zor etmem güzelim elveda derim
Onursuz oturmam bir kenarında.

MİHMANIM

Özüme sevdanın kökü dolandı
Uzanır tutardım, sır bilebilsem.
Yalın alevlendim, kül duman oldum
Neye sevdalıyım, bir bilebilsem.

Sen varolmasaydın, ben varolmazdım
Mihman olmasaydım, turab olmazdım
Bir yudum su olsam, serap olmazdım
İncitmezdim seni, hal bilebilsem.

Bülbül oldum gülistanı gezerim
Bir güzel üstünde kaldı nazarım
Suskunsun diyorlar, sitem bizarım
Seherde öterdim, dil bilebilsem.

Gel gönül eyleme, sitemi, nazı
Bir ömür aradım, mevsimde yazı
İçimde ümitler bitse de bazı
Sürünür gelirdim, yol bilebilsem.

KIRMIZI GÜL

Dostun gönül toprağının filizi
Beden olur çiçek açan dal için.
Çiçeklere sevda arısı konar
Sofrasına petek petek bal için.

Rüzgar ol ki serin, serin, esesin
Durgun akan sular gibi susasın
Aşık isen bağrına taş basasın
Yolluk topla yâre giden yol için.

Bülbül olan dikenleri dolaşır
Gül ararken sevdasına bulaşır
Sora sora yar ismine ulaşır
Hasret çeker bir kırmızı gül için.

VOLKAN OLMUŞ GÖNÜL DAĞI

Gönül dağı volkan bana kül bana
Yaz bahar yaylaya çıkan yar gelsin.
Yar gelirse yalın alev gül bana
Yüreğinde sevda kokan yar gelsin.

Bir yaylada bir güzele yer olur
Bey kızına beyin oğlu yar olur
Ağa kızı bin ömürde bir olur
Beni sevdalara çeken yar gelsin.

Uzamasın mevsim, mevsim aralar
Kalbe vurur sargı tutmaz yaralar
Kuşlar ötmez, matem tutar buralar
Bizar oldum, ağıt yakan yar gelsin.

Gönül dağı, yüksek olur geçilmez
Bahar geldi yarsız güller açılmaz
Her pınardan eğilip su içilmez
Pınarları gözden akan yar gelsin.

Benim köyüm ve yaylamız.

Her şey kopya imiş, aslı gönlümde kaldı.

DEDENİN GÜNLÜĞÜ NENENİN ARDINDAN

Neredesin yoğum, varım
Cefa yüklü, vefakarım
Çarpan kalbim, şah damarım
Masam boş kaldı bu akşam.

Yanarsa yansın yüreğim
Kimin nesine gereğim
Yıkıldı hayat direğim
Masam boş kaldı bu akşam.

Gün kızıla döndü bugün
Batı ufka endi bugün
Umutlarım söndü bugün
Masam boş kaldı bu akşam.

Bir su ver dedim susadım
Hasret içtim, yudum, yudum
Yalnızlık neymiş anladım
Masam boş kaldı bu akşam.

Gözümden yaş sağa sağa
Can koydum kara toprağa
Bak ben geldim kalk ayağa
Masam boş kaldı bu akşam.

MUHTACIM

(Sonraya bırakma ALLAH'IM)

Meletme ardından kuzular gibi
Ağıdım gür olur sana muhtacım.
Yakup Yusuf'unu arzular gibi
Gözlerim kör olur sana muhtacım.

Sokaklar uykuda geceler sessiz
Kutuplardan soğuk çöllerden ıssız
Pencere önünde uykusuz halsiz
Yüreğim kor olur sana muhtacım.

76

Ağır acı verir günün karası
Sargı sarsam tutmaz hasret yarası
Gözlerimin yaşı yar hatırası
Sorarlar ar olur sana muhtacım.

Mutlaka bu ecel gelecek heyhat
Benden önce sende bitmesin hayat
Canına canımı öderim diyet
Sensizlik zor olur sana muhtacım.

GÜNEŞ MİSİN, AY MİSİN?

Seninle semâda gezdim bu gece
Saçlarına yıldız dizdim bu gece
Hilal'e ismini yazdım bu gece
Mehtaba gölgesi düşen sen oldun.

Yatak yaptım bulutları yar sana
Aş gel dedim hudutları yar sana
Kırma dedim umutları yar sana
Haddi hudutları aşan sen oldun.

Her selam vereni sensin sanırım
İsmin Leyla değil seni tanırım
Leyla olsan Mecnun'dan kıskanırım
Yıllardır yaramı deşen sen oldun.

Yaşın geçmiş beyaz kahküllü yârim
Yavaş yürü yollar çakıllı yârim
Yanar döner, gel git akıllı yârim
Gel demeden bana koşan sen oldun

SIĞ SULAR

Sevda ırmağının siğ sularında
Sürükledim taştan taşa vurdu oy.
Derinleri geçtim siğda boğuldum
Girdap girdap dertler beni buldu oy.

Yıldız olamadım ışık saçamam
Kuş olmak istesem kalkıp uçamam
Katılıp katara çöller geçemem
Kırılan kanatlar benim oldu oy.

Yol verin de ulu dağlar yol verin
O'nu bilen kurtlar kuşlar dil verin
Yara benim yâr da benim el verin
O'nun aşkı beni benden aldı oy.

GİZEMLİ SANDALYE

Nakşettim seni beynime
Bana gölge kısmın kaldı.
Masamda bir boş sandalye
Ne elin ne cismin kaldı.

Üstüme gölge nusretin
Özlemin acı hasretin
Kulaklarımda sohbetin
Dudağımda ismin kaldı.

Senden nefret etsem bile
Diyemedim güle güle
Yırtardım gelmiyor ele
Gözlerimde resmin kaldı.

KADERİN İŞİ

Aşkla hayat bulmak aşkla yaşamak
Dirilmek var ise kaderin işi.
Hakikat yolunda gamda çilede
Yoğrulmak var ise kaderin işi.

Aşk hemi yüksekte hemi derinde
Ufukta buluşur seherlerinde
Yıldızları seyret denizi dinle
Sarılmak var ise kaderin işi.

80 Aşktır ateş ister, alev köz ister
Derin sevgi ister, sâdık söz ister
Maşuk aşığından yaşlı göz ister
Yorulmak var ise kaderin işi.

Aşık maşukuna bakmaz kuşkuyla
Gönülde bağlıdır yanar coşkuyla
Küller alevlenir Allah aşkıyla
Kavrulmak var ise, kaderin işi.

*Nişanlılık yılları, ben evlerine geldiğimde ortalıkta görünmez.
“Hoş geldin” dahi diyemezdi, ayıptı. Şiir o günü anlatıyor, ya şimdi?.*

SEVENLER UNUTMAZ

Kaynayan kalpleri ölüm ayırmaz
Koyma topraklara çürütme beni
Çıkarma gönlünden mezarım olsun
Başka sevdalarda eritme beni.

Kaldır ellerini günde beş kere
Kopar bu alemden çıkar göklere
Birlikte gidelim gittiğin yere
Uçur semalarda yürütme beni.

Ruhunla birleştir bir canın eyle
Dilinden düşmeyen sercanın eyle
Gözünden dökülen mercanın eyle
Hasretle damlasın kurutma beni.

Kurumasın yaşlar görenler görsün
Sebepler soranlara “Muzaffer” dersin
Allah sana uzun ömürler versin
Dualar içinde unutma beni.

NEREDESİN

Hani seni görmüştüm ya!
Yolumun düştüğü yerde.
Geldim gittim çok aradım
Aklımın şaştığı yerde.

Kaç kışın kaç yazın geçer
Sohbetlerde sözün geçer
Yola baktım, izin geçer
Ömrümün geçtiği yerde.

82

“Sevmiyorum”, demesinde
Yalan çıktın her yeminde
Yine sevdim söz deminde
Dilimin coştığı yerde.

Yıldızlardan uğur tuttum
Nağıl nağıl, geldim gittim
Hayalinle sabah ettim
Uykumun kaçtığı yerde.

Sevmiş bulundum bir kere
Sevda kanat yüreklere
Uçalım pembe göklere
Aklımın uçtuğu yerde.

SULTÂNIM

Seyreyledim gök kubbeyi bu gece
Hangi güç kuvvet tutuyor sultânım.
Değil misin sonsuzluğun sahibi
Kul aczini unutuyor, sultânım.

Ne yoruldun, ne güç verdin, ne emek
Yetiyordu, kudretinle, "ol" demek
Acz değil mi seni inkar eylemek
Âlemi kim yaratıyor, sultânım.

Bunun haberini senden alırım
Şah damarımdan yakınsın, bilirim
Beni sende, seni bende bulurum
Kalbim seni anlatıyor, sultanım.

Ve dedim ki, ben de yoktan var oldum
Zoru aştım, kolaylarda yoruldum
Derinlerde, yıldız yıldız savruldu
Güneş doğdu, ay batıyor, sultânım.

GÜLEN GÖZLER

Gel be gönül uslan artık
Gözden, kaşlardan bize ne
Ayakta durur halin yok
Kumru kuşlardan bize ne.

Uçan uçsun gökyüzünde
Yerden yüksek yok gözümde
Bir sevdamız var bizim de
Sırma saçlardan bize ne.

84

Bize gülen yüzler gerek
Bizi gören gözler gerek
Müjde veren sözler gerek
Kör bakışlardan bize ne.

Hayattan sonra bir dizi
Zor günler bekliyor bizi
Tutan yoksa elimizi
Arkadaşlardan bize ne.

Olmuyor gönül, olmuyor
Doluya koydum almıyor
İçimden gülmek gelmiyor
Kel oynaşlardan bize ne.

PAMUK İPLİĞİNDE HAYAT

Koptu bu dünyadan gönül bağlarım
Kabuğumdan soyar, dibekler beni
Her günüme ayrı ayrı ağlarım
Avutur ağlayan bebekler beni.

Güzelleri sevdim aşkım olmadı
Gönüller fethettim, köşküm olmadı
Safada, seyranda, coşkum olmadı
Alaya aldılar şebekler beni.

Geçmiş andıkça, dedim ki, keşke
Gönül vermeseydim, boş heves aşka
Ne kaldı elimde, nefesten başka
Yüzüstü bıraktı emekler beni.

Süleyman'ın mührü olsada bende
Pamuk ipliğinde canım bedende
Bir gün bu dünyaya veda eden de
Perde arkasında, dert bekler beni.

CIBIL DURDU

Kavak yellerinin estiği ağda
Şu kızın yaptığı naz yalan ıktı.
Gülümsedi saçlarını oynadı
Süzölüp verdiği poz yalan ıktı.

Sormaya kalmadan arkadaşına
Vardı geri döndü köşe başına
Öncesi takıldım küçük yaşına
Yaş yirmi, yüz miyon, göz yalan ıktı

Bu ateşi nasıl söndürsem derken
İki ağrı geldi, güneş batarken
“Bahçede beklerim, bu akşam erken”
Dipledim pedalı, gaz yalan ıktı.

Vites beş, yüz yirmi hızınan geldim
Hemen kısa yoldan bahçeye daldım
Kırk kavak devirdim, üç siyeç deldim
“Düş görmüşsün” dedi, kız yalan ıktı.

Olmazsa olmuyor, hâlâ olmadı
Elliyi yaşadım, bahtım gülmedi
“Cıbılsın” dediler, kimse gelmedi
Nice verdikleri söz yalan ıktı.

BAYKUŞ

Gecenin bir vakti, dere boyunda
Sen kime aşkınsın, yanık ötersin.
Bazen izbelerde, viranelerde
Sevgili ardından, yas mı tutarsın.

Ufuklar, şafaktan alır busesin
Meftunum, içimi eritir sesin
Beklersin birini, “merhaba” desin
Hasretten, acıdan, yanar tütersin.

Gönlün miraçlarda, göğe açılır
Mânâ büyüdükçe, dünya küçülür
Yar ile vuslata, arzdan geçilir
Düşersin toprağa erir bitersin.

Ürperten ötüşün, gecemi böler
Derdime dokunma, sinemi deler
“Uğursuz kuş” diyen, kuş beyinliler
Süleyman olsalar, ibret yetersin.

Ne tahıl istersin, ne bir damla su
Bir avuç aşıyan, neyin şükürü bu?
“Ya mabut”, diyorsun “bir” diyorsun “huu”
Sen, O’na âşkınsın, yanık ötersin.

SON GÖRDÜĞÜMDE

Seni ilk gördüğümde, meftun oldum hüsnüne
Kuş oldum yuva yaptım, geçtiğin yol üstüne
Kavuşmak haram demiş, şu feleğin kastı ne?
Güneş karanlık doğar, bahtımın karasından
Hep şuleni seyrettim, perdenin arasından.

Giydiğin elbiseler efil efil bedende
Üstünde düğmelerin hatırası var bende
İsminden isim duysam, nemler dolar didemde
Hafızamda resimler, geçişin sırasından
Geçişini seyrettim, perdenin arasından.

Seni son gördüğüm de içimi alev sardı
Sokak başka sokaktı, diyar başka diyardı
İşte o gün ölmüştüm, kolunda biri vardı
Balıklar su içmedi, kuşlar ötmez yasından
Tabutumu seyrettim, perdenin arkasından.

AŞKA ÖMÜR BİÇİLMEZMİŞ

Bir Ceyla'nın gözlerinden vuruldum
Hedefinden kaçamadım, kader mi
Gece gündüz hayalinden yoruldum
Yüreğimi açamadım, kader mi

Gözler ceylan, dilleri dudu gibi
Yer yüzünde görülmemiş, bu gibi
İftar sofrasında soğuk su gibi
İki yudum içemedim, kader mi

Dünya ahret, gam yükünü taşıdım
Sermayesi üç-beş damla yaş idim
Kışın yandım, Ağustos'ta üşüdüm
İlk bahara geçemedim, kader mi

Çalıştım uğraştım hep başa döndüm
Bazen umut kestim kardeşe döndüm
Öksüz kaldım, yaralı kuşa döndüm
Başka dala uçamadım, kader mi

Dediler ki, "böyle sevda az olur
Kuşak kuşak destan olur, söz olur"
Muzaffer yaş seksen, doksan, yüz olur
Aşka ömür biçemedim, kader mi

MASİVA

Ok yaydan çıkmasın, ferman dinlemez
İki göze, kalem kaşa tutuldum.
Sevda bulutları çöktü üstüme
Kalbimi titreten kışa tutuldum.

Ne önemi var ki, kaç yaşlarında
İdam urganı var mor saçlarında
Hakkın kudretini bakışlarında,
Gülüşünde inci dişe tutuldum.

90 Bir selam gönderdim, cevap naz geldi
Dert yükledi iki dünya az geldi
Önce “sevdim” dedi, sonra vaz geldi
Nazik dillerinde taşa tutuldum.

Azrail gelmeden, yar gelir bana
Mezar geniş dünya dar gelir bana
Gereksiz sevgiler, ar gelir bana
Gözüm bulut bulut yaşa tutuldum.

Sevda göz yaşıymış, aşka ilk adım
Aşk basamağında, Muzaffer adım
Güzel kim sevmek ney şimdi anladım
Bunca masivaya, boşa tutuldum.

Allah'tan gayrı her şey Masivadır

GÖNÜL DE KOCARMIŞ

Bırak artık gönül, yorulma boşa
Gördüğün güzelden hoşlanmak niye.
Sefil ayak olup, akılsız başa
Çaldığın kapıdan dışlanmak niye.

Hangi güzel var ki, aşka değmesin
Hangi yiğit var ki, boyun eğmesin
Hangi gönül var ki, birin sevmesin
Sevmedin de gönül, içlenmek niye.

Koşsan tutamazsın, kaçsan kaçamaz
Her yiğit sevdaya kanat açamaz
Penguen de kuştur, amma uçamaz
Karşılıklı sevdin, tuşlanmak niye.

Gönül gel söz dinle, gelme oyuna
Kanma dillerine, selvi boyuna
Yaşına uymayan sevda neyine
Sevmek suç değilde, suçlanmak niye.

Ayağına çarık olurdu dağlar
Başın göklerdeydi geçti o çağlar
Muzaffer gönlünü toprağa bağlar
Hani yaşlanmazdın, yaşlanmak niye.

SEN

H akkın bana armağanı
A lın yazım, bahtımsın sen.
T acım, tahtım, gönül bağım
İ çimdeki ahtımsın sen.
C aziben de fırtınalar
E n güvenli rıhtımsın sen.

H ep kendinden üstün gördün
A şkıma sana emanettir.
T oz kondurmadın aşkıma
İ nkar etmek ihanettir.
C emre düştün toprağıma
E lzem sende metanettir.

H ayat seninle haz verir
A şık, sevgi kalkınca şaha
T emiz kalpli güzel gülüm
İ şven görülmemiş daha
C ennet seninle güzeldir
E manetimsin Allah'a.

KÜL OLMAYAN KUL OLMAZ

Mantığımla, gönlümün arasında
Gittim, geldim, ömür geçti yorulдум.
Güven duyma tanışma sırasında
Melek sandım, kör şeytana vuruldum.

Yollarına yüreğimi döşedim
Çiğnedikçe acısını yaşadım
Geri döndüm atamadım beş adım
Kalbimden tuttu bırakmaz, sarıldım.

Sevmek gönül işi bir şey denmiyor
İstesem de, zaman başa dönmüyor
Ateşime rüzgar oldu sönmüyor
Kurtuluş yok, öldüm öldüm dirildim.

Denk mi geldim paçasını devşirdi
Saf mı geldim tuzağına düşürdü
Çiğ mi geldim ateşinde pişirdi
Kuzu kuzu sofrasına serildim.

Sonra dedim bay Muzaffer adam ol
Sevgine karşılık verenleri bul
Sevdiğine kavuşmak isterse kul
Yanacaksın dedim yandım kül oldum.

SEVMİŞTİM

Anlamını bilmediğim bir sevda
Ben seni çocukluk yaşta sevmiştim.
Ekmeği tanıdım, suyu tanıdım
Daha ondan evvel başta sevmiştim.

Kutsaldır bastığın taŐın toprağın
Dualar okursun titrer dudağın
Olmamış kuluyla bir gönül bağın
Ben senin kalbini boşta sevmiştim.

94

Selenga'yla doğan, Orhun'la taŐan
Pembe bulutların üstünden aşan
Gaf dağı ardında efsaneleŐen
Ve, zmrd- anka saŐta sevmiştim.

Dedim ya! sevmiştim küçükten beri
Görünce nur kaplar yeri gökleri
Silmedim alnından domuran teri
Mest olduğum gözde kaşta sevmiştim.

O kaŐlar, o gözler sudur bir iim
Kahkl üstüne tarar o biçim
Bir günlük hasrete dayanmaz iim
Bağrıma bastığım taşta sevmiştim.

Sevmiştim ben seni benden ileri
Yunus'un dediği, "candan ileri"
Artar devam eder sondan ileri
Yetmişe dayalı yaşta sevmiştim.

YOKSULLUK KADER DE, YA AŞK?

Ne köşkü bulunur, ne de sarayı
Bey kızına aba yakar gariban.
Küçükten bağına almış yarayı
Kenarda boynunu bükerek gariban.

Doğduğunda yoktu bir avuç toprak
Bir dikili taşı bir yeşil yaprak
Ceketi yamalı baldırı çıplak
Bahtı açılmamış bekar gariban.

İş bulsa çalışır derler ki, “aymaz”
Kalp neler anlatır kulaklar duymaz
Yıpranmış bedeni yaşına uymaz
Yirmi yaş ileri çöker gariban.

Ekmek tavşan oldu tazısı kendi
Hayat maratonu burda da yendi
“Sondan birincisin şampiyon” dendi
Kader bayrağını çeker gariban.

Yoksula yasak mı dünyanın tadı
Çamlar hakim oldu, kamalak kadı
“Yoksulluk kader de ya aşkım” dedi
Yumdukça gözünden, döker gariban.

KADIN

Üstündeki yükten aciz mi sandın
Erkekten güçlüdür eli kadının.
Silahlı göz yaşı yüreği yufka
Yuvada mutluluk rolü kadının.

İster genç olasın ister saçın ak
Verdiği yüzüğü yüreğine tak
Sadakat ne imiş gözlerine bak
Asıl güzelliği dili kadının.

96

Ne olursa olsun kadının yaşı
Her yaşta güzeldir kirpiği kaşı
Erkeğin olmazı hayat yoldaşı
Eşyle doğruluk yolu kadının.

Bazen çiğnediğin toprak olsa da
Sineye çekmiştir şakrak olsa da
Düşmez soldurduğun yaprak olsa da
Üstünde gölgedir dalı kadının.

Yüreği gerçektir gerisi yalan
Mürebbiyelikten “çok yaşa” alan
Çöplüğe atmasın sahibi olan
Sarıl ki sarılsın kolu kadının.

Nur-u ilahi dir yanağın alı
Endamı cennetten Tuba'nın dalı
Kudret çiçeğinden alınmış balı
Sebeb-i hayattır balı kadının.

ÖTE

Rüzgara bırakmış yar saçlarını
Çözölmüş belikler çözümden öte.
Saklayamaz kaçak bakışlarını
Arzular gibiydi arzumdan öte.

Sevgiyi saf aşkı kutsal bilirdim
İki elim kanda olsa gelirdim
İsteseydin gözlerimi verirdim
Ben seni sevmiştim gözümde öte.

Şimdi üzerime kimi yeğledin
Bana bile bile yalan söyledin
Allah'ın ismiyle yemin eyledin
Hani söz vermiştin sözümde öte.

Güldürmeyen bu dünyada gülmesin
Çektirenler çekmedikçe ölmesin
Ölürsem de mezarıma gelmesin
Gayri severmiyim lüzumdan öte.

Ne deyim ki Allah'ından bulasın
Benim gibi gönlü viran olasın
Diyemedim şhadetsiz ölesin
Muzaffer'in özü özümde öte.

DERT ve DERMAN

Derdi nedir bilmeyenler
Derman nerden, nerden bilsin.
Aşkı harman olmayanlar
Aşkı dünya, nerden bilsin.

ÖTELERİN ÖTESİNDEN

Güneşine mi küstün benim bahar çiçeğim
Hazan kokusu gelir yazların ötesinden.
Aşk pınarı gözünden kana kana içeyim
Özledim gözlerini gözlerin ötesinden.

Bu aşkın kitabısın istermisin okunmak
Yüreğime hıfz olur el ucuyla dokunmak
Nefesin nefesimde her nefes seni anmak
Sözün bittiği yerde sözlerin ötesinden.

Aşk kağıda yazılsa seni baştan yazardım
Toplardım yıldızları saçlarına dizerdim
Tutardım ellerinden nağil nağil gezerdim
Şimdi senden naz gelir nazların ötesinden

Bu sevda bize ölüm bu sevda bize mezar
Ölümsüzleşen aşka ölüm gelmiş ne yazar
Gönüller tezgahında aşkımız buldu pazar
Senden bir'e bin gelir arzların ötesinden.

Baksana gökkubbeye aşkı tutar direk yok
Hallak olan ustası kalfası yok çırak yok
Kalem kudret elinde korkulara gerek yok
Ne gelir O'ndan gelir bizlerin ötesinden.

Ne dünyanın varisi ne cennetin hurisi
Gerçek aşkıyı verin sizin olsun gerisi
Şimdi iki cihanda sevsin yeter birisi
Muzaffer'e haz gelir hazların ötesinden.

İKİ BEDEN BİR CAN

Neredesin benim hayat iksirim
Yetiş üzerime ceydam ol benim.
Sarıl bedenime sarmaşık gibi
Melekler kıskansın şeydam ol benim.

Gül dediğin ne ki dikenle yaprak
Bülbülün sevdası gül değildir hak
Ruhumuz ölümsüz bedenler toprak
Mahşer'den öteye Leyla'm ol benim.

100

Sen yoksan yeryüzü viran yurt bana
Gözlerinde şule tek umut bana
Kalbiyin üstünde hayma tut bana
Pınarları soğuk yaylam ol benim.

Cennetlik sevapsam yar amelinde
Aylalar ben olam ay cemalinde
Muzaffer'e mezar gamzelerinde
Ölümlle bitmeyen sevdam ol benim.

BİR TANEM

Sana değer biçemedim a canım
Yıldız olsan fal tutarlar bir tanem.
Gözlerine bakıp desem ceylanım
Avcılar kement atarlar bir tanem.

Tarlam olsan yüreğimi ekerim
Su yerine gözyaşımı dökerim
Diyemedim sana balım şekerim
Çay'a şerbete katarlar bir tanem.

Elmas demem yakut demem ismini
Melek derdim görmeseydim cismini
Kağıtlara çizdirmedim resmini
Ya yakarlar ya yırtarlar bir tanem.

Yar olmazmış gülistanın her gülü
Ol diyemem sana şeyda bülbülü
Süleyman değilim bilmem kuş dili
Dikenli gülde öterler bir tanem.

Gerçekler bu ben lafımı süslemem
Ömrü kısa çiçek demem gül demem
Yaban eller dokunmasın istemem
Soldurur çöpe atarlar bir tanem.

GÖNLÜM BOŞ KALDI

Ömrümü savurdum sevda yeline
Harmanım çıkmadı elim boş kaldı.
Yar'ı görmediğim yer kurbet bana
Hayali gözümde kolum boş kaldı.

Güzelmiş çirkinmiş eli neyleyim
Bahçemde açmayan gülü neyleyim
Yar'in geçmediği yolu neyleyim
Beklerim yar geçmez yolum boş kaldı.

102

Şafaklar atmıyor geceler uzun
Bugün de çıkmadı Mevla'dan izin
Gözlerim yaş doldu içime hüznün
Yastığım ıslandı solum boş kaldı.

Bakmadım aynaya gönlümdür yaşım
Gönlümün elinden ağrıdı başım
Omuzuma konmaz muhabbet kuşum
Boğazımda düğüm dilim boş kaldı.

Gelsen de bir fayda sağlamaz artık
Muzaffer gönlünü bağlamaz artık
Değmez gözyaşına ağlamaz artık
Bülbül diken arar gülüm boş kaldı.

HATIRA KALDI

“Unutmak kolay mı” demiş ya şair
Unutmadım o yaz hatıra kaldı.
El ile tutulmaz gözle görülmez
Acı veren bir haz hatıra kaldı.

Aşkı içtim sevda ırmaklarından
Tutup okşamadım parmaklarından
Bir buse almadan yanaklarından
Yıkıldığım son söz hatıra kaldı.

Rüzgarlarla estim sevda yönünde
Matem tutmak varmış bayram gününde
Nur doğardı tatlı tebessümünde
Gözlerimde bir göz hatıra kaldı.

Bak bende duruyor bağrımdaki taş
Sende duruyor mu o kirpik o kaş
Elveda demiştin gözlerinde yaş
Sarılmıştın son kez hatıra kaldı.

Ne sevgi bıraktım ne gönül hatır
Titreyen dudağım bunu anlatır
Kim demiş “yarayı zaman kapatır”
Silinmeyen o iz hatıra kaldı.

Seven dostlarımın “sönsün” dediği
Muzaffer’in sönsün istemediği
Hasret rüzgarının körüklediği
Yüreğimde bir köz, hatıra kaldı.

YORUMSUZ

Yalandan yoluma çıktı bir güzel
Karşısında kırka kırılmışım ben.
Şimşekler balkıdı, yıldırım çarptı
Bu gece kalbimden vurulmuşum ben.

Keyfimde sınır yok bu gece beyler
Mâşuk'u bir gülüş aklından eyler
Rüzgar kaval çalar, böcekler söyler
Çalıp oynamaktan yorulmuşum ben.

104

Yoruldu bedenim engeli aşmaz
Uzandım ellerim yare ulaşmaz
Ağlarım gözyaşım dışarı taşmaz
Ayrılığa layık görülmüşüm ben.

Bu gece kalsaydı bana kalırdı
Sevenler ayrılmaz, murat alırdı
Dileyen dilese, gerçek olurdu
Uyandım yastığa sarılmışım ben.

YAĞMUR DAMLALARI

Kara bulutlardan damlayan yağmur
Ben de senin gibi, toprağa düştüm.
Seninle hayat var ben vefasızım
Hazanla kurumuş yaprağa düştüm.

Irmak olsam şu dağları bölerdim
Pınar olsam ceylanlarla gülerdim
Dere olsam dost bahçesin sulardım
Yar elin yıykar mı ibriğe düştüm.

Hata mı kader mi neydi bilemem
Toy düğün neyime benim, gülemem
Yar mendil vermedi, gözüm silemem
Çığlığım duyulmaz, obruğa düştüm.

Soldun Muzaffer'im soldun dururken
Aşkın hayalinde hayat bulurken
Hüzünlü damlalar cama vururken
Ne hayal, ne hayat, toprağa düştüm.

BENİM DERDİM BENİ YAKAR

Sazım dertli, alev aldı telleri
Teli yakmaz, beni yakar dertlerim.
Sonu meçhul, yürüyorum yolları
Yolu yakmaz, beni yakar dertlerim.

Bata-çıkı, hayatın çamurunda
Mayası gam, yoğruldu hamurunda
Ölmüş, kalmış, kim kimin umurunda
Eli yakmaz, beni yakar dertlerim.

106

Kabe bildim, yar gönlü haram oldu
Biçareyim, ellere kerem oldu
Gül açıldı, bülbülüm verem oldu
Gülü yakmaz, beni yakar dertlerim.

Karlara yükledim eriyip bitmez
Buluta yükledim dağılıp gitmez
Ateşe yükledim dumanı tütmez
Kılı yakmaz, beni yakar dertlerim

Nicesi var, getiremem dilime
Benim ile sır gidecek ölüme
Gülüyorlar ateş almış külüme
Külü yakmaz beni yakar dertlerim.

YANDI

Yüreğimde beni yakan ateşte
Hısım yandı, hasım yandı, el yandı.
Ayrı bir acı var her damla yaşta
Yürek yandı, ciğer yandı, dil yandı.

Gerçek olur ataların dediği
Nerde ötmüş gariplerin düdüğü
Aşamadım kar kaplamış gediği
Karlar yandı, buzlar yandı, bel yandı.

Kem sözler var, yüreğime kar etti
Düşündükçe yağlarımı eritti
Sam yelleri, bağ bostanı kuruttu
Beden yandı, yaprak yandı, dal yandı.

Daha bunlar, bin de birin yarısı
Dertli gelir, ağdımın gerisi
Çiçeğime konmaz gönül arısı
Arı yandı, çiçek yandı, bal yandı.

RIZAYA DOKUNUR

Rızaya dokunur dikkat et gönül
Kırk düşün bir söyle söz incitmesin.
Dost kalbi yufkadır değme kırılır
Çatma kaşlarını göz incitmesin.

Güzellerin kaşı gözü güzeldir
Siddıkların özü sözü güzeldir
Aşıka maşukun nazı güzeldir
Sadıksan seni de naz incitmesin.

108

Bırak kullarını kendi haline
Dünkü avamların bak kemaline
Hakkın nazarı var nur cemaline
Yüz yüze bakarken yüz incitmesin.

Dünyaları sığdır kalbin boş kalma
Her “gülüm” diyenin elinde solma
Sev seni seveni sevgisiz olma
Seven incitmesin yoz incitmesin.

Sevgi gönül işi dünyadan ırak
Arkandan söylensin hoş seda bırak
Bu yol biter birgün derler “son durak”
Toprak incitmesin bez incitmesin.

SUNAM (1)

On beşinde ay mı doğdu
Nerden gelir yolun Sunam.
Malım-mülküm senin olsun
Gel kapımda salın Sunam.

Yaşın yılını yetirsin
Gören maşallah getirsin
Tarlanızı sel götürsün
Nasır tutmuş elin Sunam.

Mor saçını rüzgar atar
Güzelliğin göze batar
Gamzende kaç yiğit yatar
Sen bize gel gelin Sunam.

El bağında gül olmadan
Bir kötüye kul olmadan
Kız adınız dul olmadan
Boynuma at kolun Sunam.

Vuslatında cennet vardı
Bekle diyen umutlardı
Saçım sakalım ağardı
Bittim yılın yılın Sunam.

SUNAM (2)

Gözümden dökülen hasret incisi
Vuslatın ipine diz de gel Sunam.
Derin derelerin sığ sularında
Gezme av olursun yüz de gel Sunam.

Gözlerin yeşili saçın sarısı
Gönül peteğimin ana arısı
Uykuları böl de gece yarısı
Gerçekten rüyayı süz de gel Sunam.

110

Bahar gülleriyle açıl seherde
Boram boram kokun şifadır derde
Melekler saf tutsun geçtiğin yerde
Yedi kat gökleri gez de gel Sunam.

Bekleme hazanı kalma kışlara
Katıl ilkbaharda göçmen kuşlara
“Serap” deme didemdeki yaşlara
Ayrılığa mezar kaz da gel Sunam.

Sunam vuslatını beklerken gergin
Sensiz bu hayatı yaşarım sürgün
Muzaffer’e güneş doğacak bir gün
Bulutlar içinden sız da gel Sunam.

SUNAM (3)

Kalbimdesin nur simalı sevdiğim
Aklımdasın diyemedim ay Sunam.
Yüce Mevlam yarı parçam yaratmış
Bir kenara koyamadım ay Sunam.

Söyle sunam yüreğinin nesi var
Seherlerde gül de bülbül sesi var
Muhabbetin doyulmaz cilvesi var
Hünerini sayamadım ay Sunam.

Benim için yaratılmış özelsin
Değerinde gözlerimden ezelsin
Züleyha'dan önce gelen güzelsin
Bir eşini duymadım ay Sunam.

Muzaffer'e uzak durma yakın var
Öptüm yanağından ipek dokun var
Nefesinde misk-i amber kokun var
Koklamaya doyamadım ay Sunam.

O ZAMANLAR YIL YETMİŞTİ ŞİMDİLER DE YAŞ YETMİŞ

Tırnağından saçlarının ucuna
Lahza görsem heyecandan uçardım.
Düştüm sandım bir ateşin içine
Ateş alsan, sana kucak açardım.
“He” deseydin seni alır kaçardım.

Gücenirsin diye sana açmadım
Söz ederler, kapınızdan geçmedim
Bir fincan tuzlu kahveni içmedim
Rızkım olsa o kahveyi içtim.
Vermezlerse seni alır kaçardım.

112

İçerimde o günlerin közü var
Yüreğimde bin ömürlük sızı var
Deselerdi, “yetmiş hûri kızı var”
İçlerinden yine seni seçerdim
Ülke ülke seni alır kaçardım.

Sinem barut, çingili bakışların
Muzaffer’e, idam yazar kaşların
Hakim asmaz, assa da kardaşların
Tırnağına ben canımdan geçtim.
Maraş yansa, seni alır kaçardım.

*Güneş yüreğime indi
Çöller kutuplara döndü
Mecnun Mevla’sına yandı
Leyla’larım öldü şimdi.*

KADIN

“Kadın kutsal” demek dilde güzellik
Gönlüne almadan anlayamazsın.
Her harikulade halde güzellik
Kalbine gülmeden anlayamazsın.

Göğüsü çeliktir, yumruğu demir
Aldığın nefestir, verdiği ömür
Gözleri ateştir, yüreği hamur
Ruhunu bilmeden anlayamazsın.

Ninedir, annedir, misli bulunmaz
Birgün kutlamakla gönlü alınmaz
Sağ iken çok zaman kadri bilinmez
Rahmetli ölmeden anlayamazsın.

Soyarsın ekrana sizlerce meta
Benim inancım da yok böyle hata
Bize her gün kutsal, gününüz bata
Bir ömür olmadan anlayamazsın

NERDESİN

Taze karlar yağdı umut dağıma
Belenlerden geçilmiyor nerdesin.
Güneşine küsmüş sarı çiçekler
Kardelenler açılmıyor, nerdesin

Bahar gelmez, bekleme iğdeleri
Âbuhayat, vuslatın badeleri
Dolmadan gel ömrümün vadeleri
Ömre zaman biçilmiyor, nerdesin

Suçum neyse açık söyle yüzüme
İster üfle, ister su dök közüme
Sen mi geldin hayalin mi gözüme
Görünüyor, seçilmiyor, nerdesin

Sen gelince verdim adaklarını
Ellerimden kaldır dudaklarını
Muzaffer'e helal et haklarını
Seraptan su içilmiyor, nerdesin.

YUNUS GİBİ PİŞMEK

Gözlerimin yağmur bulutu sensin
Sen olmadan taşamadım sevdiğim.
Hudutsuz aşkımın hududu sensin
Hudutları aşamadım sevdiğim.

Açmasa da dağımda meşelerim
Tükenmiyor umudum, neşelerim
Öksüz bekler, gülüm, meneşelerim
Gönlüne tez düşemedim sevdiğim.

Yusuf diye kör kuyuya atıldım
Köle diye pazarlarda satıldım
Aşk yüzünden zindanlarda tutuldum
Sultanlığı yaşamadım sevdiğim.

İsmi haykırırsam var mı sakınca
Mecnun derler, yollarına bakınca
Dünya bana çelmesini takınca
Yürüdümde koşamadım sevdiğim.

Yüksek dağın bulutu engin olur
Aşk sırrını bilmeyen yengin olur
Yunus'ların içinde yangın olur
Yunus gibi pişemedim sevdiğim.

ÇİÇEK DALINDA GÜZEL

Çiçek dallarında güzel
Okşa dalları kırmadan.
Gülistanda gezen gönül
Kokla gülleri kırmadan.

Neşe ol vardığın yerde
Kuşlara katıl seherde
Mızrabını perde perde
Dokun telleri kırmadan.

Gerçek sevgi serap olmaz
Seven gönül harap olmaz
Mecnun olan turab olmaz
Dolaş çölleri kırmadan.

Gelen gelsin sevgi ile
Giden gitsin güle güle
Varmak istersen menzile
Yürü yolları kırmadan.

Bırakmayalım yarına
Çıkalım gönül turuna
Çalımlı beyler uğruna
Miskin kulları kırmadan.

YELME GÖNÜL YORULURSUN

Dedim, ağlanacak yerde
Gülme gönül, yorulursun.
Laf cambazı oyununa
Gelme gönül, yorulursun.

Kel başın şimşir tarağı
Unutur gözden ırağı
Her güzele aşk durağı
Olma gönül, yorulursun.

Aldandın kalem kaşına
Şimdi kaldın tek başına
Değer miydi göz yaşına
Sil be gönül, yorulursun.

Bir çizik çek, gelmeyene
Dost kadrini bilmeyene
Sana hasta olmayana
Ölme gönül, yorulursun.

Ve, O'na göre hava hoş
Hasreti boş, vuslatı boş
Arkasından seme sarhoş
Yelme gönül, yorulursun.

ARARSIN

Niye çırpınırsın saf güvercinim
Yüksekten uçmaya yel mi ararsın
Kader rüzgarına koyver kendini
Konmaya dikensiz gül mü ararsın.

Çıkarsın göklere, hükmün elinde
Sularımı bulandı, vuslat gölünde
Aşıyanın mı var tûbâ dalında
Sevda cennetine yol mu ararsın.

118 Meri keklik misin kaçın sürmeli
Sülün kuşu musun saçın sırmalı
Dağda ceylan mısın gözler hurmalı
Üzerine gölge dal mı ararsın.

Muzaffer'i yaktın, dumansız, odsuz
Gözleri buğulu, yüreği mutsuz
Haftadan umutsuz, aydan umutsuz
Konup kavuşacak yıl mı ararsın.

OLAMADIM

Ben çiçeği sevdim amma
Kendim çiçek olmadım.
Gölge gezdim yer yüzünde
Bir gün gerçek olmadım.

Yürüdüm yoldan incindim
Konuştum kuldan incindim
Kokladım gülden incindim
Eyyam köçek olamadım.

Boş okudum yazıları
Yenemedim arzuları
Kurban etti bazıları
Keskin bıçak olmadım.

Umutsuz sevda yükledi
Arkasından sürükledi
Ateş oldum körükledi
Cana sıcak olmadım.

Geçti hayat, tek fırsattı
Ne yaptımsa göze battı
Bâzan biri el uzattı
Kucak kucak olmadım.

ÖLÜM VAR

Boş a övme kendini Acem Kızı
Yüz Acem'e bedel benim gönlüm var.
Hüner sanma Mevla'nın nimetini
Gönül peteğimde şifa balım var.

Yavaş yürü yolları incitirsin
Esip yağma dalları incitirsin
Gölge olma kulları incitirsin
Bakışında duruşunda zulüm var.

120

Gökten mi indin anne mi doğurdu?
Selam verdin kurşunlardan ağırdı
Yarım kaşık maya yapar yoğurdu
El acımaz senden daha zalim var.

Sana göre güzellikte banisin
Marurlanma bu dünyada fanisin
Ömür kısa gelir geçer ânîsin
Güzele de çirkine de ölüm var.

SUSAMAK

Cellatıma aşık oldum
Asarken canımı yaktı
Keskin kaşı kirpikleri
Keserken canımı yaktı.

Heyecanlı bir devirdi
Kastı neydi ümit verdi
Selam verdim yüz çevirdi
Susarken canımı yaktı.

Alay etti güldü geçti
Kurşun gibi deldi geçti
Rüzgar gibi geldi geçti
Eserken canımı yaktı.

Çiçeksiz geçirdim yazı
Umuttan alırdım hazı
Yarama tuz bazı bazı
Basarken canımı yaktı.

O gün başka bugün başka
Gönül sevmeseydi keşke
Muzaffer ilahi aşka
Susarken canımı yaktı.

YÂRİLE OLMAK

Hayat çile yüklü, ben kervan başı
Çöllerde solmayı bana sorsunlar.
İki dünya iki değirmen taşı
Arada kalmayı bana sorsunlar.

Alın yazım ile çıkmışım yola
Kör topal yürüdüm, dertle kolkola
Ne nefes aldırdı, ne verdi mola
Gözyaşı silmeyi bana sorsunlar.

122

Ey!, hayat, bu kadar geldi elimden
Kaderse gam yemem, tutma elimden
Bitersen bit artık, korkmam ölümden
Yâr ile olmayı bana sorsunlar.

BANA BENZER

Şu ihtiyar delikanlı
Gözü, kaşı bana benzer.
Yaşı yetmiş, yarı canlı
Ömrü, yaşı bana benzer.

Hayli çile çekmiş gördüm
Dünyasından bıkmış gördüm
Gemileri yakmış gördüm
Sonu başı bana benzer.

Yüreği dolu gam keder
Emekleri olmuş heder
Sitemi kendine eder
İçi dışı bana benzer.

Sevdikleri çıkmaz cama
Çoğu gitmiş Kapıçam'a (*)
Vakit daralmış akşama
Ağlayışı bana benzer.

**Kapıçam Mezarlığı*

SERAP

Yolum geçti köyünüzün kıyından
Yaptığını vicdanına sor da gel.
Haber aldım oynadığın oyundan
Sahnelerden kapansında perde gel.

Unutmadım, unuttu sanıyorsan
Sen bilirsin, az buçuk tanıyorsan
Göz göze gelmekten utanıyorsan
Mikap çek yüzüne, başın yer de gel.

124

Beni ben yapanım sen ol istedim
İki bedende bir can ol istedim
Başımı dik tutan şan ol istedim
Ağrımaz başımı soktun derde gel.

Yıllar geçer, herkes kendi yolunda
Dediler ki, “ismin kalmış dilinde”
Benim sevgim, senin silah elinde
Şehit derler, çek kalbimden vur da gel.

Muzaffer’in öldüğünde duyarsan
Çektiğimi kul hakkından sayarsan
“Hakkını helal eylesin” diyorsan
Helal olsun, sen de dualarla gel.

KUMRU

Gözleri sürmeli ceylan balası
Yaylalarda yaylamışa benzersin.
Nerden gördü gözlerim kör olası
Çok yürekler dağlamışa benzersin.

Merak ettim, endamından, boyundan
Havasından, toprağından, suyundan
Dediler ki, “Maraş’ın bir köyünden”
Gözler sulu, ağlamışa benzersin.

Güneyde mi kuzeyde mi eliniz
Dilimize benzemiyor diliniz
Kimsen yok mu dolaşırsın yalnız
Eş arayan kumru kuşa benzersin.

Mukîm misin, misafir mi, yolcu mu?
Senin baban tatlıcı mı, balcı mı?
Hurma gözler, büyücü mü, falcı mı?,
Kırk düğümle bağlamışa benzersin.

GÖZLERİ

Açmış peçesini yoktur emsali
Kara kaş altından bakar gözleri.
Bulutlardan sızan güneş misali
Süzülürken şimşek çakar gözleri.

Ne güzel yaratmış yoktur kusuru
Doksanlık dedeler olur esiri
Yağlı kurşun yemiş gibi tesiri
Titretir kalbini yakar gözleri.

126

Hilafım yok gerek var mı yemine
Gönderilmiş hurilerden numune
Simsiyah kaşları beyaz zemine
Kırpiklerle nazar çeker gözleri.

Söyleyin o güzel yola çıkmasın
Gözü yeter inci boncuk takmasın
Çeksin peçesini haşin bakmasın
Sallar şu Maraş'ı yıkar gözleri.

Bulgur bulgur olmuş gözün karası
Anlatır sevdadan var hatırası
Onu da ağlatmış gönül yarası
Damla damla yaşlar döker gözleri.

Ömre Adanmış Şiirler

*Hayat, dünya
Şiirleri*

Muzaffer Aslan

AVARE (Sığınmacı)

Durdurmak mümkün mü zaman çarkını
Bir kere dünyaya geldikten sonra
Söyle doğum ile ölüm farkını
İrade dışında öldükten sonra.

Bu hayatın maksadına gelince
Bir yol tutarız ki inceden ince
Ya kedere çıkar ya da sevince
Ecel kapımızı çaldıktan sonra.

Yolumuz meçhule başlarsa sefer
Gururdan kibirden kalmaz bir eser
Ne dizlerde derman ne gözlerde fer
Bedenler bensiz boş kaldıktan sonra.

Şefaata damlamaz boş göz yaşından
Hatıramı olur mezar taşından
Bir kapı açılır sonun başından
Tenler toprağa gark olduktan sonra.

Çat kapı borçların vadesi gelmiş
Ödemek zor başlar öne eğilmiş
Gördük ki can bile bizim değilmiş
Anlarınız sahibi aldıktan sonra.

Sahibi-Rahman'a avareyiz biz
Cihanda mihmanız biçareyiz biz
Toprakta tozsak da tek pareyiz biz
Huzuru divana vardıktan sonra.

NELER DEDİLER

Babayım hanemde krallık bende
“Eskidendi geçti beyim” dediler
Kaptırmam oldukça bu canım tende
“O kadar uzun mu boyun” dediler.

Hayatımı iki boyut yapmışlar
Taş fırın erkektim layt yapmışlar
Esir listesine kayıt yapmışlar
“Hürriyet gömleğin soyun” dediler.

Bir cilve bir bakış kadının fendi
Tahtası gevşemiş erkeği yendi
Sanki bu dünyada akıllı kendi
“Sana her gün bayram düğün” dediler.

132 Faydası yok çok düşündüm derini
Bu gün böyle Allah bilir yarını
Kırk senede çözemedim sırnı
“Kaldırmaz sendeki beyin” dediler.

İş birlik içinde evlatla ana
Benim pabuçlarım atılmış dama
Kılıbık damgası yetmedi bana
“Dişleri çekilmiş koyun” dediler.

Geriden gelene ibrettir halim
Çor-çocuk içinde nikahlı dulum
Kendi yuvamızda esir bir kulum
“Esaret hırkasın giyin dediler.

Geçici dünyaya ben böyle geldim
Yuvamda mutluydum çok saygı gördüm
Hayat gerçeğini Mevla'dan sordum
“Dünya bir eğlence oyun” dediler.

ÇEKER

Böyledir kurusun dünyanın huyu
Dertsizi görmedim, herkes dert çeker
Ağlayarak doğdun, zahmetle büyü
Kimisi az çeker, kimi çok çeker.

Gençlik yılların da dünya düz gelir
Her türlü zorluklar cana vız gelir
Bir yıl oğlan gelir, bir yıl kız gelir
Basarsın bağına, dersin çok şeker.

Orta yaş sonrası, içlerde kaygı
Oğlundan kızından, azalır saygı
Dede der torunlar ayrı bir duygu
Elini öpmeye, cüzdan cep çeker

Bir çok insan vardır aynı yapıda
Akli fikri kalmış malda tapuda
Atası beklerken gözü kapıda
Yeni dert eskiye bire kırk çeker.

Bir selam beklerken bayram haftası
Olursun dillere hedef tahtası
Asarlar boynuna idam yaftası
Kimi kurşun sıkar, kimi ip çeker.

Muzaffer savunur ben gencim deyi
Yakından görünür sakinler köyü
Çıkış kapısıdır, kazarlar kuyu
Ruhu melek çeker, teni dip çeker.

GÜLER, GÜLER AĞLARIM

Dem için geldim cihana göz yaşlarım dem oldu
Aşiyana mihman oldum dallar benim kaderim
Ne gün gördüm ne dem sürdüm hep günlerim gam oldu
Bir derdimi bin parçaya böler benim kaderim.

Benim korkum bana mahsus sitemim yok aleme
Utanırım söylemekten söylesem de kime ne
Her biri birinden beter ateş olur sineme
Sinem ateş, gözüme yaş dolar benim kaderim.

134

Bir mürşidi bulmak için bu dünyayı taradım
Mecnun'um düştüm çöllere Mevla'ya yol aradım
Gün batmadan kapısına kapanmaktı muradım
Ferhat gibi şu dağları deler benim kaderim.

Uzak kalsam bu alemde. sana gelsem ey! dağlar
Dağlar benim dert yoldaşım içimiz de volkan var
Bizde isyan korkusundan göz yaşımız pınarlar
Gece akar, gündüz akar siler benim kaderim.

Boş çevirme ben mücrimi, göz yaşıyla geleyim
Geniş gönlünde yer yok mu izin ver de gireyim
Cennet değil, nimet değil, benim senden dileğim
Boyun büktüm, bir tebessüm diler benim kaderim.

NOT DEFTERİ 1

Bir hayat sonundan ilk başlarına
Bak neler yazıldı not defterime
Acıdan, kederden, göz yaşlarım
Zerreler yazıldı not defterime.

Kimi notlar, acının zirvesinden
Kitaplar yazılır her zerresinden
Hıçkırıklardan, çığlık sesinden
Küreler yazıldı not defterime.

Umulmadık taş atıldı testime
Güvenim sarsıldı candan dostuma
Kabus gibi çöktü dertler üstüme
İzbeler yazıldı not defterime.

Her yaranın değişiktir sancısı
Çok alıştım değilim yabancısı
Canımdan çok, cananımın acısı
Üzmeler yazıldı not defterime.

Çok yoruldum, dünya senin uğruna
Yalanmışsın, az rastladım doğruna
Kaçamadım, bastın beni bağrına
Toz malar yazıldı not defterime.

ÖMÜR BİR RÜYA

Daldım derin, derin hayallerimde
Uçtum alemlere hür kuşlar gibi
İrkilip ayıldım tatlı yerinde
Bakındım etrafa sarhoşlar gibi.

Güzeldi o alem sessiz ve durgun
Her şeyler gönlüme arzuma uygun
Hayallerim gerçek olursa bir gün
Ümidim yeniden hep başlar gibi.

136

Bazen geçmişlere gitmek istedim
Bazı şeyler var ki örtmek istedim
Bazı da uzanıp tutmak istedim
Elim boşta kaldı zor düşler gibi.

Rüyaya benziyor dünün hayali
Kapatması zordur kötü vebali
Bu defa kahreder ömür zevali
O vedasız giden kardeşler gibi.

Onlar gerçek idi bir rüya oldu
Hayat filiminden hatıra oldu
Acılar bir sızı bir çerağ oldu
Yakar yüreğimi ataşlar gibi.

Hayallerde biter köpük misali
Gömülür toprağa atık misali
Zaman ırmağında kütük misali
Her şey iz bırakır, o taşlar gibi.

GELİŞİN GİDİŞİ VAR

Ağlayarak başladığım hayata
Ben ağlarken sevinen var gülen var
Belki bugün yaşadığım son hafta
Sonra gelip benden evel giden var.

Maksatından uzak olan ne anlar
Uyku ile geçer bunca zamanlar
Dolup dolup boşalırken mekanlar
Benim gibi yaş sünneti bulan var.

Ne haldedir bizden evel gidenler
Bildiğimiz toprak oldu bedenler
Kimi isyan kimi secde edenler
İyi kötü hesabını veren var.

Uyan gönlüm yaşamadan fırkati
Değerlendir nefes denen serveti
Bir verirsem kazanırım bin katı
Anlatırlar gerçekleri bilen var.

Öz mekana kavuşmanın sırası
Anladım ki emanetmiş burası
Telefonlar çalar dostlar arası
Birbirine son nefesi soran var.

Pıhtılaşır damarımda akan kan
Kendine dönüşler başladığı an
Uyanırım hayat denen uykudan
Dört tekbirle yollamaya gelen var.

GARİP YOLCU

Nerelisin garip yolcum gel hele
Bir soğuk su ikram edem öyle git
Biraz dinlen şu kürsüyü al hele
Aşık mısın iki beyit söyle git.

“Aşğım da sazım yoktur söylemem
Derdim güzel kimseye pay eylemem
Ben bu deritten ölsem bile gam yemem
Aşkın varsa birazda sen ağla git.”

138

Gönül aşka yanmayınca pişemez
Ruha gıda ruh gıdasız yaşamaz
Yol bilmeyen maşuka kavuşamaz
Bana aşkın tarifini verde git.

“Aşkı bana sorma Yunus’una sor
Dertli Yakub’una, Yusuf’una sor
Halil’e, Habib’e hepisine sor
Yanmak nasıl pişmek nasıl sorda git.

Yolcum kalktın ayaklandın gidersin
Ben sılamda bir garibim bilmezsin
Yoldaş olam tekllifime ne dersin?
Tut elimden ben garibi alda git.

BULUNMAZ

Geçmiş yıllarıma dönüp göz attım
Dosyalar yazılmış inkar bulunmaz
Üstünü örtmeye elim uzattım
Sahibimden başka settar bulunmaz.

Uyanda ey! ruhum boş düşler görme
Dost yolunda isen umutsuz olma
Zikirde sayıya takılıp kalma
Rahmeti Hüda'da miktar bulunmaz.

Servetmiş ömrümün her saniyesi
Boş hevesle geçti bunca senesi
Hayal dünyamızda umut gemisi
Delinmiş su alır naccar bulunmaz.

Kral benim! derdim dahada öte
Hükmüm geçmez iken bir yumruk ete
Değer veren olmaz kurumuş ota
Dağılmış pazarım attar bulunmaz.

Uçarım fezada farkındayım ben
Bitiş çizgisine yakındayım ben
Görevli meleğin çarkındayım ben
Tükeniyor ömrüm tekrar bulunmaz.

MERAK

Sakin bir köşede sessiz birisi
“Niye ki o bizden ırak” dediler
Ayaklandı meraklılar sürüsü
“Hele bir yanına varak” dediler.

Herkeste bir yorum pekte kuvvetli
Kimi deli dedi kimisi dertli
Garibanın derdi çok ta şiddetli
“Ne imiş derdini sorak” dediler.

140

Dirseği dizinde elinde başı
Bir noktada gözü kilitli dişi
Aşıkla dertlinin olmazmış yaşı
“Karışma haline bırak” dediler.

Bırakın rahatlar göz yaşı aksın
Çare değil isen ne yapacaksın
Tutun ellerinden ayağa kalksın
“Nerede bizde o yürek” dediler.

Zavallı insanlar ne hale gelmiş
Derlerdi ki kedi meraktan ölmüş
Kimi ayıp arar tam şeytan olmuş
Kimi “şeytan bize çırak” dediler.

Derdini dökecek var mı ki sırdaş
Ağzını açanın dilinde bir taş
Niye toplandık ki başına kardeş
Herkes bir ağızdan “merak” dediler.

KADERİME MAHKUM

Kaderime mahkum geldim dünyaya
Doluya uğramış ekine döndüm.
Çalıştım ayağım uymaz bu çağa
Ömür bitti çöktüm bitkine döndüm.

Göz yaşlarım ile geçen geceyi
Anlatırım değişmez neticeyi
Kader arkadaşım tesbih böceği
Kapandım dünyaya ilkeme döndüm.

Ne başında güldüm, ne de ucunda
İsyanım yok takdiri sonucunda
Ne elimde kaldı, ne avucumda
Habbesi sıyrılmış salkıma döndüm

Dertlerimi üst üstüne ekledim
Can korkusu ile infaz bekledim
Çıkmadık bu cana bir medet dedim
İdamı verilmiş mahkuma döndüm.

Yol göründü bu dünyanın yurdundan
“Dön gel” diye çağırdılar arımdan
Gidiş biletimiz kesilmiş dünden
Dönüş biletim yok, kendine döndüm.

DÜŞMEK

Kader midir yaşadığım bu hayat
Hayat geleceği görmeden geçer
Umudum, hayalim, ne oldu heyhat!
Seneler zinciri kırmadan geçer.

Son bahara girdim, kış var sonunda
Gücümü yitirdim, başım önümde
Yüzüm soğuk, dostlar durmaz yanımda
Belki de bir selam vermeden geçer.

142

Hani hak içindi kulun hatırı
Düşen birisinde bulun hatırı
Nerde kahvede kırk yılın hatırı
Dostlar hatırımı sormadan geçer.

Çark tersine döndü, “avanak” derler
“Paran kadar konuş, be bunak” derler
Derdimi anlatsam, “boş hanek” derler
Lafı bir yerine sürmeden geçer.

Yine de demem ki kadersiz kulum
Yüküm hafif boş olsa da bavulum
Tokmak el elinde çalar davulum
Ben davula bir kez vurmaktan geçer.

Kayıp olma ey insanlık nerdesin
Sen de mi kaderin pençesinde
Duyulmaz ığlığım duyulmaz sesim
Gözler kör kulaklar duymadan geçer.

Malum sana Mevla'm hallerim duman
Çalarım kapını sendedir eman
Belki de son nefes duracak zaman
Zaman saatini kurmadan geçer.

YABANCI

Gidem dedim ben köyümü özledim
Yar ile gezdiğim yerler yabancı
Suna olup kanadımı süzmedim
Çırpınsam konmaya göller yabancı.

Zannettim ki hayal gördüm, düş gördüm
Ceyhan Nehri yatağını boş gördüm
“İsmin neydi diyenleri hoş gördüm
Bakışlar yabancı, diller yabancı.

144

Mazi olmuş hayalini kurduğum
Hani güzelleri gönül verdiğim
Piri fani hatırını sorduğum
Gördüm torununda haller yabancı.

Dere tepe yar yolunu beklerdim
Deste deste yare güller toplardım
Yar gülünü ben gülümü koklardım
Misk kokulu bağda güller yabancı

Tarla takım baraj altında kalmış
Mor çiçekli bağlarım harap olmuş
Kimileri göçmüş kimisi ölmüş
Nesiller değişmiş eller yabancı.

Hacınınoğludur ismi köyümün
Dedemin ünvanı Emmi Dayı'mın
Selam verdim gençlerine soyumun
Muzaffer'e "kimsin" derler "yabancı".

ÜZER BENİ

Ne güzeldi gençliğimiz yok oldu
Sonbahardan sonra kış üzer beni
Hasta beden dizlerime yük oldu
Bedene yük sefil baş üzer beni.

Ecel bize yakınlardan seslenir
Yalnız kalan coşkun gönül uslanır
Domur domur gözlerimiz ıslanır
Damla damla akan yaş üzer beni.

Buram buram bitmez yarin kokusu
Kısık kısık dilde sevda türküsü
Ne ayrılık ne de ölüm korkusu
Boynu bükük mahsun eş üzer beni.

Sızlar durur burnumuzun direği
Boş olan dünyanın yokmuş gereği
Burada gülmedim bilmem orayı
Rahmetine kalmış iş üzer beni.

DEDE'NİN NENE'YE AĞIDI

Feri sönmüş gözler yalvarır gibi
Bakışları nazlı nazlı dedenin
Kundağında yatan sanki bir sabi
Sancısı var gizli gizli dedenin.

Akşam olur ev başına dar gelir
Geri kalmak gitmektende zor gelir
Karlı dağa kar söylese kor gelir
İçi yanar közli közli dedenin.

146

Yorganı, döşeği, yastığı diken
Ölüm değil hasret, boynunu büken
Al onu da götür yar gitmiş iken
Sesi çıkmaz solmuş yüzlü dedenin.

Daha bu ayrılık hesapta yoktu
Bu ani gidişin nereden çıktı
Sönmüyor ateşi içini yaktı
Duası türküsü sözlü dedenin.

Beyaz gelinlikten beyaz kefene
Dünya cennet imiş candan sevene
“Daha ayaktayım” dese de yine
Debremiydi ceylan gözlü, dedenin.

MATEM

Sen uçarsan gönül kuşum
Duyan eller matem tutar
Din kardeşim can yoldaşım
Susar diller matem tutar.

Sensiz gezerim bahçeyi
Kabullenmek zor gerçeği
Netsin mirası akçeyi
Gülmez güller matem tutar.

Erimez dağların karı
Mevsim unuttur baharı
Kaldırmaz başın yukarı
Mor sümbüller matem tutar.

Kader derim ben neyledim
Yaktı bani aşk-ı kadim
Nasıl geçti anlamadım
Gelen yıllar matem tutar.

Hayat ile başlar savaş
Beden çöker yavaş yavaş
Muzaffer'in gözünde yaş
Gören kullar matem tutar.

DEDENİN MACERASI

Dede sağmal inek olmuş
Var mı otlak çayır dede
Gelen yolmuş giden yolmuş
Hep ayakta uyur dede.

Servetinin yarısına
Tek taş acar karısına
Yumruk yapmış varisine
Sende yokmuş hayır dede.

148

Dede akşam eve gelmiş
Gazlı karı duman olmuş
Sap gibi ortada kalmış
Bir bardak su buyur dede.

Yahu dede kudurdun mu
Etrafına bir sordun mu
Şimdi murada erdin mi
Ele gerek seyir dede.

Dede yine kalmış yaya
Saramamış doya doya
Rezil olmuş dokuz köye
Yanar bayır bayır dede.

SÖYLE BE DOKTOR

Kimler yaralamış, kime kırılmış
Durum nedir doktor, yıkmadan söyle
Altmış yıl uzun mu neden? yorulmuş
Eceli hesaba katmadan söyle.

Giren çıkan, hayat denen kumardan
Kulaktan, dudaktan, gözden, kenardan
Sende gir be doktor, ana damardan
Neler var, neler yok çekmeden söyle.

Var ise temizle, kalp karasını
Emle kırığını, dil yarasını
Hayata küsmesin, bul arasını
Göz yum kusuruna bakmadan söyle.

Kötüleri çıkart, güzeli bırak
Görmedim güzeli ederim merak
Sevgili orda mı hele iyi bak
Yok deme kalbimi yakmadan söyle.

Gül kokusu gelsin, gül şişesinden
Dost ismi duyulsun, atış sesinden
Birde Yusuf olsun, üst köşesinden
Dostluğa değersem, çıkmadan söyle.

TAHAMMÜL

Tahammülüm bitti hayat
Düştüğüm halden incindim
Heyhat! be gençliğim heyhat!
Son yokuş yoldan incindim.

Etrafımda nazlı nazlı
Yarenlerim ela gözlü
Yaprağında diken gizli
Can yakan gülden incindim.

150

“Dost” diyenin dostluk yanı
Yüreğimin arzumanı
Diller kalbin tercümanı
Sivrilen dilden incindim.

Muzaffer dosta, sevgiye
El uzatır tutsun diye
Geçmiş unutmak niye
Çekilen elden incindim.

HAYAT

Ey canavar hayat, sana av olduk
Inanmıyor isen, kanılara sor
Yüreğimiz volkan, derdi lav olduk
Acı gerçeklere, anılara sor.

Yok mu adaletin hayata değer
Güçlü acımasız, güçsüzü boğar
Kimisi doğuştan çileli doğar
Bırak eskileri, yenilere sor.

Çoğumuzu yaktın, azlar bıraktın
Yanan yüreklerde, izler bıraktın
Küskün ayrılacak yüzler bıraktın
Gözü uyku tutmaz, analara sor.

Hele bir sor, bin ah vardır, anada
Derdini içine gömer yine de
Kaç kez ölmüş dirilmiştir senede
Geriye dönmeyen senelere sor.

Zaman ilaç olmaz, derin yaraya
Acı hasretim var, kaşı karaya
Ayrılan dönmüyor, gidiş nereye
Muzaffer de fani, sen onlara sor.

ÇEKİRDEK FIRSAT

Yeme fırsat tohumunu
Toprağa at, bostan olur
Bir ikrama bin karşılık
Ol sevgili dosttan olur.

Ayrılma dost yakınından
Sevgi, gönül bakımından
Karaçalı tohumundan
Ne gül, ne gülistan olur.

Gülistanda, gül ol biçim
Sevmek su gibi, bir içim
Sevmişsem sevgilim için
Bu Muzaffer Aslan olur.

KONUK

Hayata geldim, geçerim
Göz aç kapa, bakış gibi
Sürüden ayrı uçarım
Kuyrukta kalmış kuş gibi.

Yok idi hayata pervam
Söndü havam, geçti sevdam
Kullarına düşmez gölgem
Yaprağını dökmüş gibi.

Şimdi günler geçmez gamsız
Dermandan düştüm zamansız
Geriye dönmek imkansız
Gözden damlayan yaş gibi.

Çok fırsatlar kaçırdım dün
Hala devam eder bu gün
Gayrı ecel bayram, düğün
Mevla'dan gelir hoş gibi.

Ne bıraktın bana araz
Sevdim oyalandım biraz
İçimdeki çığlık, avaz
Dışarımda susmuş gibi.

BEN BUYUM

Şu hayatı okudum da yazarım
Yazdıklarım ülküm, işte ben buyum
İnsanoğlu kandan, etten kemikten
Yok kimseden farkım, işte ben buyum.

İster düşman olsun, isterse dostum
Aç gönlünü bir bak, herkesten üstün
Heykelim dikilse, yapılsa büstüm
Sıradan bir halkım, işte ben buyum.

Dinim, hak din İslam, büyük kururum
Kendimi bileli, sağdan yürürüm
Amentü şerhine, bağı kalırım
Müslümanım, Türküm, işte ben buyum.

154

Padişahlar olsam, rütbe takılsam
Kim olduğum belli, kime yakınsam
Bin sahibi çıkar, neye dokunsam
Yok çulum yok kürküm, işte ben buyum.

İşte kimliğim bu, sevgili kardeş
Üç günlük matemim, iki damla yaş
Bir avuç toprağım, bir dikili taş
Bu dünyada mülküm, işte ben buyum.

Yare yar olmaktır, doğuş nedenim
Ruhum yarin olsun, toprak bedenim
Olursa ardımdan, dua edenim
Ne sonum ne ilkim, işte ben buyum.

Beynimde düşüncem, dilde kelamım
Kalbimde olanı yazar kalemim
Bütün dostlarıma olsun selamım
Muzaffer'lik farkım, işte ben buyum.

HAYAT HİKAYEM

(Yazarı; Kiramen Katibin)

Bir ömür tutulan not defterimden
Sorarım sır vermez, hayat hikayem
Hatalarım yazar, her bir yerinden
Okumak çok sürmez, hayat hikayem.

Yazı işlerine görevli kılmış
Kiramen katibin kaleme almış
Gör ki yazılmadık zerre mi kalmış
Bir yazıya uymaz, hayat hikayem.

Kimse bilmez, bilinmedik neler var
Ciddiyete alınmadık neler var
Korkuyorum, silinmedik neler var
Silineni saymaz, hayat hikayem.

Ben hataya nerden düştüm bilirim
Şeytanın dürtmesi, kibrim, kururum
Hep kendi kendime sorar dururum
İtirafi sevmez, hayat hikayem.

Kör nefis her şeyi kaderden bilir
Kaderde hata yok, nefisten gelir
Derdimi dinleyen bir isim kalır
Kula boyun eğmez, hayat hikayem.

İsyanımla başlar her satır başı
Nefsim hata yapmış nefsim'e karşı
Siler mi ki pişmanlığın göz yaşısı
Muzaffer'i övmez, hayat hikayem.

ACILARA ÇARE DEĞİL

Acılarımı sineme
Çektim amma, çare değil
Hapis ettim yüreğimde
Yaktım amma, çare değil.

Kaynar kazan, kapak tutmaz
Kaderime gücüm yetmez
Ağlamakla acı bitmez
Bittim amma, çare değil.

156

Bir gün bitecek mi deyin
Bende acı, sizde düğün
Çaresiz kadere boyun
Büktüm amma, çare değil.

Ateş içten sönmez imiş
Acı çeken onmaz imiş
Sessiz giden dönmez imiş
Baktın ama çare değil.

Muzafferim, tek başıma
Dertleri aldım karşıma
Karıştırdım göz yaşıma
Döktüm amma çare değil.

EY GARİP YOLCU

Viraneden çıktık, haneye doğru
Kalem kalkar, defter dürülür gider
Kimse de kimsenin yükün taşımaz
Dosyası eline verilir gider.

Yolculuklar başlar her an, her yaşta
Örneği görünür rüyada, düşte
Ne görür ruh görür, can olmaz leşte
Dillere kelepçe vurulur gider.

Daha ne beklersin büyük alamet
Kopacak başına senin kıyamet
Yolda göreceksin kimde ihanet
Herkes yaptığından sorulur gider.

Üflenir boruya, dağlar devrilir
Toz olur ovada göğe savrulur
Ne bahar sonbahar ne de yaz olur
Güneş mızrak boyu süzülür gider.

Yerden mantar gibi biterken kullar
Bize söylenenler doğruymuş derler
Sağdan gidenlere dürülür yollar
Soldaki yüz üstü sürünür gider.

Bazı yüzler vardır, çok neşelidir
Bazısı da vardır endişelidir
İfade verilen hesap yeridir
Mahkemeler çabuk görülür gider.

Yüksekten engine, bakan liderler
Eyvah bize, her şey ters döndü derler
Taraftarları ile birlik girerler
Atılır ateşe, kavrulur gider.

Muzaffer der, bunlar Hakkı'n kelamı
Yalanım var ise, versin belamı
Cümle müminlere, olsun selamı
Rahmeti bizlere, savrulur gider.

HAYATTA HERŞEY VAR

Yok, yoktur şu kaderimde
Yok iken var olmakta var
Değildi benim elimde
Bu dünyaya gelmekte var.

İrade, akıl da hiçtim
Ne ana, ne baba seçtim
Gözümü dünyaya açtım
Dönmekte var, kalmakta var.

İslam ile şereflendim
İman ile kenetlendim
Nefsim ile denetlendim
Huzuruna varmakta var

Aklım, irade kullandı
Gönül çok şey umutlandı
Amma kader uygulandı
Ağlamak var, gülmekte var.

Mesut, mutlu yuva kurdum
Çor çocuk sahibi oldum
Ardından koştum yoruldu
Menzil, murat almakta var.

Tevekkel oldum, çalıştım
Kanaat ile barıştım
Zekat aldım, nisap aştım
Almakta var, vermekte var.

Bir gün yandım ciğerimden
Yaralandım çok derinden
Kaçınılmaz takdirinden
Yazılmışsa yanmakta var.

Akşam yakın güneş batar
Söyle kimin gücü yeter
Bu dünyadan işim biter
Muzaffer'e dönmekte var.

HAYAT

Ayak üstü duram dedim
Sürükledi hayat beni
Ben kendime ateş oldum
Körükledi hayat beni.

Gönül verdim, esir oldum
Sevdim dedim, kusur oldum
Harcadılar, küsür oldum
Tarakladı hayat beni.

Başlara taç olacaktım
Kendimi ateşte yaktım
Cevher girdim, curuf çıktım
Kürekledi hayat beni.

Yazan yazmış, hata etmez
Kaderime gücüm yetmez
Toprak olsam otlar bitmez
Çorakladı hayat beni.

Esefim yok varda yokta
Dünya gözümde bir nokta
Aşkını ararken dorukta
Arakladı hayat beni.

DÜNYA MALININ FİTNESİ

Dünya meyli olan gönül
Bu dünyanın nesi bizim
Aldığımız nefes boyu
Bir de boş hevesi bizim.

“Dünya fani” deriz niçin
Muhabbetler dünya için
Yer bitirir için için
Kör eyleyen hırsı bizim.

162

İster orda, ister burda
Gönül yüksek hayallerde
Gafletteyiz gerçeklerde
Hangi gerekçesi bizim.

Ne hız keser, ne yavaşlar
Muris gider, varis başlar
Varis arası savaşlar
Mirasın fitnesi bizim.

Aklımız var, gözümüzde
Dünyamız var, gönlümüzde
İman, sade sözümüzde
Şu İslamın nesi bizim.

*Köpeğe su veren bir kadın bağışlanır,
Kedisini aç bırakan birisi bağışlanmaz.
(Gerçek hikaye).*

DAĞLAR

Şu benim kaderim, size benzemez
Dumanlı, boranlı, ey! karlı dağlar
Başıma yağan kar gayrı erimez
Efkarlıdır gönlüm, efkarlı dağlar.

Bir Mevlâ'ya kuluz, alınımız ak
Kardeşiz sizinle, anamız toprak
Size yaz gelecek, kaderdeki fark
Bana yaz gelir mi vakarlı dağlar.

Kaç günden, kaç kaldı zaman dilimi
Yalnızlık korkusu, büker belimi
Sen yazı beklersin, bense ölümü
Muzaffer'in ömrü ne kaldı dağlar.

MİSAFİR OLMAK

Gömseler toprağa, çekirdek gibi
Kalplerde yeşeren, orman olmak var
Yontulup işlemiden geçmekten korkma
Güzeller elinde kirman olmak var.

Çiçek olmasanda, yaprağı ol ki
Olgun meyvelere ihvan olmak var.
Meyve olmasanda, meyveler yetir
Gönül pazarında harman olmak var.

Muzaffer derdine derman ararsan
Dertlinin derdine, derman olmak var.
Virane kalpleri imar eyle ki
Köşk'ü sarayında mihman olmak var.

EMMİM

Sekiz on yaşında bindim sırtına
Oyundan ettiğim bu benim Emmim
Ağlardım beşikte kopar fırtına
Sevgiler tattığım, bu benim emmim.

Bırakmadı onu kaderde olan
Dokuz kız büyüttü dört tane oğlan
Görünmeyen gerçek görünen yalan
Gerçeğe sattığım, bu benim Emmim.

Demirlek'te doğdu, Elbistan yurdu
Takdir-i İlah-i ne ise gördü
“Toprak olacağım, Muzaffer” derdi
Toprağa kattığım, bu benim Emmim

Her şey fani oldu, heyhat ki, heyhat
Ruhuna fatiha okusun her zat
İsmine derlerdi, “Kalaycı Nevzat”
Size tanıttığım, bu benim Emmim.

24.04.2018 (ölümü) Allah, rahmet eylesin, en küçük Emmim.

KENDİMİ KINARIM

Hakkım yoktur kınamaya
Ben anlatsam, eller kınar
Beşer olan elbet şaşar
Yürüdüğüm yollar kınar.

Gah öfkeme yenik düştüm
Gah oldu ki, bencilleştim
Gahı yanlış cümle seçtim
Kulak duyar, diller kınar.

166

Yalan, yemin nemimeler
Malayani kelimeler
Neler konuşmadık neler
Şahit olan yıllar kınar.

Olan oldu neylemeli
Mevla'dan af dilemeli
Kul hakkına ne vermeli
Alacaklı kullar kınar.

Üç ihlasla bir Fatiha
Ne yapabilirim daha
Gerisi kalmış Allah'a
Düştüğüm bu haller kınar.

Toparlasam bir araya
Götürüp döksem dereye
Muzaffer kirletti diye
Boz bulanık seller kınar.

BU DÜNYA BİR GÖNÜL ETMEZ

Gönül dostuna Mecnun'dur
Dost içinde Leyla'sı var,
Bu alem deryada damla
Bir de rahmet deryası var.

Hurmadan, zeytinden, tine
Arştan, bastığın zemine
Gerçeklerinden numune
Sonsuz, gerçek dünyası var.

“Dur” deyince, zaman durur
Diler ise sonlandırır
Masivanın kökü kurur
Baki olan Mevla'sı var.

FELEK

Gözüm yar üstünde, gönlüm yalvardı
Yalvardım, farkına varmadın felek
Pervanesi oldum, aşk ateşinin
Tehlikeyi haber vermedin felek.

Dertlerim üstüme kalkmadan şaha
İçerimde volkan olmadan daha
El açıp yalvardım, yüce, Allah'a
“Derdin nedir” diye, sormadın felek.

168

Anamdan doğalı umudum sendin
Ne idi yeminin, ne idi andın
Bir gün umut verdin, bir geri döndün
Bir gün bir kararda durmadın felek.

Dilerim Mevla'dan, çarkın dağılsın
Yıldızların birer, birer sağılsın
Bana kaderimi yazan değilsin
Kimsin Muzaffer'i görmedin felek.

ÇİÇEKLER SOLMASIN

Boranlı dağlara, yağmasın karlar
Serin yaylalarda, sünbüller gülsün
Tohumlar çatlasın, yarsın toprağı
Bulutlar ağlasın, sürgünler gülsün.

Goncalar açılsın, güller solmasın
Baharı görmeden hazan olmasın
Çiçeklerin boynu bükük kalmasın
Koklasın analar, ak güller gülsün.

Koparmayın, çiçek dalında güzel
Yavru anasının kolunda güzel
Göz yaşı cevherdir, yerinde güzel
Damlasın dostuna, gönüller gülsün.

ÖMÜR DEDIĞİN ŞEY

Ömür dediğin şey ahir vaktinde
Bedenden güç derman çekilir gider
El ayak dökülür, dizleri titrer
Fındık kadar taşa takılır gider.

Takılır kayıptan gelecek sese
Bu insan oğlunda değişmez yasa
Biri yüksek sesle “be yahu” dese
Yaralar kalbini, yıkılır gider.

170

Bir türlü aklından söküp atamaz
Dinleyeni yoktur, dert anlatamaz
Kaçsa kurtulamaz, koşsa tutamaz
Çaresizin yolu bükülür gider.

Ayrılık yaklaşır, yar uzaklaşır
Umudu zayıflar, bir sevda taşır
Kalbi yufkalaşır, duygusallaşır
Gözlerinden yaşlar dökülür gider.

Ağıt yakar yarım kalan sevdaya
Ne amacı kalmış, ne de bir gaye
Ayak uyduramaz olmuş dünyaya
Tatlı dünyasından sıkılır gider.

Ecel gelir çatar günün birinde
Bakarsın ki yellere eser yerinde
Bir ihtimal, ismi yaşar torun da
Muzaffer toprakta yok olur gider.

Yıl 1978 yeni askerden geldim babamla birlikte kalıyorum, bir evladımız oldu, ismi Abdullah, bir gün yavrum hastalandı, o yıllarda araba yok. Dört saat yaya yoldan sonra Ilıcaya gelip araba bulabilirsek belki, sabahınan getirmeye karar verdik ama yavrunun ne derdi var susmadı, artık bitkin düştü, vakit gece yarısı, gözlerinde yaş geliyor fakat ses çıkmıyordu, parmağımdan tuttu, gözüme bakıyor, “baba kurtar”, veya “baba Allah’a ısmarladık” der gibi ve şafağa doğru ruhu teslim etti. Parmağımı tutup gözüme bakması hala beni yakıyor.

BEBEĞİM

Sam yelleri esti taze yaprağa
Ciğer parem düştü kara toprağa
Döndürmesin Mevlam, o eski çağa
Yoksulluk kolumu bağlar bebeğim
Sallayın dağları ağlar bebeğim.

Çıkamadım, Kertmen’in yokuşunu
Aşamadım, Elemen’in başını
Yaktın beni, yavrum sil göz yaşını
Ağıtlarım ninni söyler bebeğim
Sallayın dağları ağlar bebeğim.

Köyümüzün yolu boran kış idi
Çaresiz seyrettim son bakış idi
Damsız topraklarda yavrum üşüdü
Ağlamak kadere neyler bebeğim
Sallayın dağları ağlar bebeğim.

Çırpındım, elimden bir şey gelmedi
Bir cümle acıma ortak olmadı
Gayrı dayanacak gücün kalmadı
Sana beşik oldu dağlar bebeğim
Sallayın dağları ağlar bebeğim.

TÜRKÜZ, TÜRKÜLERİMİZ

Türküm, türkü söyler, türkü dinlerim
Dertlerime derman olan türkümüz.
Destandır, ağıttır, aşktır, sevdadır
Asırlardan beri gelen türkümüz.

Yüce dağ başını boran eyleyen
Yaylada güzeli ceren eyleyen
Ayrı düşenleri verem eyleyen
Kavuşanlar ile gülen türkümüz.

172 Sevda çeken gelin kız var içinde
Sever, sevgiliye naz var içinde
Domur domur yaşlı göz var içinde
Bazen neşe, bazen elem türkümüz.

Mektuba yazılır gurbet elinden
Selam olur gelir yarin dilinden
Name name çıkar sazın telinden
Yavukluya gelen selam türkümüz.

Ayrılık var yanık hecelerinde
Ağıt olur kına gecelerinde
Hisse fırsat daha nicelerinde
Karşılıklı mani kelam türkümüz.

Öğüt dolu, ibret dolu her satır
Boy boy destan, kahramanlık anlatır
Mehterimiz meydanları çınlatır
Düşmanlara korku salan türkümüz.

Bize ne ki, Batı'nın caz cazından
Pavarotti, İtalyan papazından
Farkı var mı çakalın avazından
Gürültüden uzak kalan türkümüz.

Muzafferin sözü sizi üzmeye
Kısa kestim, Türküm, bana kızmaya
Ömür yetmez, tamamını yazmaya
Aciz kalır kağıt kalem, türkümüz.

DEMEDİ DEME

Ne mühürmüş, ne heyecan
Şeytan dürter, muhtar emmi
Huy çıkmazmış, çıkmadan can
Yüksek atar, muhtar emmi.

Kaç aydır taraflar yatmaz
Kulisler, vaatlar, bitmez
Heyecandan uyku tutmaz
Horoz öter, muhtar emmi.

Desteksiz atan şu yaşlı
Ölçer, biçer, başlı başlı
Yandaşın senden ataşlı
Taraf tutar, muhtar emmi.

Açar ağzını sıralar
Açılır eski yaralar
Biri birini karalar
Bire beş katar, muhterem mi.

Seni görür, senden olur
Kazan kapağını bulur
Namusuna zülmü gelir
Lafı yutar, muhtar emmi.

Böyle olmuştu öncede
Puştlar döner son gece de
İnsan oğlu neticede
Seni satar, muhtar emmi.

Hasımlara ezilirsin
Hısımlara bozulursun
Laf söylerler, üzülürsün
İşin biter, muhtar emmi.

Kine dönüşür sahneler
Düşünürsün neler, neler
Geçse de onca seneler
Fena batar, muhtar emmi.

Yapacaksın fedakarlık
Elden gelir işgüzarlık
Bir karın var, bir muhtarlık
Kahrı yeter, muhtar emmi.

Bazen emmi, bazen dayı
Kurusun inadı, huyu
Mühür gider yüzün koyu
Üç gün yatar, muhtar emmi.

Kırk yılana sokulmaktan
Mermerlere çakılmaktan
Kaybetmesi çekilmekten
Daha beter, muhtar emmi.

Hayat değmez kırılmaya
Eşe dosta darılmaya
Gönül ister, sarılmaya
Yanar tüter, muhtar Emmi.

Muzaffer'i beğenmeyen
"Senin aklın ermez" diyen
Dost öğüdü dinlemeyen
Hapı yutar muhtar emmi.

HAYAT ÜNİVERSİTESİ

Neler öğretmedi hayat mektebi
İlk günden ağlayan dili öğretti.
Bir ömür susmadım neydi sebebi
Sonu ölüm olan, yolu öğretti.

Kaygısız uyurdum yatar her gece
Yem beleş, çul beleş, oyun eğlence
O günden takılıp yere düşünce
Anamı, babamı, eli öğretti.

176 Saflığımı atamadan üstümden
Çelme yedim ummadığım dostumdan
Asil insanların güzel jestinden
Tutunacak sağlam, dalı öğretti.

“Arkadaşım” demek dile takılmış
“Zamana uy” derler güzel akılmış
Allah için sevmek göğe çekilmiş
Almadan vermeyen, eli öğretti.

Dünyanın bin türlü ahvali vardır
Arsıza genişmiş arlıya dardır
İnsan kahrı çekmek hepsinden zordur
Şimşir tarak ister, keli öğretti.

Gençler, şapır şupur, yaşlılar radar
Eşe sadakat yok, bir köpek kadar
Muzaffer sus artık, senden bu kadar
Hayvandan aşığı, kulu öğretti.

KORKUN

“Kimseden korkum yok”, demeyin sakın
Döner dolaplardan, yalandan korkun.
Ağzı, dili zehir olmayın yakın
Şu iki ayaklı yılandan korkun.

Yüzünüze güler, münafık yüzlü
Açsan kapağını, şeytanlık gizli
Hocası faizci, sofî aç gözlü
İlmihali yanlış bilenden korkun.

Sen kaçarsın bela gelir peşinden
İçten pazarlıklı, öz kardeşinden
Korkma! ak pirincin siyah taşından
Arasında beyaz olandan korkun.

Kendini zannetme, uyanık tilki
Kurnazlığın sökmez, çok iyi bil ki
Post elden gidince, anlarsın belki
Devamı gelecek, plandan korkun.

Dünün boş, yarının kaygın değilse
Hayat felsefeniz, saygın değilse
Yaşantın ahlaka uygun değilse
Affından geriye kalandan korkun.

*Bir göğə batım, bir yere
Acep gidişimiz nere?.*

Milcan Kuştan

İŞTE GELDİK, GİDİYORUZ

Hocam der ki, “nerden geldik”
Karanlıktan, belden geldik
Bir yapışkan yerden geldik
Şekillendik, gidiyoruz.

Kalpde imandan nakış var
Yalvarış var, yakarış var
Labirentten tek çıkış var
Mümin dendik, gidiyoruz.

Adresin net denmediği
Umutların sönmediği
Gidenlerin dönmediği
Yere döndük, gidiyoruz.

Bitti dünya yarışımız
Toprağa değdi başımız
Huzuradır varışımız
Toparlandık, gidiyoruz.

YAŞ ALTMİŞ ALTI

Hacının oğlunun meltem yeline
Bağrımızı açtık bizi tanımaz.
Tarla takım elden ele değişmiş
Toprak dursun taşlık bizi tanımaz.

Bahar bitmiş yazlar bitmiş kış kalmış
Hayal bitmiş gerçek bitmiş düş kalmış
Gönüllerde benim yerim boş kalmış
Giremedim boşluk bizi tanımaz.

Çoban telemesi kayıp tas ile
Bulamadım ağıt ile yas ile
Aziz dostum asıl ağır mesele
Yaşlı gitmiş gençlik bizi tanımaz.

Karşıdan karşıya sapan atan yok
Atlı geçmez misafir yok yatan yok
Ceyhan yer altında balık tutan yok
Su akıyor yaşlık bizi tanımaz.

Dostlarımın etrafımda duruşu
Selam ile bitirilirdi işi
O günleri hatırlayan az kişi
“Hoş geldin” der hoşluk bizi tanımaz.

Çoluk çocuk bir odada yatar
Pekmez bulan karsambaca katardı
Bir liraya sekiz takla atardı
Refah gelmiş harçlık bizi tanımaz.

Laf edenler olmaz mıydı arkamdan
Kıskanırdı yaşantımdan, markamdan
Unutmuş ki oda düştü yakamdan
Sözüm ona puşluk bizi tanımaz.

Babam düştü everme çabasına
Kısmet çekti topallar obasına
Evlenirken verdik kız babasına
Dört bin lira başlık bizi tanımaz.

Kırk yıl oldu ayrılalı köyümden
Kim kalmış ki eskilerden soyumdan
Muzaffer'i tanısa da duyumdan
Sabah tanır kuşluk bizi tanımaz.

TEK YÖN YOL

Dokuz ay hazırlık, çıktık yollara
Tan yeri ağarmış, loş olur yollar.
Meydanlar okuduk, gelen yıllara
Yükümüz hafiftir, boş olur yollar.

Sorumluluk çöker, erdik buluğa
Karıştık gideriz, kalabalığa
Hadi adam ol da, çık ortalığa
Adamla yürüdük, hoş olur yollar.

Yükler ağırlaşır, meşakkat bitmez
Gönül yarı ister, ayaklar gitmez
Fırtınalı dağlar, merhamet etmez
Ağustos ayında, kış olur yollar.

Bir davetçi gelir, çok uzaklardan
Dualar yükselir, anadan, yardan
Ağıtlar yakılır, ayrılıklardan
Mahmur gözlerinde, yaş olur yollar.

Bu yol, tek yöndür, ki, var nedenleri
Beyhude bekleriz hep, gidenleri
Ne haberi gelir, ne bedenleri
Ölüm uyandırmış, düş olur yollar.

Zannederdik, ölüm çok uzaklarda
Rahmet-i Huda'dır, koymasın darda
Her yolun bir başı, bir sonu var da
Muzaffer, son dese, baş olur yollar.

HAYATIN İÇİNDEN

Boşver gönül, değmez hayat
Arza kazık çakılmazmış.
İş olacağına varır
Taşa tohum ekilmezmiş.

Veren de hak, alan da hak
Dünü bırak, yarına bak
Boş telaşa kapılarak
Takdire can sıkılmazmış.

182

Doğruluk olursa zatta
Dimdik kalırmış hayatta
Kıyamet kopsa da, hatta
Sallansa da, yıkılmazmış.

Künyen yazılmadan taş
Tevbekar ol, pişman yaş
Ecel gelir, koşa koşa
Yaşa, başa bakılmazmış.

Bakmaz gözüne, kaşına
Çırpınıp durma boşuna
Bırak gitsin akışına
Dert kafaya takılmazmış.

Bir gün neşe, bir gün keder
Böyle gelmiş, böyle gider
Boş ver yaşa, cana bedel
İçinden sağ çıkılmazmış.

HAYAT

Hayat yolcusunun kaderi mi bu
Bir gün bir kararda durmadın hayat.
Koşturdum düzlüğe çıkarım diye
Gün bitti menzile ermedin hayat.

Başlarda dünyayı toz pembe gördüm
Gereksiz işlerle kendimi yordum
Bu hayat bana sırt dönmez diyordum
Döndün gittin beni görmedin hayat.

Zemherinin kışı, yazın sıcaklığı
Bir gün gördüm ise anne kucağı
Şimdi viraneler baba olacağı
Zamanın farkına varmadın hayat.

Ağzım yükseklerde, gençlik var serde
Manasız güldüğüm o günler nerde
Sessizce oturup ıssız bir yerde
Olacaklardan dem vurmadin hayat.

Dünyaya ilk geldim nefesim sendin
Tutsak oldum sana kafesim sendin
Yaşama arzusu hevesim sendin
Benimle demini sürmedin hayat.

Bir iniş, bir yokuş bitkin düşürdün
Böyle bilse idim, yük mü taşırdım
Son kararın ile kökten şaşırdım
Ayrılıktan haber vermedin hayat.

Defterim okunmaz, durumum garip
Anlatma maziyi, karşımda durup
Ayrırlar senden beş cümle sorup
Güldürmedin beni, gülmedin hayat.

DÜĞÜN MASASI (mizah)

Geldi masamıza döktü derdini
“Neden bir noktaya dalarsın” dedi
Çekti sandalyeyi, “dinle ardını”
“Dünyayı gözünden silersin” dedi.

Dinledim girmedim laf arasına
El derman olur mu el yarasına
Geline karıştım, söz sırasına
“Hele sus, lafımı bölersin” dedi.

Sordum nerelisin dedi ki “şeyden
Falanca kasaba, falanca köyden
Birkaç sene evvel ayrıldım beyden
Hayrola ne için sorarsın” dedi.

Dedim yemin olsun, yaşım üstüne
Emrin varsa gözüm kaşım üstüne
Senden ölüm gelse başım üstüne
“Niye eksik dilek dilersin”, dedi.

“Beytullah olsam da, olmazsın bir taş
Ne derdime ortak, ne de bir sırdaş
Yardım sevenleri bilirim kardeş
Ardımdan dünürcü salarsın” dedi.

“Senin ismin” dedi, dedim Muzaffer
Yazık, sert kayaya çarptın bu sefer
“Bir benimle bir sen, kalsak tek nefer
Gülme! avucunu yalarsın” dedi.

DİL YARASI

Kulak ver derde, drama
Her tür yaradan izler var
Doğuştan emraz arama
Dil yarası emrazlar var.

Anlatsa ne yarar sağlar
Her dert, sahibini bağlar
Kendi acısına ağlar
Gülmeyen gizli yüzler var.

Sanma, herkes muradında
İşyanı yok feryadında
Gülen gözlerin ardında
Ağlayan yaşlı gözler var.

Şikayeti yok kimseye
Kulu şöyle yaptı diye
Yanar oflaya oflaya
İçini yakan közler var.

Merhemini yok, sorma ne olur
Gücünün üstünde kalır
Ölmekten de ağır gelir
Kurşundan beter sözler var.

Katlanılır ezasına
Boynu ince cezasına
Dokunmasın rızasına
Bazan acıda hazlar var.

YOLLAR GARİP, YOLCU GARİP

Şu dünyayı üç günde geçen yolcu
Türlü, türlü, yoldan gelmiş gidiyor.
Kimi sağır, kimi topal, kimi kör
Kendine göre yol bulmuş gidiyor.

Dertliler var, gözü yaşlı ağlayan
Acılar var, yürekleri dağlayan
Aşıklar var, yâre gönül bağlayan
Sevdiğine hasret kalmış gidiyor.

Yüzler endişeli, gamlı, gülen yok
Önde gidenlerden dönüp gelen yok
Onlar şimdi ne alemde bilen yok
İnsanlar gaffete dalmış gidiyor.

Sordum ey nâs, telaşınız nereye
Amacın ney niye geldin buraya
Bindikleri gemi vurmuş karaya
Kimin neyi varsa almış gidiyor.

GAFLET

İşte geldim gidiyorum
Geçerim, gaflet içinde
Günah denilen dertlere
Duçarım, gaflet içinde

Bu dünyanın yapısında
Hissem yokmuş, tapusunda
Sekerat'ın kapısında
Naçarım, gaflet içinde.

188

Belki bir yıl, belki bir ay
Bu gün, yarın günleri say
Ecel şerbeti son olay
İçerim, gaflet içinde.

Götürürler öve, öve
İki metre toprak eve
Işık varsa seve, seve
Göçerim gaflet içinde

Değişim var, ölüm yalan
Sonsuz hayat, geri kalan
Razı ise biter nâlan
Uçarım vuslat içinde.

DEĞMEZ

Boş ver şu alemi, gelip geçici
Can sıkıp kaşını çatmaya değmez
Akışına bırak yorma kendini
Her şeyi kafana takmaya değmez.

Otur koltuğuna daya yanını
Yudumla çayını, iç ayranını
Olmuş bitmişlere sıkma canını
Ah çekip geriye bakmaya değmez.

Hayırın da sana, şerrin de sana
Değmese de saygı göster insana
Beytullah bir yana, gönü bir yana
Hayat kısa, gönül yıkmaya değmez.

Her canlı dünyaya geçici gelir
Bir yandan doğarken bir yandan ölür
Ömür bittiği gün elde ne kalır
Bu dünya bir çivi çakmaya değmez.

Yardan başkasına meylin akması
Pervaneyse deme “ateş yakması”
Canın çıksın amma sesin çıkması
Gayrısına gönül akmaya değmez.

Muzaffer, gün gelir bu ömür biter
Sevene sevdiği gözünde tüter
Daha ne istersin, imanın yeter
Azrail'e boyun bükmeye değmez.

HAYAT KİME GÜZEL

Gülsüz gülistanın bülbülü oldum
Tünerim beyhude, derdim içimde.
Boynum bükük kuru dallarda kaldım
Sanarım beyhude, derdim içimde.

Çekmeye değer mi gülün çilesi
Çektiğim kurumuş dalın çilesi
Ekseni karışmış yolun çilesi
Dönerim beyhude, derdim içimde.

190

Dert ile uyandım, uyudum dertli
Düşlerim karıştı, umudum dertli
Hangi sudan içsem bir yudum dertli
Kanarım beyhude, derdim içimde.

Tükenen ömrümün viranesiyim
Umutsuz sevdamin divanesiyim
Kendi ateşimin pervanesiyim
Yanarım beyhude, derdim içimde.

Hayat, kime güzel ama ben buyum
Her şeyi dert ettim, kurusun huyum
Artık yavaş, yavaş, ısınır suyum
Sönerim beyhude, derdim içimde.

MUSİBET Mİ NASİHAT Mİ

Yetmiş yıl okudum, hayat okulu
Neleri öğretti, sorulur, oğul.
Nasihati, musibette bekleme
Sormayan hayatta yorulur, oğul.

“Ne olacağım”, de, “ne oldum”, deme
Makamı verenler, alırlar gеме
Vücudundan çıkmaz, kul hakkı yeme
Büyük hak sahibi, darılır, oğul.

Açıklar peygamber, emreder kitap
Edebini takın, düşmezsin bitap
Yaşlıya, “sen”, diye, eyleme hitap
Sahibi gücenir, kırılır oğul.

İmkânını paylaş, duruma göz at
Darda kalmışlara elini uzat
Allah için oğul kollayıp, gözet
Karşılığı, kat kat, verilir oğul.

Seviyene uysun, bulunduğun yer
Sana gül verene, sen gönlünü ver
Döner biri, “adam değilmişsin” der
Şerefın yerlere serilir, oğul.

Perdenin ardını, unutma sakın
Unutma, gelecek geçmişten yakın
Geçmişten kim kaldı etrafa bakın
Hesap için, ölü dirilir oğul.

AĞIRLIĞI TOPRAK TAŞIR

Gül yağı verir mi çamın çırası
Sinirleri alev sardığı zaman.
Katranla sıvanır, kalbin sıvası
Alıcı damardan kırdığı zaman.

Uzar selvi kavak, boyunu alır
Keserler, kökleri toprakta kalır
Her şeyin vakti var, sırası gelir
Gerçeği gözlerin gördüğü zaman.

Adem ile gökten gelen sen misin?
Her şeyi yalnızca bilen sen misin?
Yoksa, beni ipten alan sen misin?
Yaftamın boynumda durduğu zaman.

192

Hissimi kelama dökmedim bir gün
Kırılır, eğilmem, böyledir görgüm
Politika yapmam, olsam da sürgün
Hissim on ikiden vurduğu zaman.

Unutma, gönülde hak varlığını
Kalp yufkalığını, ruh darlığını
Yüksek ses tonunun ağırlığını
Anla yaş, yaşıma geldiği zaman.

Olgun olan daim enginden içer
Özür de beklemez, “boş ver” der geçer
Dertlerini yüksek makama açar
Gönüller kemâle erdiği zaman.

Demeyin, “Muzaffer yazmış falana”
Sözüm geneledir, ibret alana
Hele de sevdiği biri olana
Film başa sararmış, gördüğü zaman.

TARİHİNİ BEĞENMEYENLERE

Aslımız bu tarih kokan köyümün
Osmanlıca karışımı dili var.
Duyan bilir, gören bilir eskiyi
Yünden, kıldan el dokuma çulu var.

Kefiyesi var başında nenemin
Seksen, doksan, yüz yaşında nenemin
Bulgur çeker el taşında nenemin
Nasır tutmuş öpülesi eli var.

Kara saban, çit demiri mesesi
Eker biçer akçe görmez kesesi
Paylaşımlar mutlu eder herkesi
Yetimi var, yoksulu var dulu var.

Yol kesmezdi kadınları, gençleri
Hürmetkardı kocasına eşleri
Kazma kürek, tarla, bahçe işleri
El de orak, sırtta bebeleri var.

Postal giydik kara lastik çıkmadan
Sümerbank'tan dırıl aldık dikmeden
Düğün olmaz gurbet kahrı çekmeden
Sevenlerin gözlerinin seli var.

Arkası dağ, Ceyhan Nehri engini
Çift öküzü olan köyün zengini
Gençlerimiz alamazdı dengini
Şimdi kavuşmanın kolay yolu var.

Yeni biri çıkmış, bağcı bağbançı
Hıyar yerli ama tohum yabancı
Zannedersin öz babası Sabancı
Bir-iki de zügürt ağa kulu var.

KIBİR VE ŞÜKÜR

Mal ile kibrimiz yok
İnandık kural bizim.
Servet yok sıhhat gibi
Sağlıkta moral bizim.

Lüks arabası kibir
Zengin babası kibir
Dünya çabası kibir
Ahrette kral bizim.

Gönlü zengin fakiriz
Beş çalışır bir yeriz
Yarabbi şükür deriz
Lokmamız helal bizim.

Dost canlısı insanı
Mihmanı olda tanı
Yuvasının sultanı
Tarlada maral bizim.

Bir çok yanımız ortak
Harpte canımız ortak
Türk'üz kanımız ortak
Simgemiz hilal bizim.

Onlarla farkımızın
Şanı var ırkımızın
Sahibi rızkımızın
Kadr-i zülcelâl bizim.

YUNUS'UN SARI ÇİÇEĞİ

Yunus'un sarı çiçeği
Ben de oldum senin gibi.
Anam babam toprak oldu
Öksüz kaldım, senin gibi.

Bacı kardeş yapraklarım
Yakın oldu uzaklarım
Beyazım kırmızım sarım
Açtım soldum, senin gibi.

Ben bir aşık olamadım
Yunus gibi dolamadım
Dost kadrini bilemedim
Sona geldim, senin gibi.

Yüce hakkın himmetiyim
Muhammedin ümmetiyim
Kara toprak zimmetiyim
Doğdum öldüm, senin gibi.

İNCİTME

Kabını doludan doldur
Boşları incitme oğul.
Yüzüğünde kıymeti bil
Kaşları incitme oğul.

Değerli taş ele gelir
Gerdanda yerini alır
Taş, taş ile duvar olur
Taşları incitme oğul.

196

Rızkî Rezzak'tan dilekle
Tohumu toprağa ekde
Yazları sabırla bekle
Kışları incitme oğul.

Gelen gelsin koy gönüle
Giden gitsin güle, güle
Uykunu kaçırsa bile
Düşleri incitme oğul.

Çıkar için deme şeye...
Bey olursa, "Bey" de bey'e
Sefil ayak olmak niye?
Başları incitme oğul.

Anlar mısın ahvâlinden
Şükreder kendi halinden
Anlayanı var dilinden
Kuşları incitme oğul.

GENÇLİK ACIYA DEĞMEZ

Bana derler, “geri gençliğe dönsen”
Kader değişir mi, yokladın mı hiç.
Çektiğim acıya değer mi gençlik
Acı veren sırlar sakladın mı hiç.

Hasret yeşillenir, sevda ekende
Dertler harman olur, acı çekende
Kalbine sancılar veren dikende
Gül açacak diye bekledin mi hiç.

Kader mi, kullar mı yaralar bizi
Yaram sağılsa da, kaybolmaz izi
Hafiften dokunsan hep aynı sızı
Gam katarına gam ekledin mi hiç.

Dağlar engin kalır, dertlerim yüce
Mevsimler karıştı, gündüzüm gece
Ömür sayfasında, huzur üç hece
Huzuru ölüme denkledin mi hiç.

HAYAT

Hayat, sürükledin beni peşinden
Olur olmaz yerde dara düşürdün.
Başım selamete çıktı çıkacak
Derken, başa döndün zora düşürdün.

Hayat, bir gün olsun seni sürmedim
Bana gölge oldun bir gün görmedim
Yordun beni diye hesap sormadım
Yine kaderimi kara düşürdün.

198

Hayat, ne yaptın ki, severdim önce
Soğudum âlemde seni görünce
Çok yaktın canımı bana gelince
Vurdun ateşlere, nara düşürdün.

Hayat kader dedim, sana küsmedim
Sıktın boğazımı, surat asmadım
Çıkmadık canımdan umut kesmedim
Bazan omuzladın yere düşürdün.

Hayat, vuslatıma ermiştim yeni
Verenin aşkına sevmiştim seni
Beklenmedik anda terk ettin beni
Muzaffer'i topraklara düşürdün.

EŞEĞİN KUYRUĞU

Kamçılar ruhumu, yürü der nefsim
Aleme yaz geldi, bize kış mevsim
Kaderin yüzünde soğuk tebessüm
Arif olan anlar, yalan söz eder.

Ayağa kalkmadan biz de yürüdük
Yük sırtımızda dert dizde yürüdük
Yerimizde saydık sözde yürüdük
Bilmeyen söz eder, bilen söz eder.

Hayatı taşımak küçük olay mı
Telaşımı gören sordu “halay mı”
El ağzı torbamı, büzmek kolay mı
Falanlar söz eder, filan söz eder.

Doğru oldum hak yolundan şaşmadım
Hırs ile coşmadım, haddi aşmadım
Sendeledim ama yere düşmedim
Ağlayan söz eder, gülen söz eder.

Her kim de eşeğin kuyruğun kese
Kimisi uzun der kimisi kısa
Cevabım var ama, haydi ne ise
Ayağı çukurda, hâlen söz eder.

Muzaffer de zerre hilaf yok vallah
Her işim de yardım eyledi Allah
El dilinden kurtulana eyvallah
Yerinde yatmadı, ölen söz eder.

BAŞTAN SONA

Dokuz yüz elli üç, tek kat köy evi
Kocaman dünyadan, küçük uç gördüm.
Dokuz baş nüfusun onuncusu ben
Kıtlık yıllarında hayat felç gördüm.

Üç-dört dut ağacı, sekiz kök üzüm
Mevlam fazlasını görmemiş lüzum
Dünyanın malında olmadı gözüm
Karnım doydum, fazlasını hiç gördüm.

200

Doğuştan yapıştı, yokluk yakama
Şükürümüzden taviz vermek yok ama
Bu gün, o günleri vurdum rakama
Kanaatsızlığı büyük suç gördüm.

Bu günkü nimeti, saymakla bitmez
Saltanatçı nankör, hâlâ şükretmez
Hayat bir sınavdır, bu böyle gitmez
Fakiri tok, zenginleri aç gördüm.

DEVİR

Bir devirdi gelip geçen Şu hayat
Nasıl başlamıştım ve nasıl bitti.
Önümü görmeden yaşadım heyhat
Kör topal yürüdüm, velhâsıl bitti.

Gah pişirdi gâhi yaktı durumlar
Belli değil, ne getirir yarınlar
Burdan sonrasında asıl sorunlar
Asılı beklerim, bu fasıl bitti.

İlk başlarda hayat çok uzun sandım
Dedem babam gitti, kardeşe yandım
Toprak idim acılara dayandım
Sıra Muzaffer de, üç nesil bitti.

PIŞMAN OLMADAN

Günün gelmeden kara
Başın düşmeden dara
Gönül almasın yara
Hesabı sokma zora

Bütün dünyayı tara
Uzanma uzaklara
Kavuşacaksın yâre
Şah damarında ara

Gün ener ufuklara
Pişmanlık etmez para
Gül açsın şafaklara
Düşmeden topraklara
Pişman olursun.

SON AKIL BAŞTA OLSAYDI

Son akıl, başta olsaydı
Neye yarar vakar şimdi.
Hızım düştü, şavtım kaydı
Ecel yakın bakar şimdi.

Havaya kurşun atardım
Dağlara çalım satardım
Feleğe kafa tutardım
Hani, ner de sıkar şimdi.

Maceralar hastalıktı
Canım suda bir balıktı
Bazen hayat zırvalıktı
Bin pişmanlık çöker şimdi.

Amaan hele boş ver derdim
Sırtımı boşluğa verdim
Dert etmediğim her derdim
Büyüdükçe yıkar şimdi.

Azık biter yağlığımdan
Kurt, kuş geçmez bağlığımdan
Taksit taksit sağlığımdan
Alır toprak, çeker şimdi.

İçimde pişmanlık dolu
Geri dönmez ömür yolu
Yaa, Allah'ın sersem kulu
Yol meçhule çıkar şimdi.

YOL AÇIK GÖNÜL AÇIK

Gitmek ister isen dost ellerine
Gönül köprü olur, yollar açılır.
Gafleti kış sanma, yürü, yaz gelir
Kurumuş dikende dallar açılır.

Yağsın üzerine, sevda yağmuru
Aşk ile yoğrulsun, hasret hamuru
Arzular dinlemez, kışı, çamuru
Bülbüllere ilham güller açılır.

204

Varırsın menzile mihman olursun
Dizilirsin safa, divan olursu
Kökler bir bedende ihvan olursun
Meyvesi muhabbet, diller açılır.

Uğrunda ölmeye olursan hasta
Çileli vuslatlar, bayramdır nâsta
Selamın, sabahın, hoş gelir dostu
Makâm-ı Mahmûd'dan, kollar açılır.

HATIRLATMA

Çıktım şu alemi eyledim nazar
Kahrolası dünya, karışık pazar
Tilkinin değeri postunda gezer
Post elden gitmeden uyan be oğul.

Uzandın yükseğe yetmedi boyun
Her himmet altında yatar bir oyun
Ne üstte kasap ol, ne alтта koyun
Kör bıçak kemikte, dayan be oğul.

Hayatta yerdeki yüze bakılmaz
Boş sarı samana kazık çakılmaz
Doğrular sallanır fakat yıkılmaz
Doğrulukta olsun, davan be oğul.

Sakin ol namerdin tasından içme
Hukukta, zengindir, fakirdir, seçme
Sana muhtaçları çiğneyip geçme
Gönüllerde olsun, havan be oğul.

Sana öğüt vermek haddim değildi
Yüreğimde sevgim, buna meyildi
Baksana!, İnsanlar nasıl eğildi
Gözlerinden öper, baban be oğul.

GARİBİM

Ben sılamda garip kaldım
Yolun kavuştursun bizi.
Ağlayan bülbülün oldum
Dilim kavuştursun bizi.

Seni sevmek son nimettir
Seni görmek ganimettir
İsmin göğsümde ziynettir
Gönlüm kavuştursun bizi.

206

Şu güneş benimdir batan
Sana ateŐimdir tüten
Gönül toprağımda biten
Gülüm kavuştursun bizi.

Toprağım anne kucağı
Dost koynu cennet bucağı
Tekbirle vurun bıçağı
Ölüm kavuştursun bizi.

YALINIZLIK

Hal hatır sormuştum yaşlı nineye
“İnşallah çıkmam” dedi, seneye
Dedim, söyle nine sebebi niye
“Kapat oğlum kapat ağlatma beni.”

Kulakları duymaz gözünde fer yok
Bir yumar, beş döker, dedi ki “er yok”
Başka kimselerin iç çekti, “var, yok
Kapat oğlum kapat ağlatma beni”.

“Sekiz evladımı serptim gurbete
Hasretlik çekerim ölümden öte
Metanet yükledim, bir yumruk ete
Kapat oğlu kapat, ağlatma beni.”

“Yollara bakarım, yağmur mu kar mı
Rüzgara sorarım, bir haber var mı
Gül kokusu gelir, mevsim bahar mı
Kapat oğlum kapat ağlatma beni”.

“Kapımı çalan yok senede, ayda
Üzüldüm, ağladım, yandım ne fayda
Torunlar aradım bir bardak çayda
Kapat oğlum kapat, ağlatma beni”.

Ben gideyim derim ara-sıra da
Küçük sargı neyler büyük yarada
Çifler arasında kaldım arada
Kapat oğlum kapat, ağlatma beni”.

ATEŞ KÜLÜ YAKMAZ

Ömür deryasında kader gemisi
Su alır, karşıya geçmek neyime.
Kükremiş dalgalar gelir üstüme
Meltemlere yelken açmak neyime.

Bahtıma kelepçe vurdum vuralı
Büyüdükçe büyür dertler sıralı
Bir kanadım kırık biri yaralı
Acıyla çırpındım, uçmak neyime.

Ateşe attılar, tav eylediler
Dağlara saldılar av eylediler
Beni benliğimden lağveylediler
Gönül pınarından, içmek neyime.

İdam urganımı kendim yağladım
“Son dileğin” dendi, yine ağladım
Acıları kaderime bağladım
Kader idam demiş, kaçmak neyime.

Üryan geldim yine üryan giderim
Sümme hâşâ, kime sitem ederim
“Razı değilmisin” derse, ne derim
Yanmadan sıratı geçmek neyime.

BEŞİ ÇARPTIM KIRK EYLEDİ

Geçmiş defterimi açtım
Beyti viraneler gördüm
Sırrıma vicdanım şahit
Utanacak neler gördüm.

Biri var ki, çok taktığım
Kaza diye bitaktığım
Gölgeye çivi çaktığım
Yalan bahaneler gördüm.

Beşi çarptım, kırk eyledi
Bazan nefsim terk eyledi
Borç üstüne borç eyledi
Temerrüt sahneler gördüm.

Gördüm, yılanlar, kargalar
Secdedeler, rükûdalar
Ancak, insanlar yalpalar
Yediğim naneler gördüm.

Secde ruhun mîracıymış
Hak yolunun siracıymış
Kul dünyada kiracıymış
Mülkü şahaneler gördüm.

KİM DEĞİL, NASIL OLDUĞUM

Ana, baba, soy seçmedim doğmadan
Takdirinde, nesep bulur, kan bulur.
Ömür boyu, sınav verir bu beden
Kalpten dile, bir cümlede can bulur.

Dersler ağır, sorular zor, zaman dar
Çalış çalış, yaz deftere zarar, kar
Hesap için perdenin arkası var
Zor geçitten yol divana yön bulur

Yaşım yetmiş, karlar yağmış bu dağa
Yağma yağmur, otlar bitmez toprağa
Can mı gelir, gazel olmuş yaprağa
Sürüklenir bir çukurda son bulur.

VEFA

Dertlerimi türkülere yükledim
Mızrap ağlar, telde vefa görmedim
Dikenlerin içinden gül kokladım
Diken ağlar, gülde vefa görmedim

Belki bir gün olur dedim, çalıştım
Yorulmak mı, yorgunluğa alıştım
Dağlar bizim, Ferhat ile buluştum
Mecnun ağlar, çölde vefa görmedim

Çekil kurbet, çekil artık yolumdan
Ağyar oldu, yar tutmuyor elimden
Garip kaldım, soranım yok halimden
Arzum ağlar, kolda vefa görmedim

Derdim bitmez, yüreğimde oturdu
Umutlarım, son durağa getirdi
Ben hayatı, hayat beni bitirdi
Hayat ağlar, yolda vefa görmedim.

KAHRI BÜYÜK DÜNYA

Kendi küçük, kahrı büyük dünyada
Yoğruldu gam ile, bile karıştım.
Kök saldıığım toprak kaydı dereye
Boz bulanık akan sele karıştım.

Fırsatlar sır oldu zaman içinden
Başım kurtulmadı, duman içinden
Dânem ayrılmadı, saman içinden
Değersiz savruldu, yele karıştım.

212

Bal petek yapacak kovan aradım
Tuttuğum dallarda güven aradım
Kırk yıl karşılıksız seven aradım
Tedavülden kalkmış pula karıştım.

Talihim gülmedi, bana ezelde
Yaz gelsede çiçek açmaz gazelde
Ayağım çukurda, gönlüm güzelde
Gözümün yaşında göle karıştım.

KISA KÜNYELER

Birgün yok olmaya sebep var olmak
Bazan sonda bazan başta son bulur.
On dördünde doğar, ay cemalinde
Tatlı gülüşünle, dişte son bulur.

Kainat güzeli tacın olsa da
Topukları döven saçın olsada
Kirpikler kırptıkça, laçın olsada
Ağarır, dökülür kaşta son bulur.

Mecalin dermanın bir bir çekilir
Umutlar hayaller, suya dökülür
Nefesin daralır, belin bükülür
Yiğitlik, cesaret yaşta son bulur.

Dünya turladıkça, mevsim geçecek
Ne renkler kalacak, ne gül, ne çiçek
Ölümdür hayatta değişmez gerçek
Dökülen yapraklar, kışta son bulur.

Ne dostun ahabın, ne hasmın kalır
Ne malın, ne ünün, ne ismin kalır
Toprakta beş kemik, bir cismin kalır
Künyeler kısalır, taşta son bulur.

TUTKUMUZ SERAP, SONUMUZ HARAP

Nedir bu tutkumuz, nedir aşkımız
Dünyayı biz bize yâren eyledik.
Değer miydi bunca gönül kırmaya
Nice gönülleri viran eyledik.

Sınav değil miydi hayat beşerde
Zerreyi sorarlar, hayırda, şerde
Bedenler camide, ruhlar dışarda
İmrendik yükseği seyran eyledik.

214

Varsın haram olsun, doldur be sâki
Haset olur bize başkasındaki
Sinsice dolaşan kafamızdaki
Tilkiye iblisi hayran eyledik.

Müslümanlığımız kalınca sözde
Lüks hayat tutkusu, gösteriş, bizde
Fâizin günahı kızarmaz yüzde
Ahreti dünyaya kurban eyledik.

Taksimata şükür, yokluğa sabır
Varlığın verdiği sadece kibir
Fakir de, zengin de, yanyana kabir
Her şeyden biz bizi üryan eyledik.

1953'DEN 2020'YE

Senenin ilk günü, her ocak ayı
Yaşımın üstüne konur bir sayı
Yine ıskaladı ecel kıl payı
Hedefi tutacak belki bu sene.

Ezelden yazılmış değişmez yazgı
Vakti Allah bilir, kalbimde sezgi
Elbette insanın dünyada rızkı
Sayılı, bitecek belki bu sene.

İçimde ürperti, kaldım kanıda
Ölümü de verir Mevlam canı da
Anam, babam, gibi, toprak beni de
Beleyip yutacak belki bu sene.

Ecel kol gezerken, bahaneler de
Aklımız, fikrimiz, neler neler de
Yarabbi kim bilir kaç hanelerde
Baykuşlar ötecek belki bu sene.
Belki de Muzaffer gelecek sene.

YOLCU

Selamünaleyküm, yolcu arkadaş
Yolculuk nereye yoldaş olayım.
İster yabancı bil, istersen kardeş
Derman olacaksan, sırdaş olayım.

Belliki hayata küsmüş gidersin
Refahtan ümidin kesmiş gidersin
Dünyayı duvara asmış gidersin
Kuruyan gözüne ben yaş olayım.

216

Eğer yolcum, sen de beni sorarsan
Bir gedik taşıyım, eğer ararsan
Sevgi, aşk üstüne bina kurarsan
Köşe duvarında bir taş olayım.

Anladın mı kardeş, işte ben buyum
İki avuç toprak, bir bardak suyum
Evime hasretim, kabristan köyüm
Ecel şerbetine, pür nuş olayım.

HAYAT BU MU?

Sordular, hayattan ben ne öğrendim
Ne için sordular, üstelemedim.
İyiden, kötüden, anlat dediler
Maksatları neydi, kestiremedim.

Korkumdan terledim, gelecek ardı
Kendimden utancım, ruhumu sardı
Elimde korktuğum defterim vardı
Utandım, kimseye gösteremedim.

Vücudum buz kesti, benzim sapsarı
Yalvardım, elimi açtım yukarı
İçimi kemiren pişmanlıkları
Ne yaptım, ne ettim, bastıramadım.

Âlem biliyordu, değildim zâhit
Elesti bezminde, bu muydu âhit
Acı sırlarıma vicdanım şâhit
Tekrar eder durur, susturamadım.

HAYAT BU MU?

Sordular, hayattan ben ne öğrendim
Ne için sordular, üstelemedim.
İyiden, kötüden, anlat dediler
Maksatları neydi, kestiremedim.

Korkumdan terledim, gelecek ardı
Kendimden utancım, ruhumu sardı
Elimde korktuğum defterim vardı
Utandım, kimseye gösteremedim.

218 **Vücutum buz kesti, benzim sapsarı**
Yalvardım, elimi açtım yukarı
İçimi kemiren pişmanlıkları
Ne yaptım, ne ettim, bastıramadım.

Âlem biliyordu, değildim zâhit
Elesti bezminde, bu muydu âhit
Acı sırlarıma vicdanım şâhit
Tekrar eder durur, susturamadım.

SÜPRİZ ACILAR

Yine bahtım kara düştü
Kaderimin kucığına.
Bir türlü alışamadım
Şu hayatın gerçeğine.

Hayat kurasını çekti
Belki artık gülecekti
Yine sürpriz acı çıktı
Hazan düştü çiçeğine.

Kader yazısına baktım
Kara günüm, kara bahtım
Acıları tesbih yaptım
Ömür taktım saçığına.

Hüzünlendim ilk akşamdan
Düş be kader, düş yakamdan
Emir gelir, üst makamdan
Geldik ömrün son çağına.

GÜZERGAH

Dokuz ay yol geldim sessiz, sedasız
Ağlayarak bir yol tutar giderim.
İşime yarasa, gittiğim yerde
Koskoca dünyayı yutar giderim.

Gülen var mı desin, be hey ahali
İlk günde ağlattı, dünyanın hali
Kendi ateşimde, mumlar misali
Yanarım şamdan da, biter giderim.

220

Cehennem kokusu gelir derinden
Geçmedim hayatın cennet yerinden
Siğim siğim akan ecel terinden
Son alevim söner, tüter giderim.

Karanlık gecede, söken şafaktım
Güneşle doğacak, batmayacaktım
Kızıl ufuklara su gibi aktım
Gözden kaybolurum, batır giderim.

Geleni öğütmüş, yalnız beni mi?
Böyle gelmiş böyle gider yeni mi?
Tozdan sakındığım nazik tenimi
Toprağın altına atar giderim.

Korkmam Azrail'den, Muzaffer benim
İnşallah, rızaya gidenlerdenim
Bülbül kadar şakrak, gül kadar şenim
Ve tozu dumana katar giderim.

YORULDUM

Dünya yine ağır vurdun yükümü
Yeter dünya yeter, senden usandım.
Acı ayrılıktan, ölüm farkını
Gördüm dünya gördüm, dünden usandım.

Dünyanın, ne hayal ne düşü bitti
Ne telaşı bitti, ne işi bitti
Ne acısı ne de gözyaşı bitti
O, tatlı dediğin, günden usandım

Ne gönül hatır der, ne de itibar
Bu kalleş dünyanın, neyi muteber
Beklenmedik anda bir acı haber
Beynime damlayan kandan usandım.

Yağdı da erimez, başımın karı
Erkenden eridi gönlümün vâri
Gidenin ardından, sussalar bari
Arkadan yapılan zandan usandım.

Dünyanın suçu yok, kader bu işte
Gönül otuz beşte, yaşım yetmiş de
Benim haberim yok, işim bitmiş de
Yorgun bedenimde candan usandım.

KADER

(ilahi takdir)

Ateş düşen yerden duman tütmez mi?
Tüter kader tüter, ağlatma beni.
Dert bittiği yerde, ömür bitmez mi?
Biter kader biter, ağlatma beni.

Dertlerim üstüme kalksa da şaha
Hâşâ, şikayetim yoktur Allah'a
Baksana bugünüm dünümden daha
Beter kader beter, ağlatma beni.

222

Üstümüzde kara bulutlar döner
Tükendi yağımız, kandilim söner
Virane gönlüme baykuşlar tüner
Öter kader öter, ağlatma beni.

Başlamıştım, doğar iken ağıda
Sırrını bilenler, yazsın kağıda
Takdiri İlahi, kaderim bu da
Yeter kader yeter, ağlatma beni.

Var mı gök kubbeyi tutan bir direk
Nasıl tutar, tutar bize ne gerek
Kalbim, ne gelirse Hak'tan diyerek
Atar kader atar, ağlatma beni.

GÖNÜL DAĞININ GARİP ÇOBANI

Gönül Dağı'nın çobanı
Postalların taşta kalmış.
Ayak yalın, başın açık
Kepeneksiz, kışta kalmış.

Gönül dağı dertli dağlar
Yankıları yürek dağlar
Nefes ağlar, kaval ağlar
İki gözün yaşta kalmış.

Gönül dağı çoban nerde
Duman ener, perde perde
Matemi mi var seherde
Boynu bükük, yasta kalmış.

Gönül dağı başın duman
Eriyen kar değil, zaman
Baharın daha ne zaman
Çoban kolun boşta kalmış.

Gönül dağından düşen taş
Geriye dönmez be kardaş
Bir sevdaya koyunca baş
Kaderle savaştta kalmış.

SONBAHARIM

Kış mı geldi hazan mı yaprağıma
Dökülürüm, taşır yanım kalmadı.
Hazin hazin, bakarım toprağıma
Gül dalında aşyanım kalmadı.

Ne haldeyim, yakınlardan görseniz
Ne yapayım, bana akıl verseniz
“Ana baba yok mu? senin” derseniz
Ak saçımı okşayanım kalmadı.

224 Hayat ezip çevirince zavara
Dünyada her işten oldum avara
Ballarım süzüldü kaldım kavara
Allı-pullu yaşayanım kalmadı.

Beş yıl oldu, fay hatlarım kırıldı
Bir kaç defa, adresimiz soruldu
Beden enkazında ruhum yoruldu
İşe yarar, kişi yanım kalmadı.

Geçtiğim çöplükten midem bulanır
Bu dünyadan öbürüne ulanır
Günahlarım vicdanıma dolanır
Bir ucundan taşıyanım kalmadı.

Gönlüm yükseklerden endi, engine
Rengim döndü, sarı yaprak rengine
Hesabım gelmezse dengi-dengine
Savrulmaya çok zamanım kalmadı.

KESİT

Anlatayım, hayatımdan bir kesit
Herkes gibi, türlü-türlü hal oldu.
Çok konuşup, başını ağrıtmayım
Gözlerim anlatsın, dilim lal oldu.

Dağlar külah oldu ovalar pabuç
Bir de mesuliyet, eyledim hopuç
Aşmaz boğazımdan bir lokma topuç
Aşım yavan, yatağımız çul oldu.

Ara sıra ağır yüke of çektim
Kadere, yazgıya boynumu büktüm
Bir ümitle dikenlere su döktüm
Vakti geldi, diken açtı gül oldu.

On beşden bu yana, ne ise yaşı
Abu hayat odu, hayat yoldaşı
Yüreğime aşladığım aşı
Çiçek açtı, beş meyveli dal oldu.

İşte o gün, hayat ile barıştım
Ömür oldum, ecel ile yarıştım
Bir de baktım, torun torba karıştım
Süs biberim, kaymak oldu, bal oldu.

Hikayemin, bunlar binde birisi
Sonraki sohbeta kalsın gerisi
Bundan sonra, sorma sevda sorusu
Gönül dağı, yandı, bitti kül oldu

KISA YOL

Hüzünlendim, gün kavuşur akşama
Bekliyorum, bir saattan yıl kaldı.
Kuşlar hoş muhabbet neşe içinde
Bana baykuş yuva yapmış dal kaldı.

Zaman geçmez, şafak bilmez geceler
Dillerimde cümle olmaz heceler
Kerem gibi sevdasına niceler
Yand bitti, bir tabaka kül kaldı.

226 Resmi durur, gözümün karasında
Aşk durur, kalbimin yarasında
Seslenirim, uykumun arasında
Yar ismini sayıklayan dil kaldı.

Harmanı dert olur sevda ekenin
Yüzü gülmez, yar hasreti çekenin
İçerime acı veren dikenin
Gözlerimden akıttığı sel kaldı.

Yar gönlüne olamadımsa mahir
Yürekten sevdiğim alemce zahir
Sevilmek bal amma sevmesi zehir
Zehir bana, yine sana bal kaldı.

Ümitsiz olsamda hasret dinmiyor
Yüzüm güler, yüreğime enmiyor
Dünya, doğudan batıya dönmüyor
Muzaffer'e sonu yakın yol kaldı.

SON AYRILIK

Akşam kızılığında, yine güneş batıyor
Belki de son batışı, doğup ta batmayacak.
Hüzün dolu gönlümü, umutlar avutuyor
Kesiliyor umutlar, daha avutmayacak.

Hiçbir tabip anlamaz, can alıcı derdimden
Davet gelmesi yakın, bana asıl yurdumdan
Gurbette kalan canlar, ağlamasın ardımdan
Sılada sevgilim var, yalnız bırakmayacak.

İçerim gül, gülistan dışarım samyelleri
Ne koydu yeşil yaprak, ne kırmızı gülleri
Ney teselli eder ki, matemli gönülleri
Bu acı ayrılığı, söyle, kim tatmayacak.

ARAMA

Rüzgar oldum, nefes-nefes taradım
İnsanlar içinde insan aradım
Buldum diyecektim kaldı bir adım
Dediler “ismini bil de arama”.

Anladım ki, insan dipsiz bir kuyu
Eline düşmeden bilinmez huyum
Acı da içersin, tatlı da suyu
Meyvenin tadını dalda arama.

Şu şudur, bu budur, Muzaffer seçmez
Şahsiyetsiz şahsın, tasından içmez
Beklediği kişi bu yoldan geçmez
Sendedir yanlışlık, yolda arama.

ÖTEYE KALSIN

Değer mi bu dünya, gönül kırmaya
Tatlı diller, puldan öteye kalsın.
Hesap soran, sorar, boş ver sormaya
Hesap sormak kuldan öteye kalsın.

Sev seni seveni, sevmekten kalma
Yüzüne kapanan kapıyı çalma
Alçak gönüllü ol, onursuz olma
Tezeneler telden öteye kalsın.

Kader kıvılcımı, yok olsa varın
Ne yangının suçu, ne de rüzgarın
Hesabı vicdanla olmayanların
İntikamı külden öteye kalsın.

Kendini bilmezsin sözüne uyma
Kessinler başını namerde eğme
Rızaya dokunur, hatıra değme
Sus, sitemin dilden öteye kalsın.

Zenginmiş, fakirmiş, makammış seçme
Gönül gönül dolaş, girmeden geçme
Herkesi kucakla, sırrını açma
Sırrımız bu halden öteye kalsın.

Suyu gözünden iç, meyveyi daldan
Adamsın, arıfsın, anlarsın haldan
Muzaffer bilsinler, geçtim bu yoldan
Vuslatımız yoldan öteye kalsın.

GİBİ

Dünya önde, ben bir adım arkada
Yetmiş yılını geçti, kısa gün gibi.
Çok koşturdum, aha tuttum-tutacak
Tuttuğum yer, dibi yok güğüm gibi.

Çile dolu, o an hayat zor geldi
Dünya çarık, ayağımda dar geldi
Hayallerim, topal geldi, kör geldi
Umutlarım, çözülmez düğüm gibi.

230 Ben, ekmeğin, yokluk benim peşimde
Kaç ha, tut ha, bir heyecan işimde
Darı dolu ambar gördüm düşümde
Azrail'den, derman sorduğum gibi.

Okunmuyor, geleceğin kitabı
Boğar beni, yorgunluğun girdabı
Bana derler “boş işlerin erbabı”
Ellerim boş sona geldiğim gibi.

Hayattır bu, küçük bir olay değil
Her hayali başarmak kolay değil
Yaşadığım, ömürdür, alay değil
Kapanmayan açık gediğim gibi.

Aziz dostum, laf olsun söylemedim
Şükreyledim, şikayet eylemedim
Muzaffer'e zenginlik ver demedim
Kifayet miktarı, dediğim gibi.

ŞAŞMAZ ADALET, YENMEYEN HAK

Anlatmak istedim, kim dinler bilmem
Ayarını vermiş, hak bu dünyanın.
Hikmet'i Hüda'dır, durmadan döner
Bir başı, bir sonu yok bu dünyanın.

Akışına bırak ardından bakma
Varsın yalpa yapsın, kafana takma
Adalet şizofren, kanunlar çakma
Hukuksuz hukuku çok bu dünyanın.

Hayata yolculuk, dizilir katar
İnsanlar, dünyada iki yol tutar
Yolun ikisi de, ölümle biter
Ölüm yolu olan tek bu dünyanın.

Dünya mı insan mı tutmuyor ayar
Beslediğin karga gözünü oyar
Zenginler aç gezer fakirler doyar
Vampir insanını çık bu dünyada

Herkese gün aynı, ve aynı sabah
Kimine aydınlık, kimine betbah
Öyle bataklık ki, düşene eyvah
Dizginle gemini, çek bu dünyanın.

Muzaffer, dünyada yok ise gücün
Kimse acımaz sen kendine acın
Yüksek mahkemede, büyük yargıcın
Şaşmaz adaleti, hak o dünyanın.

ÖMRÜM BİTMEDEN

Ömrüm hazanında, gülüm açmadı
Gözyaşı dökmedik günüm geçmedi
Gönül kaderini kendi seçmedi
Açılmaz bu kilit, güneş batmadan.
Zaman biter, açıl, ömrüm bitmeden.

Düşmüşüm çıkmaza, boydan aşıyor
Dünyanın kahrını, yürek taşıyor
Sevdiklerim bir bir uzaklaşıyor
Dağıl karabulut, güneş batmadan.
Ya benimle ağla, ömrüm bitmeden.

232

Huma kuşu yüksek, “enmez” dediler
Sevda bir ateş ki, “sönmez” dediler
Yar seni unuttu, “dönmez” dediler
Kesilmiyor umut, güneş batmadan.
Dön gel yarım döngel, ömrüm bitmeden.

Sordum şu kadere, bende neyin var
Sevmeyi bilmedim, hata payım var
Belli ki felekten bana oyun var
Yamult felek yamult, güneş batmadan.
Çek elini felek ömrüm bitmeden.

Gün sızar aradan, ufka dökülür
İplik-iplik damarlarım sökülür
Muzaffer, üstüme dünya yıkılır
Gelse dosttan yanıt, güneş batmadan.
Birgün gün görürdüm, ömrüm bitmeden.

FINDIK KABUĞU HAYAT

Ezildikçe firkat gelir üstüme
Neyime güleyim güldürmez hayat.
Çok yaşıdan su doldurdu destime
Bir kahve fincanı doldurmaz hayat.

Ve onu da ikram eyledim yare
Kırk yıl hatırımı saydı biçare
Neylesin garibim olmazsa çare
Beraber süründük, bildirmez hayat.

Bir emir üstüne biz sana geldik
Hayalle yaşadık, umutla güldük
Artık ağırlaştın, altında kaldık
Bu beden bu yükü kaldırmaz hayat.

Yazın güldü dedim, aba gösterdi
Kışın güldü dedim, yaba gösterdi
Kadersizim benle çaba gösterdi
Amma, vurdum duymaz, aldırılmaz hayat.

Bırak şimdi sebepleri, fakatı
Unutmadım, muhannetten tokatı
Aldıkların verdiği kaç katı
Fındık kabuğunu doldurmaz hayat.

UNUTULMAZ HATIRALAR

Hey gidi o günler

Bu bayramda izin çıkmaz gidemem
Lale sümbül karıştın mı yaylalar.
Yaşlılara küskün müsün de hele
Gelem desem, barıştın mı yaylalar.

Uğramadım baş harabın başına
Çıkamadım Engizeğin dağına
Oturmadım bir güzelin sağına
Sarı çiçekler açtın mı yaylalar.

234

Çobanların davarını haylasın
Meyrik gelin türküsünü söylesin
Dizi tutan yokuşları boylasın
Gençler ile buluştun mu yaylalar.

Senin yaşın fazla benim yaşımdan
Kaç aşıklar geldi geçti başından
Keklik gibi uçamadım taşından
Bensizliğe alıştın mı yaylalar.

Hatıralar sarı kâkül saçında
Sevdiğim kız yaylacılar göçünde
Benim gibi hasret yanar içinde
Karşı dağa kavuştun mu yaylalar.

HEP BALTAYI TAŞA VURDUK

Dünya, seni çözen var mı hayır, şer
Tuttuğum elimde kördüğüm kaldı.
Çözdüm çözeceğim derken bir parça
Kendimi boş yere yorduğum kaldı.

Kendime dert ettim, ağlayamadım
Bir fiske menfaat sağlayamadım
Kazığına bir at bağlayamadım
Eşğemi boşa sürdüğüm kaldı.

Ve bana el oldun, herkes el oldu
Dereler yolumu kesti sel oldu
Aşılmaz dağ idim, üstüm yol oldu
Postumu yerlere serdiğim kaldı.

Kaldığın geçmişten bulaşık, artık
Taksimatta düşen bir kenar kırtık
Bir gömlek etmezsin, yamalı yırtık
Çırpınarak emek verdiğim kaldı.

Nasıl dönersen dön, ben yokum sende
Zaten emanettir, bu can bu tende
Hadi bir görelim, tersine dön de
Gözümde kocaman gördüğüm kaldı.

İlk nefes karşıma çıktın da birden
Her tur on bin nefes aldın ömürden
Arada bir ben de sevdim gönülden
Ve baltayı taşla vurduğum kaldı.

KÖPRÜ

Dünya köprüsünden gelip geçerken
Yoluma çıkmayan hile kalmadı.
El emeğim ben çorbamı içerken
Az çok çekmediğim çile kalmadı.

Ben geçene kadar çok sular geçti
Sonu gelmez birçok duygular geçti
Azca umut çokça kaygılar geçti
Görmediğim sevda bile kalmadı.

236 Düştüm kalktım, hep ayakta kalmadım
Eli bilmem ben tadını almadım
Yardım etti kula muhtaç olmadım
Komşudan bir avuç küle kalmadı.

“Kader” dedi dedi vurdu enseme
Düşmesemde çevirdiler serseme
Üç beş harman yele verdim her sene
Felekten yemedik sille kalmadı.

Zaman kısa, köprü çürük, yol ince
Anlarınız ya, yol sonuna gelince
Dünyanın hayatı, oyun eğlence
Oyun bitti, enik gülle kalmadı.

Bundan sonra bir köprü daha varmış
İnce, keskin, yüksek, uzun ve darmış
Kalabalık bir meydana uzarmış
İşte orda yalan hile kalmadı.

ÖLÜMSÜZLÜK, ÖLÜMLE BAŞLAR

Hayat ağacının, son yaprakları
Yeşili sarıya, solmadan gelsin.
Kök salan filizler, bu toprakları
Emanete devir, almadan gelsin.

Deryalarda yüzmez, sefinelerim
Şerbeti tat vermez, afinelerim
Virane gönlümde definelerim
Kara toprağa gark, olmadan gelsin.

Güneş, şafağa küs, şafak geceye
Kelime cümleye, harfler hece ye
Yıl, yıl saydık, geldik, son neticeye
Yol, toprak kapıdan girmeden gelsin.

Tabibi değilse yar ellemesin
Eriyen yüreğim dağ bellemesin
Candan sevmiyorsa boş dillemesin
Başını taşlara vurmaktan gelsin.

Gidiyorum dünya, aşka doymadan
Bir yarin koluna, başım koymadan
Sırlarım benimle, kimse duymadan
Bana ölümsüzlük gelmeden gelsin.

KENARINDA DURDUM BEN BU DÜNYANIN

Eyüp gibi geri sarmam ömrümü
Ne gününü gördüm ben bu dünyanın
Yaşım yetmiş olmuş, otuz olsa ne
Demini mi sürdüm, ben bu dünyanın.

Bir yaş aşağıya inmem, bir daha.
Çileli günlere, dönmem bir daha
Kurtulsam adını anmam bir daha
Harcınımı kardım, ben bu dünyanın.

238

Acılar peşpeşe, gözümde yaşlar
Bir acı bitmeden, diğeri başlar
Ne yapsam yerine oturmaz taşlar
Hesabın mı sordum ben bu dünyanın.

Havanda su dövdüm, hayal uçurdum
Gördüğüm serapmış, elden kaçırdım
Birgün aç, birgün tok, ömür geçirdim
Kaymağın mı yerdim, ben bu dünyanın.

Olmazsa olmazı, tek güzel yanı
Can taşıyanların, yol geçen hanı
Bağrına basıyor, bunca insanı
Çok hakkını verdim, ben bu dünyanın.

Aldığını geri vermez, görmedim
Muzaffer ben oldum, gönül vermedim
Azına şükrettim, nimet yermedim
Kenarında durdum, ben bu dünyanın.

HAYAT BU

Şu ömrümün hazanında
Gördüm sabah ezanında
Kaynayan aşk kazanında
Pişiyorum eyvah bana.

Sordum, kimin var gönlünde
Duydum yokmuş er gönlünde
Yarin olam, yar gönlünde
Coşuyorum eyvah bana.

Kime ne aşkın yaşından
Kaçamak bakışından
Umutsuz hayal peşinden
Koşuyorum eyvah bana.

Gönlümdeki gam yükünü
Bedenimde can yükünü
Şu dünyanın ben yükünü
Taşıyorum eyvah bana.

Muzaffer böyle birine
Can verdim gönül yerine
Şimdi sürüne sürüne
Yaşıyorum eyvah bana.

SESSİZ YOLCULUK

Bugün sessizliğe bürünen yolcu
Ne başladın, ne bitirdin gidersin.
Kalk, toplandık seni yolcu etmeye
Ne eksilttin, ne artırdın gidersin.

Geçer miydi aklıyın köşesinden
Unutmuşsun, dünyanın neşesinden
Çıkıyorsun hayatın gişesinden
Ne kazandın, ne getirdin gidersin.

240

Bak, dostların musallada ayakta
Susmadılar, gamlanmayı bıraktı
Konuşurlar, kalan miras merakta
Ne burtardın, ne batırdın gidersin.

Ne söylesem, iş işten geçmiş artık
Dikiş tutmaz, yamadan büyük yırtık
Bir şey söyle, azından üstü örtük
Ne bıraktın, ne götürdün gidersin.

BİN DERDİ BİR CAN TAŞIR DERTLERİ İNSAN TAŞIR

Yaşım-başım, gönlüm ile davada
Gençliğimden soyamadım ben beni.
Ayağım kabirde, burnum havada
İhtiyardan sayamadım ben beni.

Doktorlardan raporumu alınca
Hoşa geldi, maraz başa gelince
Sabreyledim, dayanılmaz olunca
Genç yerine koyamadım ben beni.

Gönül ister, hala sürem ben demi
Yaşım-başım değiştirir gündemi
Günah kaderde mi, yoksa ben de mi?
Ne istedim duyamadım ben beni.

Bazen derim, Allah beni alsaydı
Bazen derim, gençlik baki kalsaydı
Bazen derim, geçmiş geri gelseydi
Aldatmaya doyamadım ben beni.

Muzaffer'im yaşar kader içinde
Bir gün neşe, bir gün keder içinde
Bir gün bir tabutun gider içinde
Götürmeyin, diyemedim ben beni.

DÜNYA HALİ

Dünya pazarından gelir geçerim
Defolu mallara övgüler gördüm.
Karışık bakışlar, sahte gülüşler
Sonu boşa çıkan sevgiler gördüm.

Kargasını bülbül diye satanı
Havuzuna lağım suyu tutanı
Devlet merasında cirit atanı
Çayırdaki başıboş yulkılar gördüm.

242 Yetmiş yıl dolaştım göremedim tok
Bir telaş ki, rızıkta tevekkeli yok
Malı çürük, kendi çürük, hile çok
Yandaki komşuyu sorgular gördüm.

İnsanlar hırsının olmuş kölesi
Her meslek dalının vardı hilesi
Kulun, kul üstünden bitmez çilesi
Yaralar üstünde sargılar gördüm.

Dünya alevlenmiş, dumanı tüter
İman ikaz verir, şerefi biter
Yoksulun sırtından, sermaye tutar
Menfaat uğruna, saygılar gördüm

Herkes ayrı fikir ayrı düşünce
Pilanlar tutmayıp suya düşünce
Pazar bitip iflas gerçekleşince
Pişmanlık, evvahlar, kaygılar gördüm.

**PAŞA DOĞDUM
KÖLE YAŞADIM
GARİP ÖLDÜM**

Anamdan doğduğum günde
Gururla andılar beni
Demediler bir garibim
Padişah sandılar beni.

Hikmetine eremedim
Güzel günler göremedim
Dünya demi süremedim
Damardan emdiler beni.

Gitti ömrüm boş davaya
Emeklerim berhavaya
En sonunda bedavaya
Günaha bandılar beni.

Can tatlı, aman istedi
Ecelden zaman istedi
Azrail kurban istedi
Garibim sundular beni.

Malım mülküm varım yokmuş
Bir kimseye karım yokmuş
Yeryüzünde yerim yokmuş
Altına gömdüler beni.

BAY GÖNÜL

Hayat acımasız gelmez insafa
Giden ömür geri dönmez bay gönül.
Otuzdan yetmişe, umut var ama
Yetmişten otuza inmez bay gönül.

Günler azaldıkça burkulur için
Der içerden bir his sıraya geçin
Vicdanında yara maziden suçun
Bazı yüz karası denmez bay gönül.

Umutlara, umutsuzluk karışır
Fani hayat bakisiyle barışır
Gözyaşların ırmaklarla yarışır
Yürekteki ateş sönmez bay gönül.

İstersin bir gölgem olsun azından
Görüp ilgilenmez, kimse nazından
Tek haz kalır torunların hazından
O'nlar Muzaffer'i anmaz bay gönül.

BOŞ ARZULARIM

Yetmişleri buldu yaşıım
Bitmedi boş arzularım
Sanki, ölmeyecekmişim
Bitmedi boş arzularım.

Sana anlatayım, dur da
Zerre hilafım yok burda
İki ayağım çukurda
Bitmedi boş arzularım.

Neler istemez ki canım
Yerde sürünürken yanım
Başta, iki, üç, dört hanım
Bitmedi boş arzularım.

Belki sizlere boş gelir
Belki gönlüne coş gelir
Hayali bile hoş gelir
Bitmedi boş arzularım.

Aldım dağı, vurdum dağa
Adım kaldı züğürt ağa
Tenim düşmeden toprağa
Bitmedi boş arzularım.

Ve, ecel kapımı çalsa
Bir nefeslik ömrüm kalsa
Azrail canımı alsa
Bitmedi boş arzularım.

UYMADI

Üşüyorum dünyanın ateşinde
Ben dünyaya dünya bana uymadı.
Ben yoruldum koşan koşsun peşinde
Doğan günüm batan güne uymadı.

Yazım yazılmış hayâta gelmeden
Yaşıyorum neticeyi bilmeden
Hayat mezar oldu bana ölmeden
Beden taşıdığım cana uymadı.

246

Hayâtımı pay eyledim zamana
Kader dedim başımdaki dumana
Dosta giden yol uğradı bu hana
Bu gönül yolcusu hana uymadı.

Takvimlerden döküldükçe yaprağım
Bir sürprizle beni bekler toprağım
Koptu kopar bedenimden can bağım
Muzaffer de bugün düne uymadı.

BU CİHANDA

Bir gülersen iki ağla
Bitmez yara bu cihanda.
Güvenme de umut bağla
Şafaklara bu cihanda.

Umudun orantısı yok
Yarının garantisi yok
Genci yok kırantısı yok
Ölüm ara bu cihanda.

Gülistanı hazan vurur
Güzellikler mazi olur
Eskilerden kimler kalır
Hatır sora bu cihanda.

Ancak odur hüvelbâki
Ne şerbet kalır ne sâki
Kıyamete kadar tâ ki
Sürpriz sıra bu cihanda.

Yeşer, yeşil kubbe, yeşer
Neredesin Hayr-ul Beşer
Bir gün Muzaffer de düşer
Topraklara bu cihanda.

UZAKLARDAN GELEN KARAR

Sana ait şeyler, kalkınca rafa
Uzaklardan gelir karar bilesin.
Musallada dostlar dururlar safe
Fâni hayat sona erer bilesin.

Ser sarhoş gezerken başın dumanda
Ömrün tekrarı yok, biter bir anda
Dünyalar değişir meçhul zamanda
Ya kârdır veyahut zarar bilesin.

248

Tek cümle bilen yok artık nerdesin
Rüyalarda değil, gerçeklerdesin
Kimin umrundasın, ne hallerdesin
Kimler yokluğunu arar bilesin.

Anlarsın da artık ne işe yarar
Senden gelmiş sana gelecek zarar
Kurulur mahkeme vermeden karar
İğneden ipliğe sorar bilesin.

Gençmiş ihtiyarmış, bakmaz yaşına
Senin kıyametin kopmuş başına
Açarlar bohçanı gitmez hoşuna
Umduğundan fazla yorar bilesin.

BOŞTAN DOLUYA

Baharı, yazı yaşadım
Ömrüm güze geldi benim.
Arza boş taban döşedim
Önümde kış kaldı benim.

Aşkımı bulursam eğer
Kışı yaşamaya değer
Her yürek taşımaz meğer.
Yüreğim güç buldu benim.

Yüreğimi aşka açtım
İki gözüm yaş dolaştım
Şükür, hedefe ulaştım
Aşk yüzüme güldü benim.

Güneş yüreğime indi
Çöller kutuplara döndü
Mecnun Mevlâ'sına yandı
Leyla'larım öldü benim.

Gördüm hayat boş yarışmış
Aklım gönlümle barışmış
Ruhum sırlara karışmış
Tenim toprak oldu benim.

HAYAT BİR SINAV

Taşımnda baykuşlar öten
Viraneyim, bu âlemde.
Sondan başlar, baştan biten
Efsaneyim, bu âlemde.

Ne şahım ne sultanım ben
Ne kralım, ne hanım ben
Bir bedendeki canım ben
Divaneyim, bu âlemde.

250

Yazım yazılmış başında
Yolum hayat yokuşunda
Sarhoş dünyanın peşinde
Avâneyim, bu âlemde.

Yaşım, gücümü bitirmiş
Sözüm, tesirin yitirmiş
Sessiz, köşede oturmuş
Avareyim, bu âlemde.

Derde diz çökmekte usta
Acılar çekmekte usta
Gözyaşı dökmekte usta
Şahaneyim, bu âlemde.

Varlığım, yokluğum benim
Bir ölüm, bir doğum benim
Seninledir bağım benim
Sınavdayım, bu âlemde.

DEĞİL Mİ

Dışardan görenler hazine sanar
Dert küpümde ne dertlerim var benim
Utanırım kimseye anlatmaya
Haya benim, edep benim, ar benim.

Gönlüm hâlâ daha zirveyi arar
Demedim ki, Allah'tan gelir karar
Dünya geniş olmuş neyime yarar
Hayat gömlek, üzerime dar benim.

Tecrübemi öğüt verdim alan yok
Yemin etsem zarar gelmez yalan yok
Hatır-gönül, bir ölçüde kalan yok
Öldüğüme alkış tutar yar benim.

Kendi türküme nefesim yetmiyor
Boşa üflerim düdüğüm ötmüyor
Devir döndü bununla iş bitmiyor
Bundan sonra iflah olmam zor benim.

Karşı dağa bahar geldi kış bitti
Kuru beden çiçek açmaz, yaş bitti
Anladım ki muzaffer'de iş bitti
Erimiyor başımdaki kar benim.

SONBAHAR

Dert içinde derbederim
Bükülür bellerim benim.
Ben derdimi dert ederim
Soluyor güllerim benim.

Bağrıma sam yeli esti
Meyve daldan ümit kesti
Bumuydu hayatın jesti
Lal oldu dillerim benim.

252

Çiçekli ağaç dalıyım
Özünden sevda balıyım
Dostuma hasret doluyum
Açılsın yollarım benim.

Fânîyim, fânî âlemde
Neşe de bitti elem de
Silinirim tek kalemde
Üflenir küllerim benim.

DİLENCİ

Karşı duvar dibinde, beklerim pencereni
Arala perdeleri, bir lahzecik gör kapat.
Titrer elim, ayağım, temmuzun sıcaklığında
Hışmîle kapatmadan, derdim nedir, sor kapat.

Yıllardır taşıyorum, hayalimde resmini
Yazmadım duvarlara, bilmesinler ismini
Yine annene bırak, kalbiyin bir kısmını
Ağaç olurum burda, çık karşımda dur kapat.

Sızlasa da vicdanın, şu pejmürde halime
Prangalar vurmasan, toz pembe hayalime
Sevgi dolu yüreğin, dönmesin mezalime
Ya bağrına bas beni, ya yerlere vur kapat.

Gülümseyen gamzeler, tazeler umutları
Umut yağmurlarını, taşıyan bulutları
Gören “dilenci” desin, geçelim hudutları
Baş-göz sadakasına, bir busecik ver kapat.

HAYAT MARATONU

Bir gün hayat yarışında
İsmimi okuyacaklar.
Herkesin ilgisi bende
Başıma toplanacaklar.

Çıkacağım musallaya
Madalyamı takacaklar
Taraftar şampiyonunu
Omuzda taşıyacaklar.

254

Neticesinde ürktüğüm
Mekana bırakacaklar
Yarış nasıl geçti diye
Her konudan soracaklar

Ciddi faul yapmamışsam
Jüride kurtaracaklar
Bu yarış düzenleyen
Beni yürekten kucaklar.

Yarışı kaybedersem de,
Encamıma bakacaklar.

SES VER

Hayattaysan kulakların çınlasın
Mecnun dersem hatırlarsın yar beni.
Tembih ettim, beni o yar anlasın
Selam saldım, kuşlar sana der beni.

Dağlar yüce, sular derin, yol uzun
Yüreğimi sardı yine gam, hüznün
Karanlık geceme mehtap ay yüzün
Yürek varsa yüreğinle sar beni.

Deli gönlüm yükseklerde oturur
Alır beni mazilere götürür
Bir selamın gençliğimi getirir
Beni benden aldın geri ver beni.

İster misin neredesin? belalım
Muzaffer der, gel bir bütün olalım
İstemezsen yine uzak kalalım
Bahar gelsin turnalardan sor beni.

SÖZÜN MERDİ

Bir gönüle, bir de, yaşa bakarsın
Dostların tevellüt sorduğu zaman.
Vitesi boşluktan geri takarsın
Yaşın ellisine erdiği zaman.

Gönül yükseklerde, yüksek oturur
Bir laf konuşursun, rüzgar götürür
Geri laf yersin ki, seni bitirir
Yaşın elli beşe geldiği zaman.

Gözüne bakarlar, bitmiş pırıltı
Sakın akıl verme, derler “dırıltı”
Boğazda hırıltı, dipte zırıltı
Yaşın altmışını gördüğü zaman.

256

Sütün azalsa da, inek sağılır
Girdiğin odadan, meclis dağılır
Moralin bozulur, başın eğilir
Yaşın altmış beşi bulduğu zaman.

Söz elden gidermiş, erlik bitermiş
Horozun yerine tavuk ötermiş
Gözüne bir anlık gençlik tütermiş
Yaşın yetmişine dolduğu zaman.

Anlayan dinlesin, sözün merdinden
Kim ölür bu yaşta, kimin derdinden
“Zamanı da gelmiş” derler ardından
Yaşın yetmiş beşte, durduğu zaman.

Gülme Muzaffer’e, sen de böylesin
Aksini düşünen varsa söylesin
Sekseninde Allah yardım eylesin
Her yanını emraz sardığı zaman.

ÖMÜR DEDIĞİN

Paytak paytak, ayak bastım toprağa
Koşa koşa geldim ben bu yaşıma.
O günden öğrendim tökezlemeyi
Taştan taşa, geldim ben bu yaşıma.

Karardıkça bahtımız karalandı
Ne yaptım sa ak günler aralandı
Dağ ardında, dağlar var sıralandı
Aşa aşağı, geldim ben bu yaşıma.

Gerilerde durdum “şaşkın” dediler
Boş ver dedim “adam pişkin” dediler
İleri atıldım “çoşkun” dediler
Coşa coşa geldim ben bu yaşıma.

El sözünden, sırtımda yağır oldu
Gözlerim kör kulağım sağır oldu
Her kalkışta faturam ağır oldu
Düşe düşe geldim ben bu yaşıma.

Yusuf gibi, pazarlarda sattılar
Kurban diye, İsmail'e kattılar
İbrahim'im, ateşlere attılar
Pişe pişe geldim ben bu yaşıma.

Bana ne ki, dünyanın neşesinden
Geçirmezdim, aklımın köşesinden
Çıkmaktayım ömrümün gişesinden
Paşa paşa geldim ben bu yaşıma.

Boş dünyama, ahretimi yeğledim
Verdiğine daim şükür eyledim
Ömür boyu defalarca söyledim
Sanma boşa geldim ben bu yaşıma.

KÖYDEN ŞEHİRE

Yoktu bir avuç toprağım
Köyden bana toz kalmadı.
Avrat dedi, “göçek herif”
Yok diyecek yüz kalmadı.

Köyden çıktık, üzgün, şaşkın
Endişeler boydan aşkın
Kalpte hüznün, gözde taşkın
Dayanacak öz kalmadı.

Garibanız, durum zayıf
İkimiz de büyük hayıf
İt rezilliğinde keyif
Çorbamıza tuz kalmadı.

258 Pul tosbağa gibi gelir
Ve giderken tavşan olur
Her ne olsa hanım bilir
Söz üstüne söz kalmadı.

Tarla takım olmayınca
Evde telaş kalmayınca
Açıldı kapalı gonca
Çekilecek naz kalmadı.

Avrat dedim, “hanım” dedi
Otorite haltı yedi
Aslan idim, oldum kedi
Od-ocakta köz kalmadı.

Miskinim oldu dik başlı
Surat asık, çatık kaşlı
Nerede mahmur bakışlı
Söz yiyecek göz kalmadı.

ŞÜKÜR, FAKİRDE

Bu günden geçmişe, bizim ellerde
Yokluk kime çöktü, sen bilir misin
Gölükle on saat çamur yollarda
Çileyi kim çekti, sen bilir misin

Yoksulluk yağardı Kara Bulut'tan
Umutla yaşadık biten umuttan
Baş geçim kaynağı pekmezden, duttan
Çok hanede yoktu, sen bilir misin

Bak unuttum size bunu demeyi
Tarhana çorbası sabah yemeği
Patates sulusu, varsa dövmeği
Misafire döktü, sen bilir misin

Beş çebişe bir yıl umut bağlardık
Bir avuç cevizden geçim sağlardık
Yırtılan gömleğe üç gün ağlardık
Yamay kim dikti, sen bilir misin?

Bir avuç toprak yok, kalmıştır naçar
Senenin çok günü gurbette geçer
Ya pamuk çapalar, ya çeltik biçer
Ömrünü ne söktü, sen bilir misin

Sebzemiz mevsimlik, meyvemiz aylık
Işığımız çıra, yerimiz köylük
Sabancı'da yoktu bizdeki beylik
Yüreğimiz pekti, sen bilir misin

Koca kapısında dolmadı yılın
Kınası solmadı, kınalı elin
Doğumda öldüler onlarca gelin
Ne yürekler yaktı, sen bilir misin

Bu gerçek hayattı, şükreyle uşak
Şimdi şükreleyen o günkü kuşak
Yorgan boydan kısa, kurtarmaz döşek
Kışlar nasıl çıktı, sen bilir misin

*Aile
Şiirleri*

ÇOCUKLARIM ve BEN

Beş gonca gülüm var, gönül hanemde
Sevgimizdir mehenk taşımız bizim.
Birlikte söz verdik, Bezm-i alemde
O söze bağlıdır, başımız bizim.

Gönüldeki sevgi oradan gelir
Bazı kırıklıklar, sıradan gelir
Dillerin açtığı yaradan gelir
Çekilir çürüyen dişimiz bizim.

Vermiş bizi bize, nimeti haktan
Köklerden, bedenden, daldan, yapraktan
Ekşisi, tatlısı, aynı topraktan
Acıyla tatlanır aşımız bizim.

Bahar yaz yaşamak, gönülde olan
Hayat dört mevsimdir, kaderle gelen
Canlanan bahara, su hayat veren
Karlı, fırtınalı, kışımız bizim.

Bezm-i aleminden, takdirle geldik
İlkbahar açıldık, sonbahar solduk
Birlikte ağladık, birlikte güldük
Birlikte süzülür, yaşımız bizim.

Başkadır Muzaffer, bakmayın lafa
Sevgisi yürekte, kaldırmaz kefe
Hakkım helal olsun, dizmeden safa
Rahmetine kalmış, işimiz bizim.

ELİF'İM

Elif gelir sol göğsüme yaslanır
Cennet kokusunu sunar Elif'im.
Tatlı gülüşünü güneş kıskanır
Gülüşüne canım kaynar Elif'im.

Rengini soldurur güneş doğmasını
Cilasını silinir, yağmur yağmasını
Kokusu dağılır, rüzgar değmesini
Yüreğim yerinden oynar Elif'im.

266

Tutalım el-ele yörük güzelim
Çıkalım seninle dağda gezelim
Sürmeli gözlere türkü yazalım
Yörükler yayladan döner Elif'im.

Kötülükler sana yakın gelmesin
Ay gibi cemalin, gölgelenmesin
Seni incitenin yüzü gülmesin
Sızlar yüreğimiz, yanar Elif'im.

Anası Melek'te, babası Yasin
Dedesi Muzaffer, Gülünü sevsin
Görenler kırk kere "maşallah" desin
Gözümünden çağlayan, Pınar Elif'im.

(Dedesinden Elif torununa)

GÖNLÜMÜN GÜNEŞİ

(Eşimin ardından)

Ayrılığın yüreğimde, yar benim,
Ateşlendi, kor oldu da tütüyor.
Aklım sende, ruhsuz kaldı bedenim
Şafak attı, gözüm uyku tutmuyor.

Dört günlük ayrılık, dört asır oldu
Kuş tüyü yatağım, çul, hasır oldu
Deli gönlüm sana, münhasır oldu
Tutsak olmuş, çözülp de gitmiyor.

Söyle yârim!, kurtulayım meraktan
Feryadımı duyar mısın ıraktan
Eğer bana inanırsan yürekte
Seni bilmem, bende hasret bitmiyor.

Mutlu kimdir gözü yolda kalan mı?
Mutluluğu acılarda bulan mı?
Şiirlerle anlattığım yalan mı?
Yar gönlüne, niye gücüm yetmiyor?.

Bir cevap yaz, kaşlarını çatan yar
Kırk dört yıldır kollarımda yatan yar
Sevdasını yüreğinde tutan yar
Dışarıya fazla belli etmiyor.

Madem fazla umurunda değilim
Benim sana olsa bile meyilim
“Bekarlık ta sultanlıkmış”, be gülüm
Bir gün doğdu üzerime, batmıyor.

ÇOCUK ANAM

Kanıyla besledi doğana kadar
Onaltıdan fazla değildi anam.
Getirdi dünyaya canına bedel
Ebesiz, doktorsuz, doğurdu anam.

Elbistan'a uzak, dağın başında
Demirlik köyünde, Mart'ın kışında
Oyuna doymamış çocuk yaşında
Daha bu yük sana ağırdı anam.

268

Çaresizin işi kalmış Allah'a
toprakla beleyip sarar kundağa
Hazır bezler icat olmamış daha
Olsada kim bilip alırdı anam.

Günler kolay geçmez babam askerde
Okuma yazma yok, telefon nerde
Yoksulluk bir yerde, hasret bir yerde
Kırıcı sözlere sağırdı anam.

Bir yıl sonra babam teskere alır
İki gün yayan yol, evine gelir
Ben iki yaşarım kardeşim olur
Hemi bal, hem de zehirdi anam.

Çok geçmez yolları kurbete düşer
Ne yapsın ekmeğin peşinden koşar
Tarlada, çapada, güneşte pişer

Hayat baştan sona kahırdı anam.
Yatardım dizine, gözüme bakar
Saçımı okşardı, şeker mi şeker
Şimdide yokluğu boynumu büker
Beni şefkatine doyurdu anam

Anlatırdı bana derdini böyle
Haydi anam derdim bir türkü söyle
Elini göğsüne koyardı şöyle
Göz yaşı gamını yoğurdu anam.

Dökmekle biter mi? yoksulun derdi
Daha anlatacak çok derdi vardı
Rabbim altmışsekiz yıl ömür verdi
Şimdide yanına çağırdı anam.

Kulağında sesi, gözümde resmi
Ne kadar güzeldi Gül Endam ismi
Muzaffer oğlunla azrail küs mü?
Hasretin içimi kavurdu anam.

ARARIM (Eşime)

Hasret dolu sözlerimin
Başında seni ararım.
Damla damla gözlerimin
Yaşında seni ararım.

Yıkılırim gittiğin gün
Hıçkırıklar düğüm düğüm
Tükendikçe son ümidim
Dışında seni ararım.

Soramamki gülüm nerde
Teselliyi ahuzarda
Ağlayarak odalarda
Peşimde seni ararım.

270 Gül dudakta, nurlu yüzde
İçerimi yakan közde
Gördüğüm her ceylan gözde
Kaşında seni ararım.

Hayalin yanı başımda
Hisseyledim ağuşumda
Kokunu aldım düşümde
Düşümde seni ararım.

Elimle elimi tuttum
Yanımdasın hayalettim
Tutam dedim el uzattım
Karşımda seni ararım.

Çekip gidersen sessizce
Hayat bulunca netice
Künyen yazılır HATİCE
Taşında seni ararım.

Eşim Hatice'ye Allah uzun ömürler versin. Beni ondan geriye bırakmasın)

KUZUM

Çıkmış taş başında niye melersin
Tuzğa düşersin, coş olma kuzum.
Yürekte yaram var, dağlar, delersin
Kar yağmış başıma, kış olma kuzum.

Yalçın kayalarda oyuna dalma
Aşağı düşersin, gaflete gelme
Sahibin üzülür, sürüden kalma
Av olursun, başı boş olma kuzum.

Meler kuzum, çobanına yaslanır
Sürmeli gözleri kime süslenir
Dertli meler, sahibine seslenir
Kavuş sahibine, leş olma kuzum.

Kurtlar kostüm giymiş, dünya karnaval
Dışı sana benzer, içi canavar
Kanat takıp uçsan, şahin yakalar
Kalleş sofrasına, aş olma kuzum.

Kurbanlık olmaya uygundur yaşın
Koy arpayı, otu, canını düşün
Hak için kurban ol, kesilsin başın
Namerdin ipinde baş olma kuzum.

Şeytandan fitnedir, tilkiden kurnaz
İnsan çiğ süt emmiş, hiç güven olmaz
Başına gelmeden, aklına gelmez
Kuzusun, kurda yoldaş olma kuzum

En büyük acıyı, Eyyüp'ler çekmiş
Kadere baş eğmiş, göz yaşı dökmüş
Benim ciğerimsin, kurtlar göz dikmiş
Babayım!, gözümde yaş olma kuzum.

BABAM

Seni ilk tanıdım, çocukluğumda
Sırmaydı saçların, soldun mu babam.
Şefkatli kolların sıcaklığında
Üstümüze kanat gerdin mi babam.

Bir lokma rızık için, yollara düştün
Gözden uzak, gurbet ellere düştün
Issız dağa, sessiz çöllere düştün
Bir lokma ekmeği, buldun mu babam.

Yine kış bastırdı, dağlar dumandır
Ayrıldın yuvandan, hayli zamandır
Bu ayda da, geleceğin gümandır
Kapı çaldı sandım, geldin mi babam.

272

Biz içerde, sıcak soba başında
Sen dışarda, bize ekmeğin peşinde
Gece ayazında, kara kışında
Yorgansız, yataksız, kaldın mı babam.

Yine bize sensiz bayram yaptırdın
Sevdalı anneme, hasret çektirdin
Bizlere babasız boyun büktürdün
Oyuncak demiştin! aldın mı babam.

Peygamberin sözü, mutlaka haklı
Dünyada ödenmez annenin hakkı
Babaların hakkı, mahşere saklı
Müjdesine mutlu oldun mu babam.

Hasta idin, yuvamızda kalmadın
Yaşın kaçtı ecel aman vermedin
Kapımız çalındı, babam gelmedin,
Kara haber geldi, öldün mü babam.

BABALAR

Allah'ın ahmak kulu
Babalardır babalar
Yüreği şefkat dolu
Evlat için çabalar.

Oyun ile başlarız
Baba eşek ol deriz
Zavallının sırtına
Ömür boyu bineriz.

Göz bebeği yanında
Sarsılmaz vicdanında
Elini öperiz ya
Gözümüz cüzdanında.

Bazen kahrı çekilir
Silkeleriz dökülür
Baba buna yıkılmaz
Bir çift söze yıkılır.

Baba bu sıralarda
Söz ister aralarda
Babaya gem vurulur
Dizginler analarda

Anadaki güç var ya
Baba gücü angarya
Ne takdir ne teşekkür
Hep babalık yapar ya.

Neticeye gelemim
Gönül birlik olalım
Babanın varlığını
Yok olmadan bilelim.

KIZLAR

Üç kız sevdim, üçünü bir arada,
Sıcak kollarımda sarmak istedim.
Gayret ettim sizler ile murada
İki cihanda da ermek istedim.

Solumda, önümde, biri sağımda
Üç gülüm açılmış, gönül bağımda
Sırtımı verdiğim karlı dağımda
Sevgi pınarını ırmak istedim.

274

Akşamları beklerken yollarımı
Siz koşarken, açardım kollarımı
Bir şekere öperken ellerimi
Sizi cıvıl cıvıl görmek istedim.

On beş yaş üzeri bir ayrı güzel
Bu güzellik size Mevla'dan özel
Ne geçti aradan, okuma gazel
Takdiriniz nedir bilmek istedim.

Demişti ki, ol Resul-i Kibriya
“Benim ümmetime en büyük ziya”
Cennet kapıları sizinle güya
Açılır içeri girmek istedim.

ANNE AŞKI

Sevdanın şiddeti, sevgide gizli
Sevginde aşk kokar, ah canım annem.
Yıldırımdan sıcak, şimşekten hızlı
Gönülünden gönüle uçalım annem.

Bu aşk ve bu sevgi, Hak'kın kudreti
Anne evlat aşkı dünya serveti
Ben sana, sen bana çekme hasreti
Birlikte konalım göçelim annem.

Gözümü dünyaya açtığım anda
Bilirim, "can buldum" dedin cananda
Sevgine muhtacım iki cihanda
Aşkını tek kadehten içelim annem.

Fitratı aşktır bu, biter mi? sanma
Kısadır ayrılık, üzülmeye, yanma
Belkide sevene zor gelir amma
Takdiri ilahi, naçarım annem.

Yansa da yüreğin bir gün derinden
Faydasız, akmasın yaş gözlerinden
Sırat köprüsünde tut ellerimden
Korkum yok, beraber geçelim annem.

Son ver göz yaşına, son ver hasrete
Korkma cehennemden, girme cennete
Girecek gönül var, gönülünden öte
Yare gönlümüzü açalım annem.

BABA

Baba dizmiş aileyi
Sıralı beş parmak gibi.
Evlat, anne yan yanalar
Baba tek baş parmak gibi.

Gerilerden, seyre kalmış
İşi düşen destek almış
Fikir vermiş fazla gelmiş
Kestikleri tırnak gibi.

276 Sesler gelir kulaklara
Kelam gelmez dudaklara
İsteddiği ara sıra
Hatırını sormak gibi.

Geçirir ince elekten
“Hayırlısı” der yürekten
Son isteği var felekten
Toprağına girmek gibi.

Vakit dolar yavaş yavaş
Elde kalan künyeli taş
Gözlerini dolduran yaş
Durgun akan ırmak gibi.

Muzaffer, babaya sormuş
Bu dünyada neyin varmış?
İçini bir korku sarmış
Hesabını vermek gibi.

SOĞAN, SARMISAK

(*Seni Seviyorum*)

Hanım ile başım dertte
Soğan sarımsak yüzünden.
Homur homur şikayette
Soğan sarımsak yüzünden.

Duysa sarımsaktan eser
Selam almaz, surat asar
Bağır, çağır, asar, keser
Soğan sarımsak yüzünden.

Surat asmak ile kalmaz
Üç gün odasına almaz
Yalvardım vicdana gelmez
Soğan sarımsak yüzünden.

Paça desem, haram oldu
Etli pide, dram oldu
Midem hasret verem oldu
Soğan sarımsak yüzünden.

Döğüşsek de, barışsak da
Her gün pazara çıksakta
Gözüm, soğan sarımsakta
Aslan'a yasak yüzünden.

YARIM ASIRIN SIRRI

Gelin yaşı on dört, on dokuz damat
Evcilik oynardık, çul bizim oldu.
Birlikte olmuştuk, sevgi yumağı
Açılan, sarılan kol bizim oldu.

Şartlar acımasız, kurallar katı
Birlikte içmiştik, andımız kati
Neden olmasın ki gör hakikati
Kol kola yürüdük, yol bizim oldu.

Birlikte güreledik, birlikte estik
Birlikte barıştık, birlikte sustuk
Sevgi yorgan oldu, saygımız yastık
Gönül bizim oldu, dil bizim oldu.

278

Birlikte güç doğar, doğduk beraber
Bir ana, bir baba olduk beraber
Yuvamızı kutsal kıldık beraber
Cennet bizim oldu, dal bizim oldu.

Nasihat dinledik, öğütler tuttuk
Gelmez yanımıza, tahammül ettik
Birlikte bir ömür yaşadık gittik
Ocağımız tüttü, kül bizim oldu.

Yol sona yaklaştı, kutsal beş nefes
Birlikte karıştık tek fikir tek ses
Bizlerde yorgunluk onlarda heves
Açılan tomuran gül bizim oldu

Şimdi söz evlatta, pabucum damda
Gençlikten bir resim kaldı odamda
Muzaffer'e sorarlarsa bu demde
Yarım asır mutlu yıl bizim oldu.

UYKU, GAFLET, RÜYA VE GERÇEK

Canım boğazımda, son vasiyetim
Gidiyorum, beni unutma oğul.
Bu defa içtiğim ecel şerbetim
Öldürür, rakıyla bir tutma oğul.

El gördülük yere yap biraz hayır
Mevlüdümü okut, ilan et, duyur
Babanı kurtarır, huzurla uyur
“He he” diye beni avutma oğul.

Yemin borçlarımı takside bağla
Namaz, oruç için, deviri sağla
Ölümüne değil, halime ağla
Haccı-umreyi de unutma oğul.

Doymadım dünyaya, kaldı nazarım
Mermer yap, havalı olsun mezarım
Oralarda ne var, ne yok yazarım
Anlat kalanlara, sır tutma, oğul.

Yazıyorum oğlum, okusun herkes
Boğulurum burda, alamam nefes
Ne kapı pencere, ne ışık, ne ses
Çıkar beni burdan, uzatma oğul.

Borcum çokmuş, tez farkına vardılar
Geldiğim gün komşulardan sordular
Daha ilk günümde, fena yordular
Ben borca batmışım, sen batma oğul.

Dünyaya ömrümü boşa vermişim
Ezanla uyandım, rüya görmüşüm
Bir kuldan fayda yok, tek bireymişim
Elimden tutmazsa, sen tutma oğul.

EVLİLİĞİMİZİN 48. YILI (Eşime)

Mevlam seni hurilerle yaratmış
Tek farkına varan, işte o benim .
Nefesine misk-i amberi katmış
Nimetine eren, işte o benim.

Tek kalp siyam ikiz, dünyaya geldik
Yaşın on beş idi, bir bütün olduk
İki can yaşadık, tek nefes aldık
“Yar” dediğin yaren, işte o benim.

280

Elbette dünyada, taş taşa değer
Bir yastıkta yatan, baş başa değer
Sevmiştir, vermişse, eş eşe değer
Sana değer veren, işte o benim.

Canım cananımsın, iki gözüksün
Kalbimsin, aklımsın, cana lüzumsuz
Çürüse bedenim, ruhum, özüksün
Daha üstün gören, işte o benim.

Sevgin derinlerde, riya ney bilmem
Kalbimden çıkartıp, dilime almam
Yetmiş huri gelse, ben sensiz olmam
Sana hayran kalan, işte o benim.

Aşk ateşi yanar, tüten bacada
Anlatmak kolay mı aşkı hecede
Hayat baştan başlar, son neticede
Ölümsüz yar olan, işte o benim.

GÜLENDAM

Benim sevgili anam, cennetlerin sultanı
Tırnağın değişmezdim, dünyanın yakut'una.
Varlığın nefesimdi, yokluğun boğar beni
Hasretlik çekiyorum, el kadar çaputuna.

Sıcaklığın güneşti, yüzün on dörtlük aydı
Senin gittiğin gece, bütün yıldızlar kaydı
Bir anda dünya durdu, hayat yerinde saydı
Koynunda yer yok muydu, girseydim tabutuna.

Özledim seni anam, her gün sulanır gözüm
Yaşım yetmiş olsa da, anam sensiz öksüzüm
Çok sevmiş olmalı ki, takdirine yok sözüm
Ne bey dedin, ne evlat, uçtun gittin katına

Çevremde sevenlerim, üzerim pek, karnım tok
Oğlum, kızım, kardeşim, gönül verenlerim çok
Ve öyleymiş be anam, anam yoksa kimsem yok
Senin adın Güleldam, kurban olam adına
Hakkını helal eyle, Muzaffer evladına.

İçimizde ana aşkı dilimizde kelimeler olsun
Saygı değer analara Muzaffer'den selam olsun

KUZENLERİN DÜĞÜNÜ

Günlerdir hazırlanır, kuyruk sallayan ördek
Ana, kızı, peş peşe, ver coşkuyu oynasın.
Belli, bayağı noksan, kafalarda çekirdek
Yine şeytan dört köşe, ver coşkuyu oynasın.

Yeni kıyafet almış, kuzen çıkmış oyuna
Kızlarımız namuslu, bakma etek boyuna
Aç birazda yukardan, servis olsun soyuna
Neşe üstüne neşe, ver coşkuyu oynasın.

282 Salla güzelim salla, soran, anneni sorsun
Gögüs göbek oynat ki, hacı deden kudursun
Düğünde herşey mübah, iman kenarda dursun
Edepte neymiş haşa, ver coşkuyu oynasın.

Düğün, eğlence demek, ama var orta yolu
Her şey israf gösteriş, her şeyde günah dolu
İmkan üstüne çıkmış, Allah'ın sersem kulu
Yaşa baba çok yaşa, ver coşkuyu oynasın.

Hani sen sofî idin, en azdan, ehli sünnet
Tapusu elindeydi, garantiliydi cennet
Fetvası dinlenmeyen hoca getirir cinnet
Dur diyen yok gidişe ver coşkuyu oynasın.

Ve son gece yarısı korna, konvoy, gürültü
Muzaffer bir şey dese, tümünden bir hırıltı
Yüzünde nur kalmamış, imanından parıltı
Ocağına od düşe, ver coşkuyu oynasın.

TORUNLA SOHBET

Evlad, eskileri sorarsan dinle!
Karnımız aç gönlü toklardık evlat
Kendimizden evel, komşuyu sorar
Aç mıdır, tok mudur, yoklardık evlat.

Ne hisse bilirdik, ne senet, döviz
İki üç aile, bir toprak eviz
Yarım ölçek üzüm, bir ölçek ceviz
Misafirler için saklardık evlat.

Lastik ayakkabı, yamalı gömlek
Üç beş tıngır tabak, bir iki çömlek
Anneye kaderdi, doğumda ölmek
Doktorsuz, ebesiz beklerdik evlat.

Çamaşırı küllü suda yurlardı
Sabunu az kullan, israf derlerdi
Çayhane, kahveler, lüküs yerlerdi
Çayımızı dağdan toplardık evlat.

On kilo buğdaya ekin biçerdik
Yarım kilosunu tohum seçerdik
Köprüsüz dereden, yalın geçerdik
Taşlardan taşlara hoplardık evlat.

Bazen gün sürerdi yaya yolumuz
Geçim sıkıntısı, sefil halimiz
Haraçsız yol vermez, karakolumuz
Yükümüzü gece yüklerdik evlat.

Kurban olam evlat deme alay mı
Bayramda bir kebab, küçük olay mı
Diğer zamanlarda, yemek kolay mı
Önünden geçerken koklardık evlat.

Yalanı yok evlat, hem vallah billah
Yarım karın derdik, elhamdülillah
Şimdi nankör olduk, verdikçe Allah
O gün, kanaatkar toklardık evlat.

ANNELER GÜNÜYMÜŞ

Bir gün mü çektin ki, benim kahrımı
Sana yılda bir gün verilir, annem.
Yılanlar uzağa kussun zehrini
Başta senin hakkın sorulur annem.

Sağlığımda, huzurumda, bütçemde
Duandan bereket vardır akçemde
Dört mevsim gül açar gönül bahçemde
Sarılır, sarılır dürülür annem.

Ne tatlı heyecan olurdu sende
Sana geliyorum dediğim günde
Neler olmazdı ki, o gün öğünde
Hasta yatağından dirilir annem.

Zannetmem, parama, puluma muhtaç
İlgiye, sevgiye, yüzüme muhtaç
Sıcak bakışıma, gözüme muhtaç
Bastığım toprağa sarılır annem.

Bu mudur söyleyin, annenin hakkı
Gözünden konuşur, yetmez mi, aklı
Öfkesi, sevgisi içinde saklı
Her gün can evinden vurulur annem.

AĞLARSA ANNEM AĞLAR

Kaynar kazan kapak tutmaz
İçerim kaynıyor annem.
Felek kancasını takmış
Benimle oynuyor annem.

Zannederler ateş söndü
Ateş ciğerime endi
Kelimeler düğümlendi
Yutkundum, olmuyor annem.

286

Kalbime damlayan yaşı
Sanmayın, kadere karşı
Bağrımda kırk sabır taşı
Dert derde uymuyor annem.

Önümüzde ne var daha
Tevekkel oldum Allah'a
Kazan kapak tuttu aha
İçerim kaynıyor annem.

SÜTÜN HATIRI

Dünürler kapışır, ortalık duman
İnat rüzgarında, yelkenler fora
Poyaları çıkar, kim kimden yaman
Sarılmıyor artık kanayan yara.

Oğlan kurmalıktır, annenin balı
Acımaya değer, gelinin hali
Çözemez düğümü, kaymakam, vali
Artık rezilliğin bini bir para.

Birisi uymasa anne sözüne
Emzirdiği sütü vurur yüzüne
“Haram-zehir olsun, dursun gözüne”
Der, başına kakar, atarlar nâra.

İş ilerler artık olacak olur
İnatçı dünürler muradın alır
Günahsız çocuklar arada kalır
Sana el açarız yüzümüz kara
Yarabbi bozgunluk verme dostlara.

50. YIL

Neyleyim gül kokusunu
Gülüm muhabbet kokuyor.
Çekiyorum korkusunu
Uykusu gurbet kokuyor.

Ayrı ayrı doğmuştuk dün
İki parçadan bir bütün
Rüyada görmediğim gün
Uykumda hasret kokuyor.

288

Erime, dağlar erisin
Yürüme, yollar yürüsün
Gözden, nefesten korusun
İnsanlar haset kokuyor.

Nur doğar, rahmet katından
İki gönül vuslatından
Bunca güzellik altından
Mevla'dan nusret kokuyor.

Muzaffer, kaş üstü perçem
Kral yaptı, kraliçem
Zemzem suyudur Hatice'm
Hacer-ül Esved kokuyor.

EŞLER, AYNI TÜRDEN HUZUR İÇİN YARATILMIŞ, ALLAH'IN EMANETİDİR

Öyle bir nimet ki kadri bilinmez
Yeter ki araya madde girmesin.
Hayatta bir şeyden lezzet alınmaz
Giderse anlarsın, Allah vermesin.

Sesi fazla çıkar, çıkarsa çıksın
Hareketi sıkar, sıkarsa siksın
Bazı kuralları yıkarsa yıksın
Yeter ki yüzünü yere sermesin.

Huzur için yaratılmış önceden
Erkek kaba kadın ruhu inceden
Bu dünyada bir kadını inciten
Ahirette kadın yüzü görmesin.

BİR ANNENİN EVLAT ACISI

Hasretin üstümde bir kara bulut
Ağlarım, sızlarım, gitmez, Muhammed.
Kavuşmak mahşere kaldı bir umut
Resimlerle hasret bitmez, Muhammed.

Evlatmış atanın gerçek aşığı
İşlemiş ruhuma baştan aşığı
Ne kadar sevsemde elin uşağı
Evladın yerini tutmaz, Muhammed.

290

Dünya senin ile hayattı bana
Yıkıldım, hayatım döndü zindana
Yavrunu bağrıma basarım ama
Koklarım, kokusu yetmez, Muhammed.

Bilinmeyenleri, bilen biri var
Kader çizgisini, çizen biri var
Bizi, bizden fazla, seven biri var,
Ki; onun güneş'i batmaz, Muhammed.

Şehit Muhammed'im, sızlar yanarız
İsminizi rahmet ile anarız
Hak'tan geldik, yine Hak'ka döneriz
Rahmetinden mahrum etmez, Muhammed.
Şehitler toprakta yatmaz, Muhammed.

*13.11.2016 Şehit Kaymakam Muhammet Fatih Safitürk'e yazdığım şiir.
Allah rahmet eylesin.*

ANAM

Koptun yüreğimden büyük bir parça
Acısı dinmez ki, susayım anam.
Hasret şahin oldu, umutlar serçe
Haşa, kadere mi? küseyim anam.

Kader yazısını yazmış bozulmaz
Gül bahçelerinde sensiz gezilmez
Ellerim koynumda kaldı çözülmez
Çözölsün, bağırıma basayım anam.

Ne kadar büyüktü, sevgin, şefkatin
Boğazımda düğüm-düğüm fırcatin
Ben idim, o tatlı ömür sirkatin
Şimdi yastıklara buseyim anam.

Bir yerde uzunca kalır gibisin
Çıkıp şu kapıdan gelir gibisin
Bazan içerlerde olur gibisin
Ne zaman umudu keseyim anam.

Unutmam beş vakit, sana vaadolsun
Hayır dualarla ismin yad olsun
El açtım Allah'a, ruhun şad olsun

ELLİNCİ EVLİLİK YILIMIZ

Maraş bizim vatanımız, elimiz
Köyden köye aşar gider yolumuz
Senin ile geçti elli yılımız
Doldur güzel doldur kahveni doldur
Doyamadım, yar sana elli yıldır.

Göz gözeydik, on üç, on dört yaşında
El eleydik, bilinmez in peşinde
Gül açarmış, sevdanın ateşinde
Kabuğunu yarmış, yar gonca güldür
Doyamadım, yar sana elli yıldır.

292

Her yaş ayrı güzelliğin var senin
Bana cennet kucağındır yar senin
Yüreğimde en değerli yer senin
Gözlerin Akdeniz yanağın baldır
Doyamadım, yar sana elli yıldır.

Rahmet yağar sevenlerin üstüne
Sevda doldur gülüm gönül destine
Kadeh kadeh ikram eyle dostuna
Aşkın sarhoşuyum ayağa kaldır
Doyamadım yar sana elli yıldır.

Sırrı Hüdâ, gönül sever birini
Muzaffer sever güzeller pirini
Yetmiş Hûri tutmaz Haccem yerini
Düşsem elin elimden tutan eldir
Doyamadım yar sana elli yıldır.

BENİ KINAMAYIN

Hastane çıkışı karşımdan geldi
Yabancı zannettim bizim Zeynebi.
Selamını verdi, hal-hatır sordu
Hatırlayamadım kızım Zeynebi.

Demedim yakınlık nereden esti
Tanıdık bir sima, tanıdık sesti
Amcası gibiydim, aile dostu
Sık sık da görürdü gözüm Zeynebi.

Ya işte dostlarım!, demek ki neymiş
Yaşlılık dediğin böyle bir şeymiş
Anladım, hafızam ayvayı yemiş
Söyledi, tanıdım bizim Zeynebi.

BİLMEN YETER

Güzel seni bugün camda görmedim
Rüya gördüm, türlü haller içinde.
Kesselerdi damla kanım akmazdı
Seni gören olmuş tüller içinde.

Duydum güzel kınaların yakılmış
Kırpiğine yağlı rimel çekilmiş
Bir ben değil koca Maraş yıkılmış
Resim mi çektirdin güller içinde.

Kara haber ile umudum söndü
Neşeli günlerim mateme döndü
Gel kaçalım, gökten ayet mi indi
Kınayanlar olmaz kullar içinde.

Üstümüzde güvercinler dönmedi
Ne anladın, karşı dama konmadı
Kerem bile benim kadar yanmadı
Bilmen yeter, köz var küller içinde.

Dayanamam at üstünde görmeye
Kurban olam gözündeki sürmeye
Kadir Mevlam kul başına vermeye
Destanım söylenir diller içinde.

*Dostluk
Şiirleri*

DOST

Her gülüni dost belleme
Gerçek olan az da kalır.
Güvenip de sır söyleme
Karda yürür, izde kalır.

Çok değişir, giden, gelen
Kaç dostluk var, baki kalan
Hediyesi ördek olan
Gözü gönlü, kaz da kalır.

Dostluk sürerken, şen, şakrak
Ortaya bir kemik at, bak
Dostluk gider, tepe taklak
Özde biter, yüzde kalır.

Kardeşim evladım, dersin
Canından da çok seversin
Bir kazıkta ondan yersin
Ciğer pişer, közde kalır.

Başın öne eğilsin gör
Dönen çarkın dağılsın gör
Düştüğün bir duyulsun gör
Kırk alaylı sözde kalır.

Bir dost kalır, neler yapmaz
Yaptığını, başa kalkmaz
Ne yapsam gönül bırakmaz
Muzaffer'e hazda kalır.

DOST SEVGİSİ

Pınar olup çağlayalım
Yare gönül bağlayalım
Heyacandan ağlayalım
Yar yolunda zahmet ile.

Meşakkatsiz yol alınmaz
Aramadan yar bulunmaz
Hayalimiz gerçek olmaz
Kısmetlere töhmet ile

300

Boş sözlüler neye yarar
Samanlıkta iğne arar
Bir türlü vermemiş karar
Kendine merhamet ile.

Karşılık dünyalık olsa
Dünyada gözümüz görse
Ayağımız kabre girse
Didişirsin, Mehmet ile

Olmadan şu dünya yalan
Dosttan kalır bize kalan
Dostun kapısını çalan
Karşılanır rahmet ile.
Cemaliyle, cennet ile.

SOHBET MASASI

Beye selam verdim “gel otur” dedi
“Hele ne var ne yok” sorduktan sonra.
Seslendi çaycıya “çay getir” dedi
Masaya meclisi kurduktan sonra.

Dirseğini koydu, orta hal olan
Arkaya yaslandı, servet bol olan
Sallar palavrayı, sin-kef dil olan
Dinleyenler keyif aldıktan sonra.

Kirli çamaşırlar çıkar ortaya
Zamanla ne avlar düşmüş oltaya
Haram helal fark etmemiş softaya
Adam fırsatını bulduktan sonra.

Zenginin malından, koyulur sohbet
Ezan olur, devam eder muhabbet
Duası dünyalık, bu nasıl gaffet
Hesap, hesapta yok, öldükten sonra.

Biri var ki, takmaz, zengin havası
Masanın gariban Mehmet ağası
Ne inek umrunda, ne de boğası
Çaylar bedavaya geldikten sonra.

Haram, helal, derim, yan bakar hırlar
Mal yok, etiket yok, alaylı zırlar
Çok sürmez, “Muzaffer haklıymış” derler
Ölüp gözleriyle gördükten sonra.

DOST KAPISI

Gönül ne ararsın viranelerde
Arayan bulurmuş, dost diyarında
Cevheri bilinmez divanelerle
Cana can katılmış, dost diyarında.

Kimlere mülk olmuş, o, fani yerler
Seven, sevdiğiyle, haşır olur derler
Bağlanmış gönüller, miraç ederler
Cihanı unutmuş, dost diyarında.

302

Halil İbrahim'den, sinyal almışlar
Dosta gelen yoldan, dosta gelmişler
Yüz yetmiş milletten, mahşer kurmuşlar
Dertler anlatılmış, dost diyarında.

Dergah-ı Rahman'a, mihman olanlar
Aşka, muhabbete, gönül verenler
Bülbül olmuş, dost kadrini bilenler
Dilekler tutulmuş, dost diyarında.

Bir gün bedenlerin suyu çekilir
Yaprakları, birer, birer dökülür
Ağaç eğildiği yöne yıkılır
Muzaffer yıkılmış, dost diyarında.

DOST ACI SÖYLER

Ayağın çukurda, karı istersin
Önce, bir daire sorarlar Emmi.
Ne deyim ki, Allah akıllar versin
Tülemiş gaz gibi, yolarlar emmi.

Yanar döner, kalleş, olmuş zamane
Ölmüşsün, kalmışsın, artık kime ne
Karışır gidersin toza, dumana
Kül üfler gözünü boyarlar Emmi.

Kirli çıkınların tek tek çözülür
Sarı altınların, kor, kor dizilir
Sesi çıkmaz amma, dostlar üzüdür
Deste deste gider dolar'lar Emmi.

Gelir arkasında, bir, iki aymaz
Senin canın çıkar, kulağı duymaz
Karınları doysa, gözleri doymaz
İç donuna kadar soyarlar Emmi.

Akıl dane olur, akli geslerden
Fitne söz getirir, yakın küslerden
Merhabanı keser, gadim dostlardan
Bitli karı seni, yularlar Emmi.

Çocuksu işlerle, büyük olunmaz
Gönül, para ile satın alınmaz
Abdestsiz, gusülsüz, namaz kılınmaz
Sevapsız kenara koyarlar Emmi.

Bizden söylemesi, kendin bilirsin
“Karı aldım” dersin, bela alırsın
Hergün akşam dır dır, aciz kalırsın
Ahiret suali, sorarlar Emmi.

Muzaffer diyor ki, sözüm tutana
Kimi saygı duya, kimi utana
Neyleyim, kendini damdan atana
Ölmeden kefene, sararlar Emmi.

DOST DOST DEDIĞİM

On kişiye dost dedim
Üçünde şek bulunur.
Dördü gerçekse yeter
Üçte eşek bulunur.

Başım dara düşünce
İyi, kötü, seçilir
Hakiki dost elinden
Zehir olsa içilir.

Birini dost bilirsin
Dostluğu, sade çıkar
Düşünce el uzatan
Ummadık yerden çıkar.

Hatasız dost bulunmaz
Ufak tefeğe bakma
Düşünce tutan eli
Kalktığında bırakma.

ŞAKİ DÜNYA

Dostluk tarlasına tohum ekersen
Yeşiline, hakisine doyumaz.
Ayağını kıraç yerden çekersen
Güzelliğın vakisine doyumaz.

Bu dünyayı isteyene ver kalsın
Boşalt yüreğini yare yer kalsın
Dosta kurban eyleyecek ser kalsın
Dostlukların bakisine doyumaz.

306

Dost gönlüne, kanat açanlar bilir
Bu dünyadan, sevip geçenler bilir
Aşkın şarabından içenler bilir
Şarabına, sakisine doyumaz.

Coşar gönül sevdiğini bulunca
Sevda taşar, aşk testisi dolunca
Toprak temiz, suyu temiz olunca
Açan gülün kokusuna doyumaz.

DOST KAPISI

Ömür boyu bir kapıyı gözledim
O kapının, güzelinde gözüm var.
Gözden ırmam, cemalini özledim
Galü bela da verilmiş sözüm var.

Ta ezelden yüreğimi bağladım
Öksüz kaldım, kapısında ağladım
Yüzüstü süründüm, engin çağladım
Dokunmayın, benim yufka özüm var.

Sabır tarlasına umut ekerim
Yağmur yerine gözyaşı dökerim
Yeşerir mi korkusunu çekerim
Yakın görse, korkuya ne lüzüm var.

Duyanlar parmak ısırır, şaşırır
Bende bu dert, deryaları taşırır
Kime gitsem, çıkmazlara düşürür
Muzaffer'e, bu kapıda çözüm var.

*Şehir ve
Doğa
Şiirleri*

Muzaffer Aslan

YEMEK DUASI

Mutfakta kaynasın köfte kazanı
Dibine tutmasın taşmasın, amiiin.
Kuruldum sofraya yemek düzeni
Yancılar gitmeden pişmesin, amiiin.

Edirne'de, Kars'ta yıllamış kaşar
Maraş'ta dondurma markası Yaşar
İmam Çağdaş'a da yolumuz düşer
Bensiz Boğaz'lardan aşmasın, amiin.

Acılı adana, yerinde yenir
Kuyu kebabına, büryan da denir
Tokat'ın testisi, ağaya onur
Kolundan gariban düşmesin, amiiin.

Beyaz kar üstünde, közlenmiş mantız
Elimle kaburga, kızarmış cızbız
Erimiş yağları, yüzünde yaldız
Tekrarı haftayı geçmesin, amiiin.

Şu Anadolu'nun, lezzet dört yanı
İş bilene her gün, kurban bayramı
Yemek arasında, içmem ayrıanı
Doymadan boş midem, şişmesin, amiin.

Perhizimi tutmam, her şeyi yersen
Bir kilo pirzola az gelir dersem
Mide fesadından, ölür gidersem
Muzaffer'e kimse şaşmasın, amiiin.

KARASU

Söyler misin kimden alırsın emri
Bir ölçüde çıkıyorsun Karasu.
Korkuttu mu, bu dünyanın çamuru
Endişeli bakıyorsun Karasu.

Nurundan yaratmış Mevlam şeklini
İnsan tefekküre yormaz aklını
Yaşıyorsun, öğrenmişsin zikrini
Gürül, şırl çekiyorsun Karasu.

Hayattasın, hayat verdin, sevidin
Mütevazi akışınla övüldün
Şelalede rüku yaptın eğildin
Secdelerde akıyorsun Karasu.

314

Ne yapsalar, iyiliği kesmedin
Yollarını bağladılar küsmedin
Deniz oldun, dalga oldun, susmadın
De, O'ndan mı korkuyorsun Karasu.

Hayattayken, sensin başımda tacım
Hasta olsam, hem suyum hem ilacım
Öldüğümde yine sana muhtacım
Cenazemi yıkıyorsun Karasu.

Aklım gözümde, bilgim gördüğüm
Çözülme, büyük sırsın, bildiğim
Güneş vurur, buhar olur sevdiğim
Bulutlara kalkıyorsun Karasu.

Biz tefekkür edebilsen, yarından
Su sesini anlar idik derinden
Kalplerimiz fırlar idi yerinden
Sen göz yaşı döküyorsun, Karasu.

Suyun sesi Türkçe değil ama bir lisanı vardır, anlayana.

MARAŞ

Çıksam Maraş yoluna
Taksam yarı koluma
Yar kardeşin görürse
Göz kırparım ölüme.

Maraş'ta kiraz biter
Yarım gözümde tüter
Kirazı sizin olsun
Nazlı yar bana yeter.

Maraş yaz kitap olur
Güzele hitap olur
Yarimin ay cemali
Geceye mehtap olur.

Maraş'ın Ahir dağı
Var mı yarin otağı
Konuk olam yarime
Çifte sersin yatağı.

Maraş'ın ökkeşisin
Yarimin kardeşisin
Yarı bana vermezsen
Yataklarda üşüsün.

Maraş'ta yarin köyü
Kurusun inat huyu
Yar babana dökülsün
Dokuz tas kasıl suyu.

Maraş'ım Maraş olsun
Seven seveni alsın
İki taşlı dairem
Yeter ki geniş olsun.

GURBETTEN MARAŞ'A

Gül kokladım Şu Maraş'ın özünde
Güzelliği yoktur Acem kızında
Bülbül muhabbeti, kuş avazında
Şen ol Maraş Şen ol, yârim var sende
Gönlümün sultanı, gülüm var sende.

Sırtını dayamıŐ Ahir dağına
Otağını kurmuş Kazma bağına
Yaşı yeni girmiŐ gençlik çağına
Őenol Maraş Şen ol, varım var sende
Gönlümün sultanı gülüm var sende.

316

Güzeller mekanı her bir karıŐın
Kimi esmer güzel, kimi sarıŐın
Bir değil, beş değil, tümü Maraşın
Őenol Maraş Şen ol, sırrım var sende
Gönlümün sultanı, gülüm var sende.

Anadan, babadan, dosttan, kardeŐden
Kader işler, ayrılıırım Maraş'tan
O ceylan gözlerden, o kalem kaŐtan
Őenol Maraş Şen ol, sorum var sende
Hayali gönlümde, gülüm var sende.

Adana yol üstü, Aksu köprüsü
Hasretlik, gurbetlik, ömür törpüsü
İçimde bir sızılı ölüm korkusu
Őenol Maraş Şen ol, zulüm var sende
Sizlere emanet, gülüm var sende.

Maraşın haberi sinemi deşti
Nasıl kıydın ecel, yaşımız kaçtı?
Yarı mezar etmek sana mı düştü?
Yıkıl Maraş yıkıl, ölüm var sende
Toprağa diktiğin gülüm var sende.

BİR MADALYA HİKAYESİ

Zül gelir Maraş'a, taşınmaz bu yük
Bu toprağın içi, dışı, kahraman.
Toparlar kendini, der "Allah büyük"
Üç bin yıl evvelin başı kahraman.

Ağıttan, öğütten, çare yok yastan
Kan ile yazılır, her şanlı destan
Esaret cehennem, cennet kabristan
Hayali kahraman, düşü kahraman

318 Kenetlenir Maraş, ayaktan başa
Ne kadın ayırımı, ne ağa, paşa
Kocan şehit olmuş, kalk, Senem Ayşe
Barutsuz tüfeğin, boşu kahraman.

Rıdvan Hoca kükrer, "tutun cepheyi
Kurşun bulamayan, kapsın sopayı"
Çıkar yalın ayak, vurur kahpeyi
Dedemin çatılan kaşı kahraman.

Elde sapan taşı, on beş yaşında
Bertiz'in çetesi, düşman peşinde
Künyesi yazılı mezar taşında
Kanlı aba, postal, poşu kahraman.

İmanları kükrer, cihat çağrına
Mıllış Nuri şehit, vatan uğruna
Öksüz yavruları basar bağrına
Şehit Evliya'nın eşi kahraman.

Sütçü İmam'sa da, ilk kurşun atan
Muallim Hayrullah güneyi tutan
Doktor Mustafa'ya, namustur vatan
Yakub Hamdi Beye, işi kahraman.

Yıl, on iki şubat, dokuz yüz yirmi
Duaları mavzer, göz yaşı mermi
Rahman el açanı mahrum eder mi?
Gözünden dökülen yaşı kahraman.

Geçti üzerinden, bir asır zaman
Ne kabus görüldü, ne kara duman
Nur içinde yatsın, adsız kahraman
Vadeli ölenin naaşı kahraman.

Bu cennet vatana, kahraman geldik
Kahraman yaşadık, kahraman öldük
Kırmızı şeritli madalya aldık
Tarihi, toprağı, taşı kahraman.

1920 den 2020 ye

KAHRAMANMARAŞ

Her sabah matemli doğan güneşi
Elbette, kahraman batar Maraş'ın.
Zaferle dinecek gözünün yaşı
Yüreği kahraman atar Maraş'ın.

Yediden yetmişe değişmez yaşlar
Kesilir, düşmana eğilmez başlar
Kardaştan sancağı alır kardaşlar
Yasını kahraman tutar Maraş'ın.

320

Üç-beş kemik sanma yerde yatını
Kurşun bulamayıp sapan atanı
Kanıyla sulamış kutsal vatani
Bağrında kahraman yatar Maraş'ın.

Dağlardan ırmağa, akan çaylara
Kazadan merkeze, çevre köylere
Tarlada işçiden, tıfil beylere
Adına kahraman katar Maraş'ın.

Maraşlıya gülzar olunca toprak
Kırmızı renk alır, tûbâda yaprak
Gönüllerde bayram, diller şen şakrak
Bülbülü kahraman öter Maraş'ın.

Ahır dağlarından seyret ovayı
Solu nefes-efes, özgür havayı
Yetim Ökkeş, Fatma, kurar yuvayı
Ocağı kahraman tüter Maraş'ın.

ZAHİR

Maraş'ımın insanı,
İlhamda mahir çıkar.
İki kapıyı çalsam,
Birisi şair çıkar.

Sevgisi, sevdası var
Mecnunu, Leylası var
Gönlünde Mevla'sı var
Araştır tahir çıkar.

Ne över, ne yererim
Allah için severim
Cürmüne Allah kerim
Karşıma zahir çıkar.

VİRÜS

Yüzüme bir bardak virüs döküldü
Öksürdükçe ciğerlerim söküldü
Zannettim üstüme Maraş yıkıldı
Saklandığım yerde buldun be virüs.

İlaç aldım ateşimi almadı
Maraş'ta içmedik ot çöp kalmadı
Hala bekliyorum şifa gelmedi
Dünyaya lanetli geldin be virüs

322

Canım damarımdan çekilir gibi
Başım mengenede sıkılır gibi
Ölüm de aklıma takılır gibi
Sağlığımı, benden çaldın be virüs.

Yirmi gündür yorgan döşek yatırdın
Kötü komşu gibi ikrah getirdin
İçerime öküz gibi turdun
Görünmez bir bela oldun be virüs

Yaşım altmış yedi, herkesçe malum
Dokuz ay gözaltı yetmez mi zâlim
Sığındım Allah'a arzettim halim
Şükür benden evvel öldün be virüs.

*Dini, mistik
Şiirler*

SANA GELİRİM

Şu fani alemde geçen yollarım
Senden geliyorum, sana gelirim
Tutunacak bir el, arar ellerim
Ümidim sin, senden yana gelirim.

İlerleyen yolum ayrılır kırka
Cazibeler saçar göz kırpa kırpa
Tut elimden yolum sarmadan sarpa
Yolumdan sapsam da yine gelirim.

Ey! nefsim, bu yolda takvayı takın
Dün çıktığım yolun bitmesi yakın
Sarsın benliğimi, rahmeti Hakkın
On dan geldim, yine O'na gelirim.

KÖR OLMAYASIN

Gelde arkadaşım sözümü dinle
Ayrı dünyalarda var olmayasın.
Kaş oynatıp alay etme benimle
Şeytanın elinde kir olmayasın.

Kara bulut gibi üstte dolaştın
Karlar gibi yağdın, çığ gibi geçtin
Gereksiz sevdanın peşine düştün
Boş yere yanıpta kül olmayasın.

Bunca yaptığından kime yarandın
Sen ettin, sen buldun, niye karandın
Kulak duyar, ağız susarmı sandın
Çenesi düşüğe dil olmayasın

328

Yaşın kaç oldu, daha ne bu hal
Ölen geçmişinden biraz ibret al
Çamurdan, çirkeften, artık uzak kal
Pahan biçilmezken pul olmayasın.

Kokmuş nimetlerin nesine kandın
Şu fani dünyayı bakimi sandın
Şeytan seni dürttü nasıl inandin
Dikkat et! sen ona kul olmayasın.

Bak yavruların var, masum bir eşin
Her şeyi dünyada isteme peşin
Sen de biraz olsun yarını düşün
Mahşer meydanında zül olmayasın.

“Cennet benim” dersin, bilmem ne hakla
Yine kelle keyif, atarsın takla
Mezarını yaptır, kemiğin sakla
Ne faydası olur kör olmayasın.

YOBAZ

Kendini anlatır, çağın yobazı
Dergahtan habersiz, eşiği bilmez.
Fitne havasından çalıyor sazı
Abdal kimdir bilmez, aşığı bilmez.

Din nedir anlamaz, imanı yanlış
Pusulası yanlış, dümeni yanlış
Fırtına koparır, limanı yanlış
Deryada sallanan, beşiği bilmez.

Ruhsuz bir kadavra, kemikle etle
Dünyası sırtında ateşten setre
Görüş mesafesi, bir kilometre
Kur'andaki sonsuz ışığı bilmez.

Yarını göremez, ilericiymiş
Sonsuzluğu görenler gericiymiş
Sorun hele, kendileri neciymiş
Kendini bilmeyen, karşıyı bilmez.

Tek fırsat dünyanın, iki yolu var
Bir gerçek sağı var, bir de solu var
Şeytanın kulu var, Hakkın kulu var
İblisin kulları, yahşiyi bilmez.

Kimi sözde alim, terörden taraf
Kafire paralel, bulunduğu saf
Kılavuz istemez, yaşantısı gaf
Hamı-çığı bilmez, pişığı bilmez.

İşte sana yobaz, işte gerici
İslamın i sini bilmez harici
Mahşerde nasıl bir hesap verici
Her şeyi bilse de, bu şeyi bilmez.

GİBİSİN

Eşref'i mahlukat olan ey! insan
Dikkat et, yanlış yol seçer gibisin.
Bu akıl, bu iman, ne büyük ihsan
Gerçeği görmeden geçer gibisin.

İnsansın, severim, bak Allah vekil
Diyemem ki boş ver, kenara çekil
Kimselerde yoktur, sendeki akıl
Düşünmekten yana, naçar gibisin.

330 “Mümin kurtuluştta” dese de pirin
Emek karşılığı olur, ecir'in
Define arayan, umut tacirin
Hayal aleminde uçar gibisin.

İnsan kendi konumunu bilmez mi?
Yüreğinde kendisini bulmaz mi?
Hayatı hayvandan farklı olmaz mı?
Hoşafın suyunu içer gibisin.

İçmeden sarhoşsun, yaşarsın sersem
Hayattan koparsın, naneyi yersen
Ot gibi bitip de, yiter'im dersen
Şeytan ile konup-göçer gibisin.

Senin, şerefli bir doğuranın var
Saçlarından hayli ağar'anın var
Ateşten, rahmete çağırmanın var
O'nun, rahmetinden kaçır gibisin.

Yaz geçer, güz geçer, kara kış yakın
Hasat vakti geçer, uyuma sakın
Dünya tarlasında, fırsatlar ekin
Başığı kılçıktan biçer gibisin.

Tekrarsız fırsattır, dünya diyarı
Kalan fırsatları kaçırma bari
Tanesi sıyrılmış, koçan misali
Ateşte yanmaya duçer gibisin.

MEZARCI

Kaz mezarıcı mezarımı
Usul yerin alsın yeter
Orda, burda, yer arama
Toprak altı olsun yeter.

Sekaratta kopar bağım
Çalışmaz gözüm, kulağım
Alemi berzah durağım
Ruhum huzur bulsun yeter.

332

Medine’de ettim nazar
Tek dikili taştan mezar
Altın olsa da ne yazar
Dosttan dua gelsin yeter.

Bir kabarık toprak örtü
Ne ses geçer, ne görüntü
Burası ölüler kenti
Diri ibret alsın yeter.

UYAR, UYMAZ

Hangi cemaatten, bilemem amma
Bizleri Müslüman saymaz bu adam
Uydurulmuş dine uymuş gidiyor
İndirilmiş dine uymaz bu adam.

Kiliseye dönmüş camilerimiz
Dizmiş tabureyi, emmilerimiz
Böylemi istedi, gönülleriniz
Kara düzen yaşar, aymaz bu adam.

Hacca bahanesi, “gelmez ki sıra”
Zekata gelince, yüzleri kara
Dilenciye verir, en küçük para
Yasaklara yasak, koymaz bu adam.

Ramazan yaklaşır, ağızdan döker
Ya kalp ya tansiyon, olası şeker
Aşık ar yer, içer, kalmamış vakar
Selam da vermeye, değmez bu adam.

Eğer ki bir işte, kılmışsa karar
Çıkarına göre fetvacı arar
Eğdiği başlara çok çorap örer
Dünyayı verseler, doymaz bu adam.

Her gün bir bankada, görürsün beyi
Uydurulmuş dinde, faiz yok deyi
Ümmeti bölenin ısınsın suyu
Dar olmasın kabri, sığmaz bu adam.

Bu tür bölünmeler, gün be gün artar
Her şeyin altında, maddiyat yatar
Hele gel Muzaffer, sen seni kurtar
Kadı olsan seni, duymaz bu adam.
İndirilmiş dine uymaz bu adam.

ÖLÜM MELEĞİM

Görmek istemezdim, soğuk yüzünü
Gel, melek Azrail, arar oldum, gel.
Ben kendi dünyama kapandım, kaldım
Dostların gözünde duvar oldum, gel.

Gözlerimin ışıkları sönerken
Şahadet çekmeye dilim dönerken
Vaktidir, gel gayrı, deme ki, "erken"
Sefere kolumu sıvar oldum, gel.

Sesimi titreten korkum var ama
Ne olur atlama, girdim sırama
Tek merhem sen kaldın, işler yarama
Yüzüme, gözüme sürer oldum, gel.

Düşmekten korkarım, haf yüreğim haf
Sabi çocuk gibi, hallerim tuhaf
Kendi etrafımda, dönerim tavaf
Hesap defterimi sorar oldum, gel.

Takattan kesilip, ele düşmeden
Kimse benim için, cebelleşmeden
Süzül de gel, Suna'm gibi, çeşmeden
Seni can dost gibi sever oldum, gel.

SON KAPI

Eşref-i mahlukat olan beden de
Gafilane ağartılan saç benim.
Temiz geldim, kirlendim de giderim
Bu amelle, eşref olmam güç benim.

Kimse bilmez, kendimi ben bilirim
Yaptığıma dünya pişman olurum
Yolları tutmuşlar nasıl gelirim
Elde yok ki, verem geçem bac benim

336

Döne bilsem, tekrar başa dönerim
Hata benim, ben kendimi kınarım
Dosyam olsa mahkemeye sunarım
Sanık benim, tanık benim, suç benim

Kara toprak Muzaffer'e çökmeden
Sil dosyamı, mahkemeye çıkmadan
Günahımın cezasını çekmeden
Cennetten öte kapımı aç benim.

ALLAH İÇİN

Su verdiğin köpek sana,
Varsın yasin okumasın.
Aç hapsetme kedisini
Sahibine dokunmasın.

Karşılık beklemek niçin,
Kimin malı kimin için
Yaptığını Allah için
Yap ki, senden yakınmasın.

Deme “bir tas suda ne var”
Sahibine sebep doğar
Merhameti, rahmeti var
Kul kulluktan sakınmasın.

MEVLA'DAN DAVET

Çağırdı Adem'i, kabulüm diye
Kutsal topraklara durmadan gelsin.
Ümmet'i İslama etti hediye
Yolunda yorgunluk duymadan gelsin

Hak sevgisi varsa, kul yüreğinde
Sevinç yaşı olur göz bebeğinde
"Kulum davetime gel", dediğinde
Bu günü yarına koymadan gelsin.

338

Yaklaştırır Hakk'a, rükü secdesi
Çatlatır gökleri, lebbeyk!, sesi
Okşasın ruhları, dostluk müjdesi
Manevi hazzına doymadan gelsin.

Gören görmeyenler, çöller ardını
Kutsal toprakları, yarin yurdunu
Anlatsın, dinler O, kulun derdini
Ayağı çukura kaymadan gelsin.

TEFEKKÜR

Kabus olan hatalarım
Varoldukça düşündürür.
Yoktur ömrümün tekrarı
Sarıldıkça düşündürür.

Doğduğum günden bu yana
Sırrım saçılır meydana
Bu alemde hesap bana
Soruldukça düşündürür.

Hayat, yankıdan gelen ses
Kısıyor, nefes, nefes
Ne şevk kaldı, ne de heves
Son buldukça düşündürür.

Okunmaz amel defterim
Nedir katında değerim
Sığınırım, Allah Kerim
Sır oldukça düşündürür.

Neydi varoluşta gaye
Hani, Muzaffer'de paye
Niye geldik bu dünyaya
Düşündükçe, düşündürür.

RUH ve BEDEN

Etten kemikten her beden
“İnsanım” diyecek, ancak,
İnsan beden ile değil
Ruh ile insan olacak.

Kötü ruha sahip olan
İnsanlığı kayıp olan
Şöhret yolu ayıp olan
Ne ile insan olacak.

Mevlâ'sını tanıyanlar
Hak yolunu arayanlar
Ahsen-i takvim olanlar
Eşref-i insan olacak.

SON SEFER

Sefere çıkarsam, dönmemesine
Görenler rengime “solmuş” diyecek.
Şehadet çektirin, son nefesime
“Kul, kuluma şahit olmuş” diyecek.

Nefessiz bedenim, olur virane
Veda ettiğimde, yare, yarana
Dönüş sebepimi, bilen, sorana
“Geri dönmek için, gelmiş” diyecek.

Uyanmamasına uyur kalırım
Ruhum çıkar gider, ceset olurum
Berzah aleminde, dostlar bulurum
Duyanlar “Muzaffer ölmüş” diyecek.

KULLAR SENİ UNUTMASIN

Temiz ayaklarda yürü
Yollar seni unutmasın.
Miraç ol yarin gönlünde
Kollar seni unutmasın.

Mürşit elinde hamur ol
Yoğrul, şekillen, mamur ol
Kara buluttan yağmur ol
Göller seni unutmasın.

342 Coşkun sele deryalar dar
Bir damla ki, deryalar var
Çamurunu sineye sar
Seller seni unutmasın.

Her yolcu kendi yolunda
Arı, çiçeğin balında
Olgun meyve ol dalında
Dallar seni unutmasın.

Sevgi ol, nefrete, kine
Yükü yıkma ötekine
Tatlı dili dök köküne
Güller seni unutmasın.

Kimsin, nesin, neredesin
Belki O'nun gönlündesin
Seven Allah için sevsin
Kullar seni unutmasın

Ömre Adanmış Şiirler

Kutsal gece, kutsal günde
Bayramlarda, toy düğünde
Söz sırası geldiğinde
Diller seni unutmasın.

Yaratanın öz nefesi
Yer yüzünün, halifesi
Verdiğinde son nefesi
Yıllar seni unutmasın.

MEVLAYA

Aşkın atı Burak olmuş
Biner Mevlâ'ya, Mevlâ'ya.
Mecnun Leyla'sını almış
Döner Mevlâ'ya, Mevlaya.

Mecnun olmak, emek ister
Ölümüne sevmek ister
Aşk oduna girmek ister
Yanar Mevlâ'ya, Mevlâ'ya.

344

Yusuf yakmış ateşini
Yakup dökmüş, göz yaşını
İsmail koymuş başını
Senar Mevlâ'ya, Mevlâ'ya.

Mevlâ'sına oldu Halil
Nemrut'u eyledi zelil
Yanar Cehenneme delil
Söner, Mevlâ'ya, Mevlâ'ya.

Muzaffer koymaz ser'ini
Nemlendirmez gözlerini
Kabarık borç defterini
Sunar, Mevlâ'ya, Mevlâ'ya.

FARKINDA MISIN

Ruhunuz, imanın öz lezzetine
Aç be kardeşim aç, farkında mısın.
Eliniz boş kaldı, gafletten, hırstan
Geç be kardeşim geç, farkında mısın

Göreceksin yarın, ne kaldı dünden
İyi yada kötü, yaşanan günden
Koltuktan, makamdan, şöhretten, ünden
Uç be kardeşim uç, farkında mısın

Edep yok, haya yok, namus yok, ar yok
Dünyaya tapmışsın, ahrete yer yok
Ne ararsan var da, imanın, var, yok
Sürç be kardeşim sürç, farkında mısın

Ne kaptan, ne gemi, ne de bir tayfa
Dara düşmedikçe, düşmezsün havfa
Bembeyaz defterde, simsiyah sayfa
Hiç be kardeşim hiç, farkında mısın

Kolay mı defteri sağ önden almak
Zerresine kadar hesabı vermek
“İnandım”, demekle cennete girmek
Güç be kardeşim güç, farkında mısın

Şeriatı aldın, kenara koydun
Emrini çiğnedin, kanuna uydun
Hukuksuz hukuka, hep saygı duydun
Geç be kardeşim geç, farkında mısın

Hani, Kürt'tü, Türk'tü, sizin ırkınız
İffetsiz batıyla nedir farkınız
Allah bilir amma, yüzde kırkınız
Hiç be kardeşim hiç, farkında mısın

HÜVE'L-BAKİ

Hiçten geldim, hiç olacak hayata
Ebe, yerden kaldırmadan hiç oldu.
İlk nefese, ağlayarak başladım
Sayısını bildirmeden, hiç oldu.

Çok geçmedi, çile ile buluştum
Çile bana, ben çileye alıştım
Hiç uğruna, şu dünyaya çalıştım
Emeğime aldırmadan hiç oldu.

Dağlar boran, çöller ıssız, yol gider
Yükün tutmuş, göçün çekmiş, el gider
Serap oldu, ben giderim, göl gider
Bardağımı doldurmadan hiç oldu.

Hayallerim büyürken ileriye
Suya düşen, alay oldu geriye
Çoban kaçtı, kurtlar daldı, sürüye
Bir çanak süt, sağdırmadan hiç oldu.

Sona geldik, avuçta yok, elde yok
Cepler delik, cepken delik, pulda yok
Acem halısından geçtik, çulda yok
Varlık bizi güldürmeden hiç oldu.

Doğru oldum, yıkılmadım, sallandım
Hiçlerimi, rızasına kullandım
Ne şöhretim oldu ne de dillendim
Ben Ruh kaldım, nazik beden hiç oldu.

PIŞMAN OLURSUN

İmanla dünyaya geldiğin halde
Nefs yüzük takmasın, pişman olursun.
Aradığın gerçek huzur İslamda
Sola yol bükmesin, pişman olursun

Solda yollar çirkef, gider muzırır
Namaz ve kul borcu, çıkma huzura
Sade şehadetle, girme mezara
Hesaba çekmesin, pişman olursun.

348

Ruhların bedenden çekildiği gün
Bedenin toprağa çakıldığı gün
Sırların ortaya döküldüğü gün
Aklından çıkmasın, pişman olursun.

Sperm zerresinden dünyaya geldin
Nefs-i emmarenin esiri oldun
Cehennem için mi hayatta kaldın
Ateşin yakmasın, pişman olursun.

Rahman dır, rahimdir, yap kulluğunu
Rezzak tır, cömerttir, gör bolluğunu
Yol uzun, yer garip, al yolluğunu
Zaman boş akmasın, pişman olursun.

Gel dinle sözümü, deme ki “saçma”
Azabı çetin dir, rahmetten kaçma
“Muzaffer’de kim ki, laf”, deyip geçme
Kusura bakma sen pişman olursun.

NEYİN SARHOŞUYUZ

Kul olalım derken, amaçtan şaşttık
Bir sağa, bir sola, koşarız sarhoş
İki dünya arasına sıkışttık
İkiside yarım, koşarız sarhoş.

Muamele çürük, sözümüz yalan
Çıkara endekli, dostumuz olan
Şüpheli haramdır rızkımız kalan
Lükste ölçüleri aşarız sarhoş.

Köye çoban tuttuk saf kurnazları
Cübbeli, sarıklı, çaldı sazları
Ele düşürdükçe yoldu kazları
Duygusala bağlar, düşeriz sarhoş.

Kul olduk öyle mi, biz de kul olduk
Astarı kirlettik, yüzde kul olduk
Gerçekten söz ettik, sözde kul olduk
Cennet hayaliyle yaşarız sarhoş.

Bırak cehennemi, bırak cenneti
O düşünür, yarattığı ümmeti
Geçsin üstümüze, sevda zimmeti
Kul isek aşkından pişeriz sarhoş.

GERÇEKLER

Her canlıya belli ömür biçilmiş
Takdir-i İlâhi, gelip gidecek.
Ayrı millet ayrı rızık seçilmiş
Dünya sınavını görüp gidecek.

Güneş baştan doğar, göv göceklere
Yine bahar gelmez, mor çiçeklere
Kaç günümüz kaldı bu gerçeklere
Sayılı günümüz dolup gidecek.

350

Yüce Mevlam sana elim açayım
Yar göçmeden evel kendim göçeyim
Beyaz gelinlikle açan çiçeğim
Beyaz kefen ile solup gidecek.

Alnıma yazılan, kaderi gördüm
Anamın, babamın, yaşına erdim
Şu fani dünyaya ömrümü verdim
Bir tek canım kaldı, verip gidecek.

VEDASIZ GİTTİN

Üzerin örtülmüş boydan aşağı
El değiştiriyor ölüm döşeği
Öz evlat gibiydin, elin uşağı
Son kez sarılırdım bilsem önceden
Toprağın altında çürüyor beden.

Sevenlerin var dı, candan ileri
Umutla bekledik, üç günden beri
Bu nasıl ayrılık, dönmedin geri
Söylermisin ânı gidişin neden
Toprağın altında çürüyor beden.

Hesap kitap bitip, kalem kalkınca
Neyi gördün bir noktaya bakınca
Haber verebilseydin, yoksa sakınca
Orası nasıl yer gelmiyor giden
Toprağın altında çürüyor beden.

Bizlerde sessizlik, hüznün, göz yaşı
Ateşi söndürmez, eritir taşı
Emir haktan diye takdire karşı
Boynumuzu büktük, ne gelir elden
Şimdi kalbimizde yaşıyor beden.

CENAZEDE HELALLİK

İmam, namazdan sonra
Dedi “cenazemiz var”
Toplanmıştık avluya
Saf tutmuştuk, ne kibar.

Hoca döndü geriye
Hak, helallik, diledi
Aradan biri çıktı
“Ben etmiyorum” dedi.

352 Sus, demeye kalmadı
Ortalık bir karıştı
Cemaat, samur-sumur
O tarafa bakıştı.

Bizi karıştırmadı
Araya şeytan girdi
Üç-beş kişi toplandı
O'na hakkını verdi.

Yine bir av düşmüştü
Şeytan'ın olmasına
Kırk bir dikiş atıldı
Kırk kafa tasına.

Duymadım ondan sonra
Neler oldu, ne bitti
Malı mirascı yedi
Cenaze borçlu gitti.

BEKLIYORUM

Oturdum bekliyorum
Ecelin rüzgarını.
Hiç bir sebep dağıtmaz
Gönlümün efkarını.

Gözlerimdeki neşe
Ya dönerse ateşe?
Korku denen klişe
Baskı yapar yarını.

Ya ilahi, yok demem
Sana açılsın sinem
Sen var iken istemem
Cennetin gülzarını.

Ya Rabb, buna muhtacım
Ne dilersem, baş tacım
Velhasıl ihtiyacım
Göreyim didarını.

Hiciv-eleştiri
şiirleri

SİTEM EYLEME

Mürşidi kamilden destek almadın
Hata sende, kula sitem eyleme.
Yol başında yol nereye sormadın
Yol sonunda yola sitem eyleme.

Kargalarla çöpte öten bülbüller
Kalp ne söyler, tercümanıdır diller
Gücünü gübreden alsa da güller
Hasbahçe'de güle sitem eyleme.

Bile bile çürük dala basarsın
Tuttuğun, bastığın dalı kesersin
“Kendi düşen ağlamaz”mış, ne dersin
Düştüğünde dala sitem eyleme.

Lafı eğip, büküp, kıvrırma, bırak
Bırak onu bunu sen kendine bak
Seninle gelen kim kaldı son durak
Günah senin ele sitem eyleme.

GERÇEKLERİ GÖR

Kaş göz ile kız beğenme
Güzelliği aslında gör.
Oğlana kıza güvenme
Baş belası, gelsin de gör.

Heyecanla al gelini
Bağlasan durmaz dilini
Hele sosyete gülünü
Makyajını silsin de gör.

Yirmi beş otuz yaşında
Maddi özgürlük peşinde
Evlenir otuz beşin de
Bir çocuğu olsun da gör.

360

Çarşaf kapatmaz ağzını
Baştan söyler son sözünü
Şalvarlı köylü kızını
Gör sonradan görsün de gör.

Kocaya saygı duyanı
Gençlikte hatır sayanı
Elliden sonra bayanı
Söz eline geçsinde gör.

Kavuşunca turabına
Ne yazılmış kitabına
Bakacaklar hesabına
Zavallılar ölsün de gör.

Muzaffer'in sözü haktır
Hak yerini bulacaktır
İster hasta ister doktor
Huzuruna varsın da gör.

ÖKÜZ

(Öküzlerden af dilerim.)

Memleketin tosunları büyüdü,
Öküz oldu ip zapt etmez bu öküz.
Hazır yemi yedi yattı uyudu
Yediğine emek katmaz bu öküz.

Yavru idi herkes sevdi kokladı
Dana oldu kırk nahırını pokladı
Ömür'üne nice ömür ekledi
Öğlen oldu çite gitmez bu öküz.

Bu öküzü kendi tarlası besler
Elin tarlasını gözünde süsler
Yemini yediği tekneye pisler
Bir tutam temiz ot yutmaz bu öküz.

Dağda domuz ile yaparken yarış
Kırk boynuzu çıkmış biri beş karış
Boynuzsuz-u bırak, denginle kırış
Poposundan korkar çatmaz bu öküz.

Beni süser uçurumdan döndersem
Kurban olmaz bir dergaha indirsem
Murdar derler Kayseri ye göndersem
Piyasada para etmez bu öküz.

Kalbur aldım şu alemi elerim
Ağlanacak halimize gülerim
Gerçek öküzlerden özür dilerim
Yarın için hesap tutmaz bu öküz.

OLUR MU SANDIN

Sohbetin ukala, duruşun kibir
Bu dünyayı sana kalır mı sandın.
Bedenin leş olur, yatağın kabir
Gidenleri geri gelir mi sandın.

Herkes bilir beyim, geçmişin kirli
Konuşun kibirli, susan kibirli
Gönüller kırarsın, dilin zehirli
Susanları şifa bilir mi sandın.

362

Aklımdan geçmez mi ne olur sonun
Ruhun bataklıkta, geçerken günün
Böyle sürüp gitmez, toyun, düğünün
Matemin elleri bulur mu sandın.

Geriye döndü mü bunca gidenler
Faniyi gerçeğe tercih edenler
Ölmek yok olmaktır, ölür bedenler
Beden ölür, ruhu ölür mü sandın.

Hayatın tekrarı yoktur bir kere
Koydu mu noktayı, katip deftere
Bu sefer olmadı, öbür sefere
Geriye dönerim, olur mu sandın.

HOCA

Kapat gençlik dosyasını
Elli üstü yaşın Hoca.
Dış kabuğun olgunlaşmış
Çekirdeğin hırçın hoca.

Ne kaderdir ne de kaza
Hiç kendini çekme naza
Her tarafın aynı keza
Bak ağarmış saçın hoca.

İsmine ederim yemin
Dikkatli ol çürük zemin
Alem olmuş bukalemun
Sende saflık niçin hoca.

Düşme meretin peşine
Fiske ile vur başına
Mahcup eder yoldaşına
Buz kesilir için hoca.

Gençlik gibi dolmaz cere
Vites düşer beşten bire
Gücenme de Muzaffer'e
Yemez gayrı koçum hoca.

SONRADAN GÖRME

İsim desem gıybet olur
Kasıyor dayı gibi.
Bellidir sonradan görmüş
Cömertlik kör kuyu gibi.

Cahilliği yapmış tavan
Laf konuşur, yüzsüz yavan
Her lafında kendin öven
Erzurumlu Teyo gibi.

Olsaydı birazcık onur
İnsanlığından utanır
Kendini çok güçlü sanır
Homurdanır ayı gibi.

Muzaffer haddini aşmaz
Akıl vermek bana düşmez
Şeker katsam tadı şaşmaz
Hamşir düğün çayı gibi.

İHLASLIYA SÖZÜM YOK CEHALETE ÇÖZÜM YOK

Yalnız bizde değil, yayılmış arza
Sofuluk ardından koşar teyzemiz.
Kutsal gecelerde günah der farza
Kendi bildiğine yaşar teyzemiz.

Cennetten yer için yaparken yarış
Beyi karşısında dili bir karış
Asli görevinde zor olur barış
Hatadan günaha düşer teyzemiz

Hele de bir cahil hocası varsa
Menkıbeler dinler yanlıştan terse
Yürekten inanır onlar ne derse
Kasideler ile çoşar teyzemiz.

Nişan düğün sükse az gelir çarşı
Masrafta sınır yok israfa karşı
Yüzüğü attırır bir çanak turşu
Ne yiyeceğini şaşar teyzemiz.

Kur'anı tesbihi almış eline
Mutaassıp yaşar körü körüne
Doğruyu söylersin böyle birine
Sinirden sınırı aşar teyzemiz.

Saymakla biter mi daha neler var
Onlarda da bitmez bahaneler var
Dağılmış huzursuz çok haneler var
Muzaffer'i kınar beşer teyzemiz.

HAM SOFU

Kaç yıl oldu sen bu yola gireli
Değişmedin eski haldesin sofu.
Cümle alem menziline yol alır
Takılmış ayağın maldasın sofu.

Atı alan Üsküdar'ı geçerken
Dost gönlünün kapısını açarken
Yudum yudum bâdesini içerken
Mıh tutmayan iki naldasın sofu.

Tuttun şeyhin ellerini incitme
Gönül verdin güllerini incitme
Gittin geldin yollarını incitme
Yol bu değil yanlış yoldasın sofu.

366 Vakit dar zamanı eyleme heder
Dilin dursun Allah düşün ki ne der
Farz kalır nafîle havaya gider
Dikkat eyle çürük daldasın sofu.

Bu yol hak yol zül getirme yollara
Düşmeyesin kötü huyla dillere
Süzülde kon kuğu gibi göllere
Yüzmeyi bil derin göldesin sofu.

Sıcak tut kalbini buzlar erisin
Doldursun sığıları gemin yürüsün
Leyla öldü göz yaşların kurusun
Mevla için susuz çöldesin sofu.

Yazık sofu bu işlerde tadın yok
Sana göre uçarsın kanadın yok
Güvenilir listesinde adın yok
Sağa yanaş hâlâ soldasın sofu.

GEL GİT AKILLI

Gençliğimde bir kız el salladı
Komşular dediler “o, kıt akıllı”.
Birini anası övdü balladı
“O’na da yaklaşma o it akıllı”.

Birisini sevdim çokta cilveli
Babası sopalı, anası deli
Davul dum demeden kapar mendili
Halayın başında zılgıt akıllı.

Birisini sevdim hiç söze gelmez
Öyle inattır ki akıllar ermez
Ne söylersen söyle karşılık vermez
Gözlerine bakar angut akıllı.

Birisini sevdim yok gönül hatır
Pencereden gitmez yamuk minyatür
Komşusuna yemek dersi anlatır
Yumurta kıramaz çarkıt akıllı.

Birisini sevdim sofu mu sofu
Şeyh ten, hazretler den, anlatır lafı
Her sene bir yöne tutarken safı
Tam bir baş belası, tam zıt akıllı.

Birisini sevdim, ilk lafa giriş
“Bela mısın kardeş sevmekte ne iş
Sen kimsin ben kimim uzak dur sıvış”
Kapris küpü, kırıldım çıt akıllı.

Ve birini sevdim bende sevdası
Padişah kızında yoktur havası
Gönlümün onunla geçti hevesi
Baktım ki tamamı gel get akıllı.

DOKUNUZ BOZULDU

Eleştiri eleştiri üstüne
Kötülemediğin kullar mı kaldı
Ona günah yükle buna suç yükle
Senin gitmediğin yollar mı kaldı.

Üç kişi buldun mu edersin sohbet
Ya yalan ya yanlış iftira gıybet
Ne haram koyarsın ne namus iffet
Daha uzatmadık diller mi kadı.

368

Dürütlüğün fırsat bulana kadar
Niyetini alem bilene kadar
Ve yahut da miras bölene kadar
Hesap yapmadığın pullar mı kaldı.

Hele defterini açta bir oku
Yakınından gelir beter pis koku
Meylini şaşırılmış sendeki doku
Toprak tohum helal döller mi kaldı.

Kazara açılmış koyunun kıcı
Onu eleştirir boynuzlu keçi
Her ipte oynarsın cambazın piçi
Yeter yapmadığı roller mi kaldı.

Çok işiniz İslam dışı anane
Uyarı ya siz de çoktur bahane
Günah onun sevap onun sana ne
Sen seni kurtardın eller mi kaldı.

TOKATÇI

İyi niyet, saf kalbimin yüzünden
Kurban diye beni seçti tokatçı.
İyi dinle anlam çıkar sözümden
“Dostum” dedi kucak açtı, tokatçı.

Seksen değil, doksan değil, yüz değil
Ömür boyu sürdü kardeş, az değil
Deme, “kimse yolunacak kaz değil”
Melek oldu gökte uçtu, tokatçı.

Saf kalbimle, ne sorduysa söyledim
Fırıldakmış tez itimat eyledim
Aldanmayı aldatmaktan yeğledim
Günlerce ardımdan koştı tokatçı.

“Geleceğim, yemin” dedi “söz” dedi
“Hele şöyle bir kenara yaz” dedi
“Senin gibi safı daha az” dedi
Kaç gecedir uykum kaçtı tokatçı.

Böylesine ne söylenmez ne denmez
İyi bilir her kuşun eti yenmez
Ey Allah'tan korkmaz kuldan utanmaz
Kırdığın koz kırkı geçti tokatçı.

Üç beş defa vurgun yerim her sene
Her tokatta çevirirler serseme
Bir de yakından vurursun enseme
Utan artık masken düştü tokatçı.

İŞTE BU DEVİR

Eskiler derlerdi, “zaman gelecek
Kardeş kardeşini düşman bilecek
Kanunlar doğacak, namus ölecek”
Dedikleri devir, işte bu devir.

Yükselecek bina üstüne bina
Her nereye baksan gözünde zina
Dün şöyle böyleydi, bugün çok fena
Oldukları devir, işte bu devir.

370 Müslümanın kafır olduğu sabah
Hırsızlık aşikar, faizi mübah
Helaline haram katarak rubah
Yedikleri devir, işte bu devir.

Kapanmayan yara, sızlar derinde
İş ehlinden çıkmış, deyim yerinde
Dinimi konferans kürsülerinde
Yedikleri devir, işte bu devir.

Din adı altında, milyonca asi
Beyinsiz dindara, kafirler vasi
Toplu cinayete cihat fetvası
Verdikleri devir, işte bu devir.

Muzaffer’e dağlarbaşı selamet
Bunlar kıyametten küçük alamet
Büyüklerde yakın kopar kıyamet
Sordukları devir, işte bu devir.

GAFİL

(Var gibi inanırsın, yok gibi yaşarsın.)

Vay benim zavallı kardeşim beşer
Annen baban vardı dün önümüzde.
Ölüme inanır yok gibi yaşar
Az kaldı çekeceksin önümüzde.

Ahrete inandın inanmaz gibi
Başiboş yaşadın sınanmaz gibi
Günahlar işledin kınanmaz gibi
Cennet, cehennemde zan önümüzde.

Yapamadım deme yapmadın utan
Nefsin arzusundan sapmadın utan
İmanım var dedin tapmadın utan
Allah indinde tek din önümüzde.

Hayır yaptın, üstüne yaz ismini
İyilik yap reklama bas resmini
Ehli sünnette aradın hasmını
Ne bekledin söyle sen önümüzde.

Kendini avuttun ya Allah Kerim
Demedin iyi mi kötü mü yerim
Deme Muzaffer'e, "kolay giderim"
Damardan çıkacak, can önümüzde.

FIKİRİ BEY

Fikri beyin çıkarına ters düştüm
Karalayıp durdu beni bu sene.
Olmadığım meclislerde konuştu
Yerden yere vurdu beni bu sene.

Elli yıldan berisini taradı
Kaybettiği adaleti aradı
Bir eskiden, bir yeniden karadı
Cımbızladı yordu beni bu sene.

372

Ne Müslümanlığım kaldı ne dinim
Dinden aforoz etmiştir, eminim
Sabreyledim bozulmasın yeminim
Mengeneye verdi beni bu sene.

Vakti ile abartarak överdi
“Bir cennetlik varsa o sensin” derdi
Fikir değiştirdi kararı verdi
Cehenneme sürdü beni bu sene.

Fikri beyim, nedir senden çektiğim
Yeşermedi gönüllere ektiğim
Nankör kedi, beynine turp sıktığım
Enayi mi gördü beni bu sene.

GARİBAN MARŞI

Ankara'nın taşına bak
Emeklinin maaşına bak
Vekil alır otuz misli
Adaletin işine bak.

Ordan yerler, burdan yerler
“Bu bize az gelir” derler
Asgari ücretlilerin
Aldığına göz dikerler.

Su dedik, doğal gaz dedik
Büyüdü kapanmaz gedik
Elektrik verdi soydular
Kazığı aşikar yedik.

Üç çocuklu bir aile
Derdini getirse dile
Seçime daha çok derler
Adamdan saymazlar bile.

Vatandaş hakkını alır
Almazsa o yana kalır
Açık gizli Allah görür
Aç da ölür, tok da ölür.

BEY'LE, MEMMED EFENDİ

Yavan ekmeğine, ayran bulursa
Kuru soğan ile yer memmed emmi.
Allah ne verdiyse itiraz etmez
“Yarabbi hamdolsun”, der Memmed emmi.

Beyim, beşyüz-beşyüz indirir cebe
Emmim on kuruşa, beyime gebe
Üç-beş kuruş fazla verir mi tövbe
Aman, sus, çıkmasın, hır Memmed emmi.

374

El, eli yumuştur, el de yüzü yur
Beyler ziyafette, hizmetinde dur
Sen getir sofranı, bir kenara kur
Bulgur pilavına vur Memmed emmi.

Dileseydi sana vermez miydi Hak
Sana kazan, kazan, ona bir tabak
Boş ver onu-bunu, neticeye bak
Bu işler karışık, sır Memmed emmi

Bir elinde kazma, birinde kürek
Dağları devirir sendeki yürek
Elin üç keçisi neyine gerek
Helal da bereket var Memmed emmi.

Hani, Mercedes'ler vardı altında
İtibar var mıydı gönül kartında
Bey'im giderayak yine sırtında
Tabutuna omuz ver Memmed emmi.

Üç yüz metre evi, gelir iken dar
İki metre yere, bey nasıl sığar
Faizi, haramı, kul hakları var
Yer kabul eder mi zor Memmet emmi.

Muzaffer doğrudur, laf ta şakam yok
Sıfırlar dizilmiş, başta rakam yok
Tarla yok, takım yok, mevki-makam yok
Çekilmez bu hayat, kor Memmed emmi.

HAFİF ADAM

Yağladık, baladık, adam belledik
Alladık, pulladık, hafif adamsın.
Evirdik, çevirdik, başa yolladık
Tartınca anladık, hafif adamsın.

Edepten, hayadan, eksik bitmedi
Dört kitaptan öğüt fayda etmedi
Üzerine reklam yaptık yetmedi
Boş yere kolladık, hafif adamsın.

376

Sözleri tutarsız, cümleleri düş
Kelle kulak tamam, amma içi boş
Boynuzlarından tut götür çite koş
Sonunda solladık, hafif adamsın.

Yontulmamış kütük, orman kibarı
Bir adın da hoca olmasa bâri
Onurlu yaşamak Aslan'ın kârı
Seni de çulladık, hafif adamsın.

KİBİR

Konuşman değişik, tavrın değişik
Kendine kepçeyle, ele bir kaşık
Vergiden, faizden, işçi hakkında
Türlü kul hakkında hesap karışık.

Malım malım diyen kibirli yamuk
Dalmışsın dünyaya gözlerin yumuk
Ne götürdü murislerin giderken
Üç-beş metre bezle, bir tutam pamuk.

Araban bir kibrin, evin bir kibrin
Camii de yaptırsan, olsa da köprün
Faizden yorarlar, zekat sorarlar
Ne yazar, altından olsada kabrin.

KADINLAR GÜNÜNE

Ne kızımız masum, ne de oğlumuz
Allah için biraz nazara çekin.
Aşık olmuş güya, yalancı, domuz
Gerçek aşıkları gülzara çekin.

Onlar yeni kuşak, eskiyiz bizler
“İşine karış” der, kırıcı sözler
Hani aşıktınız, utanmaz yüzler
Bırakın kavgayı, hazar’a çekin.

378 Hislerle oynayan, oğlanın, kızın
Kırk sefer yüzüne tükür haksızın
Aşkına ihanet eden öküzün
Boynuna ip takın, pazara çekin.

Kadında yürek var, dünyalar değer
Erkekten daha çok, bağlıymış meğer
Şiddet uygularsa, kim kime eğer
Gebersin, leşini mezara çekin.